

Debatten van de provincieraadszitting

8 september 2010

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Collega's, wilt ge plaatsnemen alsjeblieft? Wilt ge plaatsnemen alsjeblieft? Dank u wel. Collega's, bij dezen open ik de provincieraadszitting van woensdag 8 september.

Verlofaanvragen: ik heb er twee. Mevrouw Lutgarde De Jaeger en Jo De Cuyper. Zijn er nog fractieleiders? Mevrouw?

Mevrouw Van der Haeghen

Collega's De Meyer en De Loor zullen de vergadering later bijwonen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Beke? Meneer Joris? Niemand? Goed. Dan gaan we naar de behandeling van de agenda.

PUNT 1**ONTSLAG VAN PROVINCIERAADSLID TANGUY VEYS****De heer voorzitter**

Het eerste punt. Kennisneming van de ontslagbrief van de heer Tanguy Veys van 6 juli 2010 – we zwijgen alsjeblieft – wegens de onverenigbaarheid van het mandaat van provincieraadslid ingevolge de eedaflegging als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. De heer Veys heeft mij een epistel gestuurd. Hij blijft zichzelf. Hij groet ons allen zeer en hij dankt ons allen zeer. Zelfs zoals Multatuli. Hij dankt ons allen zeer en dan brengt hij het zijne over. Hij eindigt, en dat zal ik u oplezen, alleen het einde. Het staat op internet. U kunt het allen lezen. *“Ondanks mijn politieke visie op het provinciaal niveau en mijn nieuwe politieke engagementen, zal mijn hart altijd een beetje liggen bij die Oost-Vlaamse provincieraad en ik hoop dat ik minstens andere collega's geïnspireerd heb. Niet zozeer in stijl en hoeveelheid – dat is heel goed van hem – ... dat het mandaat van provincieraadslid best een boeiende, uitdagende en veelzijdige job is.”* Hij heeft mooi geëindigd in zijn brief. En bij dezen hebben wij van zijn ontslag kennisgenomen.

PUNT 2**OPVOLGING VAN TANGUY VEYS ALS PROVINCIERAADSLID****De heer voorzitter**

Tweede punt. Opvolging van Tanguy Veys door de heer Geert De Jaeger. Eerste streepje: onderzoek van de geloofsbrieven. Lottrekking van het gerechtelijk arrondissement Dendermonde of Oudenaarde. Lottrekking van de commissie. Vijf leden belast met het onderzoek. Ik ga trekken: Dendermonde. Het is Dendermonde geworden. En nu neem ik de mensen: meneer Steve Herman, mevrouw Verheirstraeten, de heer Jo De Cuyper – nog niet aanwezig, hij is verontschuldigd – mevrouw Goedele De Cock, mevrouw Martine Verheyden. Nog eentje: mevrouw Peeters-Muyshondt. De mensen gaan die geloofsbrieven onderzoeken. Ik schors even de zitting. Blijf alsjeblieft allemaal even zitten. Hopelijk duurt het niet lang. De mensen volgen mevrouw Haegens naar het kabinet van de voorzitter.

[5 minuten schorsing]

De heer voorzitter

Collega's, wilt u plaatsnemen? Ik ga de raad opnieuw openen. Bij dezen open ik de raad opnieuw. Ik heb begrepen dat mevrouw Muyshondt als secretaris van de commissie het verslag zal oplezen. Mevrouw

DEBATTEN

Muyshondt, u hebt het woord.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel. Verslag van de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven van Geert De Jaeger. Overwegende dat Geert De Jaeger de volgende stukken heeft voorgelegd: enerzijds het getuigschrift van inschrijving in het bevolkingsregister en een recent attest van goed zedelijk gedrag, waaruit blijkt dat hij sedert de verklaring van de verkiezingen beantwoordt aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden volgens artikel 23 van de Provinciekieswet. Anderzijds een verklaring op erewoord waaruit blijkt dat hij zich niet bevindt in een van de gevallen van onverenigbaarheid zoals voorzien in artikel 11 van het provinciedecreet. De commissie is derhalve van oordeel dat Geert De Jaeger mag worden toegelaten tot de eedaflegging. Getekend door voorzitter, secretaris en ...

De heer voorzitter

We gaan nu over tot de goedkeuring van de geloofsbrieven en het verslag van mevrouw Muyshondt. De stemming is openbaar en elektronisch. Ik open de stemming.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

75 mensen stemmen 'ja'. Unanimiteit. Meneer De Jaeger wordt tot de eedaflegging toegelaten en zal nu binnengeleid worden door mevrouw Haegens.

Meneer De Jaeger, uw geloofsbrieven werden geloofd in de zin van voor waar aangenomen. Nu nodig ik u uit, namens de raad, om de eed af te leggen alstublieft. Met de rechterhand omhoog alstublieft.

De heer De Jaeger

Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat getrouw na te komen.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Jaeger.

Applaus

Meneer De Jaeger, dit is een applaus dat voor iedereen geldt. Een nieuw lid wordt altijd zo verwelkomd. Ik verwelkom u ook in deze raad. Ik wens u ... ik weet dat gij geen neofiet bent in de politiek; u komt uit een ander mandaat. Maar desalniettemin hoop ik op een grote inzet en doorzettingsvermogen, maar in de juiste dosis. In de juiste serene dosis. Welkom dus in de raad.

PUNT 3

WIJZIGING VAN DE SAMENSTELLING EN HET FRACTIEVOORZITTERSCHAP VAN DE VLAAMS BELANG-FRACTIE

De heer voorzitter

Bij dezen gaan we over naar punt 3. Kennisneming van de nieuwe samenstelling en het fractievoorzitterschap van het Vlaams Belang. Overhandiging van de lijst aan de voorzitter van de provincieraad. Ik heb die lijst ontvangen. Ze ligt voor mijn neus. Ik zal zeggen: de nieuwe fractievoorzitter is meneer Marc Joris en de nieuwe ondervoorzitter is de heer Daniël De Knijf. Alle anderen zijn gewone leden. Zo heb ik het begrepen, meneer Joris. De kennisneming is gebeurd.

PUNT 4

SAMENSTELLING COMMISSIES EN VERENIGINGEN**De heer voorzitter**

Punt 4. Voorstel van Marc Joris tot wijziging van de vertegenwoordiging namens het Vlaams Belang in een aantal commissies en verenigingen. Ik heb het ontvangen, meneer Joris. Ik moet dat niet allemaal oplezen. Maar er zijn dus verschuivingen in de mandaten en in de commissies. Ik stel voor te stemmen. Dit wordt een geheime stemming. Elektronisch.

De stemming over dit punt is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja', 1 'onthouding'. Dit is ook met 99,5% goedgekeurd.

PUNT 5**MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING****De heer voorzitter**

Dat brengt ons meteen tot punt 5. Mogelijkheid tot vraagstelling. Maximaal één uur zoals u allen weet. Maar het ziet er goed uit.

1. VRAAG VAN GEERT DE ROO M.B.T. HET WINDPARK OOST-VLAANDEREN

Over het massaal opmaken van overeenkomsten door een aantal firma's voor het plaatsen van windturbines in de provincie. Meneer De Roo. U hebt het woord.

De heer De Roo

Dank u wel, meneer de voorzitter, meneer de gouverneur, beste collega's. Wij hebben vorig jaar het windplan Oost-Vlaanderen, het beleidskader, goedgekeurd in deze raad. Ik heb dat mee goedgekeurd. Maar ik had toch enkele bemerkingen. Nu moet ik stellen dat op de dag van vandaag bij ons in Maldegem de wind goed zit. Er heerst een vloed van aanvragen van allerhande firma's die bereid zijn in Maldegem een grootschalige windturbine te plaatsen. Het kader dat de provincie heeft geschapen wordt gebruikt om die grootschalige windturbines te plaatsen en de aanvragen in te dienen. Maar wij worden nu toch wel geconfronteerd met iets heel eigenaardigs. Ik heb vlug een schets gemaakt. Momenteel zijn er al negen windturbines in Maldegem definitief goedgekeurd. Men is er zeven aan het bouwen langs de expresweg N41. En er zijn er nog twee goedgekeurd die op dezelfde plaats zullen geplaatst worden. Dit zijn negen windturbines. Dat maakt nogal wat indruk als daar nooit iets anders in deze open vlakte heeft gestaan. Maar ja, Maldegem is een kruispunt van lijninfrastructuur. Dat past natuurlijk ook in dat kader. Wij hebben het Schipdonkkanaal, de expreswacht, de hoogspanningsleidingen, N44 en zo verder. De mensen, de firma's – ik zou er enkele kunnen opnoemen, maar ik ga er geen reclame voor maken – zij hebben ons grondgebied een keer goed bekeken. Ik heb hier de experts waardoor negen windturbines zijn goedgekeurd. Momenteel loopt een openbaar onderzoek voor vijf bijkomende windturbines langs de Vuilderstraat, langs het Schipdonkkanaal. Nog drie bijkomende windturbines in Donk, langs de expresweg ook. Er zijn voorbereidingen en er zijn al contracten ondertekend, want voor de landbouwers of de grondeigenaars is dat eigenlijk een lootje dat ze trekken. Het is 'wind for life'. Er zijn er nog vier langs het Schipdonkkanaal. Er worden er vier voorbereid aan de andere kant van de expreswacht waar men nu de molens aan het bouwen is. En er worden er nog vijf voorbereid in het Vossenhol. Ook een mooi open landschap. Dat zijn alleen deze die voorbereid worden, waarvan we weten. Ik ben ervan overtuigd dat er nog meer zijn. Want onze gemeente is blijkbaar de windgemeente bij uitstek. Waar ik voor vreesde, komt nu eigenlijk een beetje uit. Als het past in het kader dat geschapen is door onze provincie, dan is mijn vraag aan deputatie: hoe gaat men hier nu mee om? Voor ons als bestuur in Maldegem – ik mag hier toch ook een beetje namens Maldegem spreken, meneer de voorzitter – is het eigenlijk wel genoeg. Die negen windturbines leveren al elektriciteit voor tienduizend gezinnen, heeft men mij gisteravond nog verteld. We hebben er maar achtduizend. We hebben natuurlijk ook een industriepark. Maar men verwijt ons dat wij kort uit de bocht gaan als wij stellen: voor ons is het wel genoeg. Waarom? Omdat er heel wat

DEBATTEN

gemeenten zijn waar het niet kan. De heel mooie gemeente Sint-Laureins bijvoorbeeld, daar zijn de vogels zo belangrijk dat er geen windturbines mogen binnenkomen. Bij ons wonen ook veel duivenmelkers, maar bij ons is het blijkbaar geen probleem. Mijn vraag is gewoon: hoe gaat de deputatie daar mee om? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, meneer de gouverneur, meneer de griffier, achtbare interpellant, collega's, ik kan natuurlijk niet ingaan op een concreet dossier. Ik kan alleen maar stellen dat inderdaad onze deputatie de laatste maanden te maken krijgt met verscheidene aanvragen voor het inplanten van windturbines en dat inderdaad op veel locaties in Vlaanderen dergelijke projecten worden opgestart. Sta mij toe eerst en vooral te zeggen – zoals we in de notulen ook gezien hebben – dat absoluut niet elke aanvraag zomaar wordt ingewilligd. Integendeel. De collega's van de deputatie kunnen bevestigen dat wij genoodzaakt zijn om 60% van de aanvragen – ik heb het nagekeken – een negatief advies te geven. Nu, wat betreft de plaatsing van windmolens is het zo dat onze provincie het windmolenplan heeft uitgewerkt. Sta mij toe om te zeggen dat wij het eerste plan hadden van heel Vlaanderen dat door de minister van Leefmilieu is aangenomen. Wij hebben binnen Vlaanderen een aantal zoekgebieden vastgesteld. Binnen die zoekgebieden en alleen binnen die gebieden kunnen windmolens opgericht worden. Dat betekent niet dat zomaar overal in die afgeperkte gebieden windmolens kunnen gebouwd worden. Neen. Daar moet een onderscheid gemaakt worden tussen concentratie voor windenergie en anderzijds visueel landschappelijke rustzones. Dat is heel belangrijk. Nu, alle aanvragen die gebeurd zijn voor projecten buiten die afgebakende zones worden stelselmatig door de deputatie verworpen. Vandaag is de situatie absoluut geen wildgroei. Ik zou zeggen: dankzij de realisatie van het provinciaal windmolenplan kunnen we ervoor zorgen dat niet zomaar overal windmolens worden ingeplant. Dat zij gegroepeerd zijn, is goed voor de efficiëntie van de windmolens, maar het is ook goed voor de landschappelijke rust. Het zorgt er dus voor dat er geen wildgroei gebeurt. Juist door dat windplan worden grote aaneengesloten ruimtegebieden ongemoeid gelaten. Anderzijds is het zo dat de versnelling van aanvragen voor windturbines een zeer gunstig gegeven is in de algemeen bekende vraag naar meer andere energie. Voor de productie van groene stroom waar in onze provincie ... – de gouverneur in zijn gemeentespeech heeft dat in de laatste algemene vergadering ook beklemtoond – ... dat het nodig is dat wij een inhaalbeweging in Vlaanderen doen voor groene energie. Concreet kan ik zeggen dat elk dossier door onze diensten, die toch wel een voorbeeld zijn van efficiëntie op dat vlak, grondig wordt onderzocht. Dat inderdaad moet nagekeken worden of binnen die zoekzones bepaalde projecten werkelijk niet te groot in de omgeving zijn, maar in functie daarvan zal de deputatie steeds een advies geven gesteund door het provinciaal windbeleidsplan. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer De Roo, hebt u nog een opmerking?

De heer De Roo

Ja, misschien heel kort. Ik heb het provinciaal beleidskader ook goed gelezen en ik heb in de inleiding gelezen dat dit beleidskader uitgaat van de maximale invulling van geschikt geachte locaties. Als doelstelling voorop wordt gesteld dat binnen vijf jaar na goedkeuring van dit beleidskader volledige duidelijkheid over de inplanting binnen de mogelijkheden van Oost-Vlaanderen wordt bekomen. Wij hebben dat vorig jaar goedgekeurd. Binnen vijf jaar zullen we zien hoe dat blijkbaar loopt. Worden wij niet een beetje in snelheid gepakt?

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dit windplan is natuurlijk iets nieuws. Het staat er, maar dat moet getoetst worden aan de realiteit. Telkens wanneer nieuwe aanvragen komen, wordt onderzocht – met de milieubeweging, maar ook met de groene sectoren en met de landbouw – wat eigenlijk de impact is van het bouwen van windmolens op bepaalde plaatsen. Wij hebben in het provinciaal windplan ook bijzonder laten onderstrepen – als enige provincie in Vlaanderen – dat wij moeten zorgen dat er naast de oogstschade, naast de gezichtsschade, ook geen visuele schade ontstaat voor het omliggende landschap. Wij trachten natuurlijk in de praktijk telkens bij te schaven om ervoor te zorgen dat het windplan inderdaad goed zal zijn voor de toekomst. We kunnen ervoor zorgen dat er een evenwicht zal ontstaan tussen groene energieleveranciers, in casu de windmolens, en anderzijds het landschap. Ik kan daar eigenlijk op dit moment weinig meer over zeggen. Wij trachten dat inderdaad – het is een totaal nieuwe materie die tien jaar geleden niet bestond – nu via een soort administratieve rechtspraak in te stellen.

De heer voorzitter

Dank u wel.

De heer De Roo

Ik wil alleen maar meegeven dat het schone landschap van Sint-Laureins niet stopt aan de grens. Dat loopt erover. Recht naar Maldegem.

De heer voorzitter

Ik dacht dat u bedoelde: richting Nederland. Dank u wel meneer De Roo.

2. VRAAG VAN JAMILA LAFKIOUI M.B.T. DE ACTUELE PROBLEMATIEK ROND PLEISTERPLAATSEN VOOR WOONWAGENBEWONERS EN ROMA-ZIGEUNERS IN OOST-VLAANDEREN**De heer voorzitter**

De volgende vraag. Mevrouw Lafkioui zal de vraag stellen. Het politiek debat komt nadien, omdat het dezelfde persoon is en iedereen moet blijven tot het einde. Mevrouw Lafkioui met betrekking tot de actuele problematiek rond pleisterplaatsen voor woonwagenbewoners en Roma-zigeuners in Oost-Vlaanderen. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Het onderwerp is uiteraard een actuele problematiek. Het is zelfs niet eens een Oost-Vlaamse problematiek. Het is gisteren in de Europese raad en commissie geweest. Uiteraard ga ik mij beperken tot de Oost-Vlaamse aanpak. Dus het gaat over de pleisterplaatsen in Oost-Vlaanderen specifiek voor de woonwagenbewoners en Roma-zigeuners. De laatste maanden, ook recent hier tijdens de vakantie, zijn er een aantal kleine incidenten geweest omtrent woonwagenbewoners en Roma-zigeuners. Zij zijn uit sommige gemeenten gezet, wat natuurlijk wel spijtig is. Dan verhuizen ze naar een andere gemeente. Op die manier lijkt het me niet echt een structurele aanpak. Daarom mijn vraag ...

De heer voorzitter

Collega's, wij luisteren alsjeblieft!

DEBATTEN

Mevrouw Lafkioui

Dus naar de deputatie toe: hoe gaat men dit in de toekomst structureel aanpakken? Ik heb ook begrepen dat vorige week op woensdag een overleg is geweest, een soort mini-Statens-Generaal, met de gouverneur. Om deze problematiek aan te kaarten met alle burgemeesters van Oost-Vlaanderen. Het is eigenlijk vanuit deze belangrijke gebeurtenis dat ik een aantal vragen zou willen stellen. In eerste instantie aan de deputatie en ook een stukje aan de gouverneur met betrekking tot zijn rol in deze problematiek. De eerste vraag is vooral: welke rol of taak gaat het provinciebestuur nemen in samenwerking met de gemeenten om deze problematiek in de toekomst aan te pakken? Een tweede vraag is dan: wat zijn de concrete resultaten van het eerste overleg van 1 september en welke rol gaat u dan als gouverneur innemen in deze materie? Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw, hebt u uw vraag gedaan? Ja. Meneer de gouverneur, wilt u vast naar het spreekgestoelte komen? Alstublieft. Meneer Couckuyt, aan u is het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel, voorzitter. Ik dank de collega voor de actuele vraag, want het is een problematiek of een uitdaging die ons allen beroert. Waar wij inderdaad moeten pogen een oplossing te bieden. Uitgaande van wat de collega zelf zegt, is dit een problematiek die zich voornamelijk in de zomerperiode voordoet. Een probleem van capaciteit op het moment van de zomertrek. Dit betekent dat naast de dagelijkse inspanningen die door de diensten van meneer De Buck, de ruimtelijke planning, en in overleg met de directie Wonen en Welzijn, worden gedaan om meer doortrekkersterreinen te krijgen in Oost-Vlaanderen ... Dit in nauw overleg met die gemeenten waar we tot opdracht hebben een afbakeningsplan voor de kleinstedelijke gebieden te maken. Dus die dagelijkse bekommernis wordt telkens meegenomen, collega De Buck, bij elke afbakening die gebeurt. Nauw overleg betekent dat in dat overleg gemeenten zelf kunnen aangeven wat hun planning hieromtrent is. Het heeft trouwens geen zin vanuit een provincie een locatie op het plan aan te duiden waar zich een terrein zou moeten ontwikkelen als de gemeente zelf nooit bereid zou zijn dat terrein aan te kopen en om te zetten in een daadwerkelijk doortrekkersterrein. Dus het is een zeer goede dialoog waar met aandrang de problematiek of de uitdaging ter sprake gebracht wordt. Los daarvan beperkt de provincie zich niet tot faciliteren en coördineren van deze opdracht. Wij betalen vanuit de dienst Welzijn en Wonen heel duidelijk de ontbrekende middelen die voorzien zouden moeten zijn boven op het Vlaamse deel, zodat bij het ontwikkelen van een doortrekkersterrein er voor de gemeenten geen financiële last blijft. Er wordt volledige vergoeding voorzien bij het aanduiden en ontwikkelen van een dergelijk terrein. Heel concreet voor de stad Gent: op dit moment is reeds meer dan 110.000 euro betaald. Naast deze middelen voor de investering is er ook steeds voorzien in begeleiding op de voorlopige pleisterplaats. Boven op het initiatief dat de gouverneur straks zal aankondigen, zijn wij momenteel bezig in Oost-Vlaanderen de woonwagenpopulatie in kaart te brengen. Dit betreft zowel doortrekkers als residentiële terreinen. Omwille van het feit dat we zeer goed in zicht willen hebben welke veranderingen er zich in deze populatie Oost-Vlamingen of doortrekkers voordoen. Op basis van deze inventarisatie gaan we concrete noden in beeld brengen en voorzien in begeleiding en dialoog met de gemeenten. Het initiatief tot begeleiding en dialoog met de gemeenten zal samen met het initiatief van de heer gouverneur aangekondigd worden aan die gemeenten. Zodanig dat zo zij bepaalde begeleidingsvragen hebben in die gemeenten, daarin door ons kan voorzien worden. Door het door ons gesubsidieerde ODiCe, door Samenlevingsopbouw of door het Vlaams gesubsidieerde Vlaams Minderheden Centrum. Dat zijn de initiatieven die wij tot op dit moment nemen. Ik denk dus dat het inrichten van definitieve doortrekkersterreinen nooit voldoende zal zijn om in de zomercapaciteit die nodig is te voorzien. Er zullen dus initiatieven op het vlak van pleisterplaatsen nodig zijn om deze capaciteit uit te breiden, maar hierover laat ik graag het woord aan de heer gouverneur.

De heer voorzitter

Ik ga het woord geven aan de heer gouverneur. Meneer de gouverneur, u hebt het woord.

De heer gouverneur Denys

Dank u wel, voorzitter. Geachte collega's van de deputatie, geachte leden van de provincieraad, mevrouw Lafkioui, ik moet u zeggen dat dit een zeer gevoelig thema is.

Ik denk dat iedereen die het meegemaakt heeft, kan zeggen dat we een soort 'hot summer'-gevoel hadden. Ik heb het niet over het klimaat, maar dan spreken we eerder over het kleffe gevoel, een gevoel van opgejaagde mensen, een gevoel ook van een ongezond klimaat. Er is niets ernstigs gebeurd.

Zigeuners streken neer in verschillende gemeenten. In de gemeente Assenede, in De Pinte, in Oudenaarde, in Evergem en verschillende keren in Gent en in Zottegem. Bij de ene gemeente moesten ze weg na 24 uur. Bij de andere gemeente mochten ze een paar dagen blijven. Het heeft niet geleid tot betogingen of manifestaties, maar toch bleef er iets hangen. De meest tolerante steden en gemeenten voelen zich een beetje de dupe, omdat die tolerantie leidt tot een aanzuigeffect. En vele gemeenten die wat stoerder opgetreden zijn, blijven zitten met een wrang gevoel, omdat ze mensen hadden moeten verjagen, wat niemand graag doet. Er is ook nog een derde categorie van gemeenten. Deze die machteloos toekijken en hopen dat de karavaan aan hen voorbij zal trekken.

Alles werd door mekaar gehaspeld en iedere vorm van nuancering ontbrak. De problematiek van de Roma in de steden werd vermengd met deze van de rondtrekkende zigeuners. En de traditioneel rondtrekkende zigeuner in ons land werd gelijkgesteld met een groep zoals 'Vie et Lumière', nieuwkomers die hier massaal, plots en onaangekondigd komen binnenvallen en doen alsof alles van hen is. Ik denk trouwens dat de grote hoofdoorzaak van deze wrange sfeer te maken heeft met wat er gebeurd is met deze 'Vie et Lumière'-groep. Er zijn in de voorbije jaren nooit veel opmerkingen gemaakt bij het rondtrekken van de traditionele Belgische zigeunerfamilies tijdens de Belgische zomermaanden. Maar hoe dan ook, vandaag is de doos van Pandora geopend en moeten we zoeken naar afspraken en oplossingen; anders verzuurt het klimaat nog meer en kunnen, zoals Europees commissievoorzitter Barroso gisteren in het Europees parlement zei, 'de oude demonen opnieuw wel eens de kop op steken'. Daarom pleit ik voor grote realiteitszin in de aanpak. Hoe kunnen we het probleem realistisch aanpakken? Na diverse gesprekken met de vertegenwoordigers van de zigeunerfamilies, met de burgemeesters, met de vertegenwoordigers van ODiCe en het Vlaams Minderheden Centrum is mijns inziens de beste aanpak deze waarbij met grote realiteitszin de bestaande traditie wordt gerespecteerd en verankerd in convenanten. Traditioneel zijn er in Vlaanderen drie categorieën van zigeuners: de Roms (niet de Roma), de Manoeshen en de Voyageurs. De Manoeshen zijn van Indische afkomst en zijn hier reeds sedert de vijftiende eeuw. De Voyageurs zijn Vlamingen, leurders van vroeger, die vaak Bargoens spreken, maar die nog steeds wonen in woonwagens. Met de Manoeshen en de Voyageurs zijn er geen problemen, omdat ze vast blijven wonen en niet meer rondtrekken. Ze nemen meestal de officiële vaste residentiële plaatsen in, die op vijf plaatsen voorzien zijn in Oost-Vlaanderen.

De Roms zijn de rondtrekkers. Ze kwamen ongeveer honderd jaar terug (in het begin van de twintigste eeuw) uit Oost-Europa zich hier vestigen in ons land. Er zijn ongeveer tweehonderd à driehonderd Romfamilies, die in de winter resideren (vaak in de omgeving van Brussel) en in de zomer rondtrekken. Ik sprak met diverse leden van deze groep. Mijn voornaamste gesprek voerde ik met de familie vader Jules Modest en een belangrijk leider André Boudain. Vele burgemeesters kennen die Modestenfamilie, maar vaak weten ze niet wie nu juist verantwoordelijk is. Dat is een eerste punt dat moet opgelost worden als we afspraken willen maken.

Als we het probleem met realiteitszin willen oplossen, dan moeten we het probleem toespitsen op het vinden van terreinen voor die trekkende Belgische Roms, die traditioneel al meer dan honderd jaar in onze contreien verblijven. De vorige Vlaamse regering heeft, op basis van een onderzoek naar de traditioneel trekkende zigeuner in Vlaanderen, een cijfer geplakt op een na te streven doelstelling voor de aanleg van officieel uitgeruste doortrekkersterreinen. Het Vlaams streefcijfer was 500 verblijfplaatsen op doortrekkersterreinen. Er werden er slechts 78 gerealiseerd. Als we zeggen 500 verblijfplaatsen gespreid over vijf Vlaams provincies, dan zouden we kunnen uitkomen in Oost-Vlaanderen op 100. Er zijn 25 plaatsen gerealiseerd. In verhouding met de andere provincies hebben we goed gewerkt, maar er is maar een vierde van de globale doelstelling gerealiseerd. Er is inderdaad nood aan meer officieel en goed uitgeruste doortrekkersterreinen. Gezien de traagheid waarmee alles verloopt zal het toch nog een aantal jaren duren voordat dit gerealiseerd is. Intussen moeten we kijken naar andere oplossingen. U weet, voorzitter, dat er over de officiële doortrekkersterreinen verschillende meningen bestaan. Er zijn burgemeesters die spreken over één groot terrein voor gans Oost-Vlaanderen. Er zijn anderen die zeggen: dat is niet realistisch, ge moet dat in meer, kleine terreinen doen. Of dat één groot of meerdere terreinen moeten zijn, laat ik in het midden, omdat dat het onderwerp is van een politiek debat dat moet beslecht worden door de verkozen organen, de provincie en het Vlaams parlement. Maar wat zeker is, is dat het aanleggen van voldoende officiële doortrekker capaciteit moeilijk zal zijn en nog een aantal jaren

DEBATTEN

in beslag zal nemen. Daarom heb ik mij toespitst op de zogenaamde 'pleisterplaatsen'. De Roms moeten zich tijdens de zomermaanden kunnen vestigen. Dat zijn in de praktijk geen officiële plaatsen die ingekleurd zijn op het ruimtelijk structuurplan, maar ze worden al sinds jaar en dag traditioneel in vele gemeenten, zonder problemen gedoogd. Het waren juist die pleisterplaatsen die het tekort aan officiële doortrekkersterreinen neutraliseerden. Het zijn vooral die pleisterplaatsen die dit jaar onder druk kwamen. Uit mijn vele gesprekken heb ik geleerd dat er langs beide zijden 'goodwill' is om hierover afspraken te maken. Meerdere gemeentebesturen zijn bereid om afspraken te maken voor het blijven van één week op een pleisterplaats, als op voorhand afgesproken wordt op welk terrein ze zullen staan, hoelang, met welke waarborg en welke afvalvergoeding en eventueel ook welke vergoeding voor het terrein betaald worden. De verantwoordelijken van de Modestenfamilie (mr Jules Modest en André Boudain) zijn bereid om de verantwoordelijkheid op zich te nemen, als er een goede respons komt van de gemeenten, dat er nooit plaatsen meer zullen ingenomen worden als er geen voorafgaandelijk akkoord is met de lokale burgemeester. Op basis van al mijn gesprekken zal ik een ontwerp van een 'politierglement' deze week toesturen aan de steden en gemeenten. Natuurlijk beslissen de gemeenten zelf over het politierglement, maar het ontwerp is bedoeld om enige conformiteit te krijgen. Dit ontwerp bestaat uit twee sporen:

- Het eerste spoor is de stok achter de deur: het recht om hun te verplichten het terrein te verlaten na 24 uur.
- Het tweede spoor is de afwijkingsmogelijkheid van die 24 uur, hun toelatend dat ze 7 dagen mogen blijven mits men een voorafgaandelijk akkoord afsluit.

Ik pleit ervoor om de stok achter de deur te behouden. We moeten niet naïef zijn; het zijn geen kerst-kinderen, geen brave meisjes en jongens, en ze zijn niet gewoon om veel te werken met structuur. Dus dat klein beetje structuur dat we vragen zal goed moeten opgevolgd worden. Daarenboven zal het ons toelaten om voorrang te verlenen aan die traditionele groepen die wel bereid zijn om zich in te schrijven in die nieuwe afspraken-cultuur. Ik wil erop wijzen dat mijn ontwerp, een ontwerp is en geen afbreuk doet aan de volledige autonomie van iedere gemeente ter zake. Maar ik besef ook wel dat het succes afhankelijk is van de goodwill van de gemeenten om eraan mee te werken. Met een beetje solidariteit kunnen we hier op een pragmatische wijze veel oplossen en tot een aanvaardbaar klimaat komen. Ik ben zeer verheugd, meneer de gedeputeerde, dat de provincie hieraan wil meewerken. Dit zou op Vlaams niveau moeten aangepakt worden, maar goed een consensus krijgen van onderuit kan tijdelijk een groot probleem oplossen. Ziedaar wat ik probeer te doen.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer de gouverneur. Mevrouw Lafkioui, de rest gaat naar de interpellatie. Dat is heel duidelijk.

PUNT 6

BUDGET 2010 – 4DE REEKS WIJZIGINGEN

De heer voorzitter

Dat brengt mij tot de agenda, na het vragenuur, tot punt 6. Budget 2010. Goedkeuring van de vierde reeks wijzigingen. Wie vraagt het woord? Meneer Fiers. U hebt het woord.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Wij hebben deze reeks wijzigingen onder de loep genomen en uitleg gekregen in de commissies. Meerdere, want het blijft een beetje problematisch dat een budgetwijziging hoofdzakelijk in de eerste commissie besproken wordt. Dat deze niet noodzakelijk hernomen wordt in andere commissies, maar dat is een ander probleem. We hebben ons vragen gesteld bij een aantal punten die wij toch even onder aandacht van de raad willen brengen. Een viertal. Het eerste punt is in de derde commissie besproken, een subsidie aan katholieke hogeschool Sint-Lieven voor een project 'Enkel een piraat pleegt plagiaat', 10.000 euro. Daarbij heeft men toen vastgesteld dat dit niet behoorde tot de normale subsidiereglement, maar er net buiten viel, omdat het niet aan een aantal criteria voldeed. Dan stelt ge natuurlijk de vraag: waar houdt dat op? Iedereen die aan de kassa wil passeren moet dan maar bij de gedeputeerden of deputatie langsgaan en als deze dat interessant genoeg vindt, dan gaat de kassa open. Ik denk dat de eerste gedeputeerde, die ook de beurs houdt, dat misschien toch van dichterbij eens

moet bekijken. Los van de verdienste van het project overigens. Een tweede punt waarbij wij ons wat vragen stelden, was een budgetwijziging waar de vzw ATO de brandveiligheid van fuifzalen zou controleren. We hebben dat niet voorgelegd in de commissie dat is daar eventjes snel voorbijgegaan. Toegegeven. Maar ik wil dat toch hier eventjes checken waarom dat niet meteen aan de brandweer wordt gevraagd. Er zijn een aantal logische sporen die daar naartoe leiden. De brandweer is degene die hoe dan ook de brandveiligheid gaat controleren. ATO moet daar een externe expert voor inhuren, misschien iemand van de brandweer, wie weet? Bovendien is het ook zo dat de brandweer ook verslagen aflevert over brandveiligheid en al dan niet gebouwen niet-toegankelijk of niet-buikbaar om die reden kan verklaren. Het is een zeer merkwaardige kronkel in het budget. Dan een puntje dat op andere plaatsen ook al aan bod gekomen is, maar hier toch nog eventjes aandacht verdient. Zeker ook nu de camera's in de buurt zijn. Dat is een budgetwijziging waar via 45 uitzendingen per jaar het cultuuraanbod van de provincie in beeld zou worden gebracht op de regionale televisie. Een budget van 25.000 euro. Dat is niet mis. Toen stelden wij ons de vraag: verschillende budgetten worden aangewend ook voor andere attributies om regelmatig iets te brengen op regionale televisie. Zou het niet wat meer aanbeveling verdienen om dat allemaal in een groot pakket te steken. Want nu zijn er verschillende diensten die allemaal wat afzonderlijke afspraken maken. U weet dat de provincieraad zelf ook wat op zijn honger blijft zitten in verband met de verslaggeving van zijn werkzaamheden. Het lijkt mij dat een en ander beter een beetje bij elkaar wordt gezet. En dan iets wat ons nog het meest heeft verbaasd; we hebben daar ondertussen een technische uitleg voor gekregen, maar die bevredigt ons niet helemaal, niks over Pakistan. U zou denken dat wij als bestuur – de stad Gent kan het blijkbaar wel doen, waarom zouden wij het dan niet doen – een budget uittrekken om de ergste nood daarmee te helpen lenigen. Een aantal posten die nu een budgetwijziging hebben ondergaan, zou misschien beter daar naartoe gegaan zijn, zou een stoute tong wel eens durven beweren. Ik verbaas mij dat er niks in staat; misschien is dat een technisch argument, maar misschien krijgen wij dan van de deputatie als alternatief te horen hoe en wanneer we dat dan wel zouden doen. Ik kan moeilijk aannemen dat we echt helemaal geen enkel initiatief voor Pakistan zouden ondernemen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Vercamer, alsjeblieft.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, het zijn typisch vragen voor de commissie die hier gesteld worden. Maar goed, iedereen heeft het recht te vragen wat hij of zij meent te moeten vragen. Wat het eerste betreft, collega Hertog kent dat dossier veel beter dan ik. Ik kijk of het budgetneutraal is. Het is budgetneutraal. Twee, ik meen te weten dat op basis van het dossier dat bestaat bij de provincie dit een zeer interessant project is. Zelfs ook voor een hogeschool die u beter kent en regelmatig projecten heeft, maar daar hebt u nog nooit vragen over gesteld. Dan ATO. Het is toch wel evident dat dit via ATO gebeurt, omdat dat specialisten zijn die inderdaad raadgevingen en suggesties kunnen doen. En de brandweer controleerde en heeft wat dat betreft een andere rol. Wat dat betreft, verwijs ik naar de collega door. Dan de 45 uitzendingen rond cultuur. Ik pleit er niet voor dat allemaal te centraliseren. Als gedeputeerde voor communicatie is de algemene communicatie over de provincie mijn verantwoordelijkheid en de provincieraad mag mij daarover aanspreken. We hebben trouwens gisteren daar een interessant gesprek over gehad in het uitgebreid bureau. We hebben gevraagd of we daar wat specialistische adviezen over zouden krijgen van onze eigen specialisten in huis, daarvoor hebben we ze – maar al dat categoriaal en thematisch is valt onder de bevoegdheid van de respectieve gedeputeerde. Ik ben hier niet de grote controleur of de censor in dit huis. Dat is mijn rol niet. En zij moeten daarvoor – zij zijn er financieel voor verantwoordelijk – putten uit een technische en administratieve werkingsuitgave. Zij hebben daar geheel eigen budgetten voor. En zoals ge hier ook ziet, zijn er wat verschuivingen gebeurd op het gebied van de communicatie, waaronder inderdaad al het reilen en zeilen van cultuur. Ik verwijs naar de zeer interessante bijlage in uw budget. Namelijk de lijst van de subsidies. Dan zult ge zien dat het overgrote deel is voor cultuur. Burgers mogen weten wat de provincie daarvoor doet. En twee, zij mogen ook kennismaken van de initiatieven. De burgers moeten weten dat ze daar ook naartoe kunnen gaan, dat ze daar welkom zijn. Maar in elk geval: budgetneutraal. Vandaar dat ik er al geen problemen mee heb. En dan inderdaad wat Pakistan betreft: iedereen doet wat hij wil. Het is een zeer eenvoudig nummer om op te storten. Ge moet daarvoor niet slim zijn. Als ge een storting wilt doen, moet ge dat doen. Iedereen is daar vrij voor. Ik pleit ervoor in de deputatie om altijd voorzichtig te zijn als ge grote bedragen gaat storten naar acties, want er is alle dagen

DEBATTEN

wel iets. Niet alleen in de wereld, maar ook dichterbij ons dat onze belangstelling en onze sfeer raakt. Als we het Groenboek lezen, zullen we daar helemaal niets meer mogen doen. Vlaanderen gaat dat allemaal alleen doen. Maar misschien heeft men wel gelijk. Dat zouden dan veel grotere bedragen kunnen zijn die dan in een keer bij echt specifieke acties kunnen gebruikt worden. Maar ook wat dit betreft: de opportuniteit om al dan niet op een dergelijk initiatief in te gaan, daar luister ik graag naar de bevoegde gedeputeerde. Conclusie: alle budgetwijzigingen in de vierde reeks zijn heel normaal. Ik stel de raad voor om die goed te keuren.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Ja, voorzitter, ik dacht dat de vakgedeputeerde ook nog ging tussenkomen.

De heer voorzitter

Ik zal kijken. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank, meneer de voorzitter. Onze actie in verband met brandveiligheid van lokalen gaat uit van de vaststelling dat heel wat jeugdlokalen absoluut niet brandveilig zijn. Waar u verwijst naar de opdracht die de brandweer zal moeten vervullen: ik kan op die preventieopdracht van de brandweer niet zomaar een beroep doen. Dit is niet een actie die men verplicht vanuit de gemeenten moet aanleveren zonder dat er een financiële tegemoetkoming tegenover staat. Op een aantal plaatsen zijn er retributiereglementen bij tussenkomsten van brandweer. Ook dit zou men hierin kunnen kaderen. De brandweer moet die dienst niet leveren. Naar aanleiding van een verbouwing – het verschilt natuurlijk van korps tot korps – zal ze een verplicht advies geven in het bouwdoossier. Naar aanleiding van zomaar een vraag van een school, een jeugdhuis, of gelijk welke andere organisatie, kan ze weigeren om preventief, zomaar, zonder dat er een dossier voorligt, een screening te doen. Deze tegemoetkoming, dit reglement, deze financiering, garandeert jeugdhuisen dat zij deze screening kunnen krijgen door een bureau dat hiervoor meer dan deskundig is. Dus deze verschuiving is meer dan te verantwoorden. Wat Pakistan betreft – en de collega's van de deputatie weten dit – zal er een verschuiving binnen de middelen nodig zijn. We bereiden op dit moment administratief een keuze voor naar aanleiding van concrete vragen die vanuit hulporganisaties hierom binnengekomen zijn. U weet dat wij de keuze hier steeds zorgvuldig doen. We hebben dit ook gedaan voor Haïti. We gaan ook nu zorgvuldig de keuze maken welk project wij al dan niet ondersteunen. Op dat moment zal er een voorstel komen voor de deputatie en zal er later dan een voorstel komen voor de raad.

De heer voorzitter

Dank u wel. We gaan stemmen over punt 6, budget. De stemming over dit punt is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
57 'ja', 16 'neen', 2 'onthoudingen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 7

PERSONEEL - PROJECTEN

De heer voorzitter

Dat brengt mij tot punt 7 waarvan de beide fractieleiders van de oppositie mij gezegd hebben dat dit niet leidt tot tussenkomsten hunnentwege. Vraagt iemand het woord? Dank u wel. Over punt 7 wordt gestemd. Elektronisch en openbaar. De stemming over dit punt is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
75 'ja'. Unanimititeit.

**PUNT 8
PENSIOENRAAD VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN OFP**

De heer voorzitter

Punt 8. Pensioenfonds provincie Oost-Vlaanderen OFP. Goedkeuring jaarverslag 2009 omvattende het activiteitenverslag en de jaarrekening. Vraagt iemand het woord? Neen. De stemming is geopend over punt 8.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
75 'ja'. Punt 8 is unaniem goedgekeurd.

**PUNT 9
AANKOOP PBM'S (PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN)**

De heer voorzitter

Over punt 9 hebben de beide fractieleiders mij hetzelfde gezegd. Niemand vraagt het woord? Punt 9 ligt ter stemming. De stemming is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja'. Het punt is goedgekeurd.

**PUNT 10
AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE**

De heer voorzitter

Over punt 10 hetzelfde. Vraagt iemand het woord? Neen. Geheime stemming, elektronisch. De stemming over dit punt is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja', 1 'onthouding'. Het punt is goedgekeurd.

**PUNT 11
PROJECTVERENIGING VOOR AANVULLEND GRONDBELEID (PROVAG)**

De heer voorzitter

Punt 11. Projectvereniging voor aanvullend grondbeleid PROVAG. Project Riemekaai en Tragelstraat.

DEBATTEN

Goedkeuring voor het leveren van een bijdrage als prefinanciering ten bedrage van 72.500 euro voor de verwerving van de woningen. Niemand vraagt het woord? De stemming over dit punt is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja'. Unaniem goedgekeurd.

PUNT 12

PROJECTVERENIGING VOOR AANVULLEND GRONDBELEID (PROVAG)

De heer voorzitter

Punt 12. Projectvereniging voor aanvullend grondbeleid PROVAG. Raad van bestuur: aanduiding van een lid met raadgevende stem ter vervanging van gewezen provincieraadslid Johan Janssens. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Onze fractie draagt Lut De Jaeger voor.

De heer voorzitter

Mevrouw Lutgarde De Jaeger wordt voorgesteld. Meneer Joris.

De heer Joris

Dat is geen grap, maar mijn fractie draagt Geert De Jaeger voor.

De heer voorzitter

We gaan stemmen. Meneer Joris, ik wijs u erop dat dit een mandaat is van Groen!. Dat is in voorgaande ook niet gebeurd naar jullie toe. Die mandaten komen Groen! toe. Over wat jullie toekomt, wordt ook gestemd. Dus ge draagt het voor. Ik moet dat ter stemming voorleggen, maar ik wijs u erop dat dit een mandaat is dat toegewezen is door deze provincieraad aan Groen!. Jullie hebben ook mandaten. Wij hebben ook mandaten goedgekeurd die jullie toegewezen worden. Meneer Joris.

De heer Joris

Ik was dat uit het oog verloren. Ik kende de juiste aard van die afspraak niet meer. En bij dezen trek ik dat terug.

De heer voorzitter

Bij dezen is er nog een kandidatuur van mevrouw Lut De Jaeger. De stemming is geheim en elektronisch. De stemming over dit punt is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? U moet stemmen. Als ge aanwezig zijt in de raad, moet ge stemmen. Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
53 'ja', 15 'onthoudingen'. Mevrouw De Jaeger is aangesteld als vertegenwoordiger.

**PUNT 13
INTERREG IV GRENREGIO VLAANDEREN-NEDERLAND****De heer voorzitter**

Punt 13. Interreg IV grensregio Vlaanderen-Nederland. Samenwerkingsovereenkomst in het kader van het project Kanaalzone tussen de provincie Zeeland (projectverantwoordelijke) en de provincie Oost-Vlaanderen (projectpartner + cofinancierder). Vraagt iemand het woord? Neen. De stemming over punt 13 is geopend, elektronisch en openbaar.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 'ja'. Unanimiteit.

**PUNT 14
PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN 'RWZI WANNEGEM-LEDE'****De heer voorzitter**

Punt 14. Daarover hebben de fractieleiders van de oppositie hetzelfde gezegd als voorheen. Provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan 'RWZI Wannegem-Lede'. Definitieve vaststelling. Niemand vraagt het woord? De stemming over punt 14 is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja'. Het punt is goedgekeurd.

**PUNT 15
ONDERWIJS – CONSORTIUM VOLWASSENENONDERWIJS 11 GENT-EEKLO VZW****De heer voorzitter**

Idem dito voor punt 15. Het perspectief PCVO Meetjesland vzw consortium volwassenenonderwijs 11. Vervanging van vertegenwoordigers in de algemene vergadering en de raad van bestuur met ingang van 1 september:

1. Aanduiding van Marc Rogiest als effectief vertegenwoordiger in AV i.v.v. Paul Guns.
2. Aanduiding van Paul Guns als plaatsvervangend vertegenwoordiger i.v.v. Herman Reynaert.
3. Voordracht van Marc Rogiest als kandidaat-bestuurder i.v.v. Paul Guns.

Mag ik vragen deze drie punten in één stemming te mogen houden, veronderstellend dat we drie keer gestemd hebben? Iedereen gaat akkoord? De stemming is elektronisch, geheim en geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 'ja', 1 'onthouding'. De mensen die voorgelezen werden, zijn allen aangeduid.

**PUNT 16
PERSONEEL****De heer voorzitter**

Punt 16. Provinciaal onderwijs. Rechtspositieregeling personeel. Goedkeuring van de toevoeging van een hoofdstuk 'verlof voor het uitoefenen van een gesubsidieerde tijdelijke betrekking'. De stemming over punt 16 is geopend.

DEBATTEN

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja'. Het punt is unaniem goedgekeurd.

PUNT 17

IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS

De heer voorzitter

Met betrekking tot punt 17 – dat is het laatste punt – hebben beide fractieleiders mij laten weten daarover niet te willen tussenkomen. Intern verzelfstandigd agentschap onderwijs. Budget 2010. Goedkeuring vijfde reeks wijzigingen. De stemming over punt 17 is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
73 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 18

PROVINCIEWEGEN

De heer voorzitter

Punt 18. Wegen. Uitvoeren van onderhoudswerken voor de periode 2010-2011. Goedkeuring van het bijzonder bestek. Geraamd op 181.000 euro exclusief btw, of 219.000 euro inclusief btw. Te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding. Vraagt iemand het woord? De stemming over punt 18 is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 19

HERINRICHTING VOORMALIG VREDEGERECHT RONSE

De heer voorzitter

Punt 19. Ronse, regionaal landschap Vlaams streekhuis. Vaststelling van de voorwaarden voor de negende reeks meerwerken voor een raambedrag van 1976 euro. Opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking. De stemming over punt 19 is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
72 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 20

PATRIMONIUM – GENT (GOVERNEMENTSTRAAT 26 EN 28 + BORREPUTSTEEG 1, 3, 5 EN 7)

De heer voorzitter

Punt 20. Patrimonium Gent. Gouvernementstraat 26 en 28 + Borreputsteeg 1, 3, 5 en 7. Machtiging van de deputatie tot het openbaar verkopen van de onroerende goederen gelegen te Gent voor een minimale waarde van 1 miljoen euro. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Naar aanleiding van dit dossier willen wij toch even een onderwerp aankaarten dat de deputatie kan meenemen naar de toekomst. Het ziet er naar uit dat als wij de verschillende locaties op één grote locatie gaan samenbrengen, wij in de loop van de komende jaren langzamerhand gebouwen gaan afstoten en gebouwen niet meer laten bemannen door administratie. Het lijkt dan misschien geen slecht idee om te doen zoals stad Gent ...

De heer voorzitter, bij interruptie

Wij luisteren! Meneer Fiers.

De heer Fiers

... om te doen zoals de stad Gent doet, namelijk gebruikmaken van de diensten van vzw Camelot. Ik zeg niet dat ik daar reclame voor wil maken. Ik denk dat het te onderzoeken is. Zij biedt een tussenvorm aan van bewoning die ertoe bijdraagt dat die gebouwen minder aan leegstand onderhevig zijn. Ik denk dat het initiatief misschien op zijn merites moet bekeken worden. Ik doe hier geen uitspraak of ik voor of tegen ben, maar ik denk dat het iets is wat in sommige gevallen wel voor een oplossing zou kunnen zorgen.

De heer voorzitter

Wij blijven natuurlijk de provinciale raad van Oost-Vlaanderen. Gent is een voorbeeldstad, meneer Fiers. Ik woon er nu zestig jaar, maar de gemeenteraad is iets apart. Meneer Hertog, wenst u hier iets over te zeggen? Het moet niet.

De heer gedeputeerde Hertog

Het initiatief is ons bekend en is inderdaad zeker te overwegen als het voor langere periodes is. Maar op dit moment zijn het niet echt gebouwen die we voor langere periodes te huur kunnen stellen.

De heer voorzitter

Punt 20 ligt ter stemming. De stemming is geopend.

Stemming

Ik wacht op mevrouw De Cock. Mevrouw De Cock, u hebt meegestemd? Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
67 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 21**PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEUONDERZOEK (PCM)****De heer voorzitter**

Punt 21. Provinciaal centrum voor milieuonderzoek. Labo-uitrusting: goedkeuring van bestek, model en offerte voor de aankoop van Triple Quad GC-MS/MS te gunnen bij wijze van algemene offerteaanvraag en geraamd op 200.000 euro inclusief btw. De stemming over punt 21 is geopend.

Stemming

DEBATTEN

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
69 'ja'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 22

STEUNPUNT DUURZAAM WONEN EN BOUWEN

De heer voorzitter

Punt 22. Steunpunt duurzaam wonen en bouwen.

1. Goedkeuring van de overeenkomst met het Vlaams gewest betreffende de structurele onderbouwing van het steunpunt voor vijf jaar.
2. Goedkeuring voor de samenwerkingsovereenkomst met het Gents MilieuFront vzw inzake het steunpunt voor de periode van 1 oktober 2010 tot 31 maart 2011.
3. Machtiging van de deputatie alle maatregelen te treffen ter uitvoering van beide overeenkomsten.

De stemming van punt 22 is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
67 'ja'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 23

NOORD-ZUIDSAMENWERKING – SAMENWERKING 11.11.11

De heer voorzitter

Punt 23. Ontwikkelingssamenwerking Noord-Zuid. Goedkeuring van de samenwerkingsovereenkomst 2010-2012 met 11.11.11 voor het ondersteuningsprogramma lokale besturen in Oost-Vlaanderen.
Meneer Joris.

De heer Joris

Tanguy Veys, mijn illustere voorganger, had de gewoonte van hier een hele technische uiteenzetting te geven over wanneer dat dossier was aangevraagd, welke documenten ontbraken, welke niet deugden. Eerlijk gezegd, ik heb dat niet zo grondig bekeken als hij dat tot nu toe deed. We gaan hier tegenstemmen, laat dat duidelijk zijn. Ik zou onze afwijzing, zonder op techniciteiten in te gaan, inhoudelijk willen motiveren. Heel kort. Wij zijn niet tegen ontwikkelingsamenwerking. Wij zijn niet tegen steun aan ngo's. maar wij vinden dat 11.11.11 een ongezond amalgaam maakt van ontwikkelingshulp en bewustwording van politieke stellingname in zeer heikele binnen- en buitenlandse kwesties. Ik heb daar net nog op de webstek gekeken. Wat staat daar? Een groot artikel dat ge kunt aanklikken waarin men ons vraagt de Cuban Five te steunen, vijf Cubaanse spionnen die in de Verenigde Staten gevangen zitten, omdat zij aanslagen hebben beraamd op de Cubaanse migrantengemeenschap in Florida. Ge moogt dat als ge extreem links zijt. Dat behoort tot de vrijheid van meningsuiting om die te steunen. Belachelijke spionnen van een dictatoriale staat. Ge moogt dat zeggen, maar ge moogt dat niet zeggen, vind ik, als ge een koepelorganisatie zijt die beweert dat zij met ontwikkelingshulp bezig is en die subsidies krijgt van democratische overheden zoals wij. Dan moogt gij dat niet doen. Dat valt dan niet binnen uw logische taakomschrijving. Dat noem ik een amalgaam. Een ander artikel dat ik vanmorgen aanklikte, was een protest tegen een Belgische wapenlevering. Nu zijn er heel wat wapenleveringen die ik in eer en geweten niet zou kunnen goedkeuren. Aan schurkenstaten en regimes die hun onderdanen folteren of bij hun burelen binnenvallen. Maar als ze maar dokken, verkoopt FN altijd. Dit hier was gewoon een wapenlevering aan de grootste en een van de best functionerende democratieën ter wereld, de Verenigde Staten van Amerika. Die hebben een aantal speciale geweren gekocht om in Afghanistan op Taliban te jagen. Een nobel doel. Dat moest gesubsidieerd worden. Maar voor 11.11.11 is dat weer een gruwel. Die gasten die meisjes vermoorden omdat ze willen lezen in school en de leerkrachten er nog bij. Daar moet ge mee gaan praten. Daar moogt ge niet op schieten. Dat soort redeneringen plus dan nog de eeuwige aan antisemitisme grenzende pro-Palestijnse en anti-Israëliëse standpunten plus het hele amalgaam dat men maakt rond ontwikkelingshulp en illegale immigratie. Die mensen mengen echt een

heleboel dingen, die ik afzonderlijk wel redelijk kan beargumenteren, tot een grote bijna marxistische soep. In de redeneringen van 11.11.11 zit een vorm van gecamoufleerd demagogisch marxisme waar wij helemaal niet van houden. Ik wil niet iedereen over een kam scheren; er zijn organisaties in de koepel van 11.11.11 die in de ontwikkelingslanden zelf zeer gewetensvol en ernstig werk leveren. Als die in een dorp ontwikkelingswerk gaan doen, huren ze een klein hutje, juist als de mensen zelf hebben. Ze leren daar de boeren een waterput graven. Dan zeg ik: chapeau! Dat zijn goede dingen. Maar andere organisaties huren een enorm hotel en rijden met hun 4x4 SUV van het ene congresje naar een andere bijeenkomst en een vergadering en ze steken arme mensen figuurlijk nog de ogen uit met hun ongelooflijke spilzuchtige rijkdom. Dan is de ontwikkelingshulp van een ngo dikwijls nog meer verspilling en nog meer contraproductief dan de ergste wantoestanden in officiële ontwikkelingshulp van staat tot staat. Als ge organisaties als 11.11.11 wilt blijven subsidiëren, dan moeten die eerst eens een gesloten taakomschrijving krijgen en grondig schoon schip maken met het vele dood hout dat erbij zit en het vele profitaat en de vele vormen van politieke indoctrinatie en propaganda. Ik pleit er niet voor om heel de boel tot de grond toe af te breken, maar hier is een zeer, zeer diepgaande en grondige sanering nodig. Ik beschouw dit ook als tussenkomst op punt 24. Wij gaan dat afkeuren.

De heer voorzitter

Dat was heel duidelijk. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Bijzonder kort. De benadering zoals door meneer Joris hier gedaan, is ons bekend. 11.11.11 is een respectabele koepelorganisatie, waarvan ik de analyse die hij hier naar voren brengt niet deel. Daarover gaat dit agendapunt niet. Dit gaat over de samenwerking met gemeenten. Uiteraard vraag ik de goedkeuring.

De heer voorzitter

We gaan stemmen over punt 23. De stemming is geopend en elektronisch.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
49 'ja', 17 'neen'. Het punt is goedgekeurd

PUNT 24**NOORD-ZUIDSAMENWERKING – SAMENWERKING 11.11.11****De heer voorzitter**

Punt 24. Goedkeuring van de samenwerkingsovereenkomst met 11.11.11 met betrekking tot het vormingsprogramma tot de vier pijlerorganisaties in samenwerking met lokale besturen. De stemming over punt 24 is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
48 'ja', 17 'neen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 25**GEZONDHEIDSBEVORDERING****De heer voorzitter**

DEBATTEN

Punt 25. Gezondheidsbevordering. Toekennen van een subsidie van 12.500 euro aan het Instituut voor Tropische Geneeskunde voor aidspreventie bij migranten uit Sub-Saharaans-Afrika. Ik zag gisteravond nog een prachtige documentaire op Canvas over de 'Tropic of Cancer', de Kreeftskeerring. Het was prachtig. Het ging ook over Marokko, Algerije en Libië. Mevrouw, ik ga daar niet over. Ik wilde het alleen meegeven als documentatie. U hebt het woord.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Ik heb al een aantal bedenkingen geuit in de commissie, maar ik zou die toch formeel in de provincieraad willen duiden. Globale bedenkingen in verband met het dossier. Het gaat hier uiteraard over aidspreventie. Ik vind het jammer dat ik een stukje van mijn verhaal moet herhalen, want ik heb hier al een paar keer wat knelpunten aangebracht. Laat het duidelijk zijn: ik ben voor preventie en zorg in dit thema. Maar dan niet op de manier waarop het hier in dit dossier wordt georganiseerd. Het gaat over een specifieke doelgroep Sub-Saharaanse bevolking. En dit in samenwerking met het Instituut voor Tropische Geneeskunde van Antwerpen. Het project bestaat al meer dan tien of twaalf jaar. Het bestaat al sinds de vorige legislatuur. Van de 12.500 euro budget die voorzien is voor preventie gaat ongeveer 7000 euro – het is zelfs iets meer – naar loon van de dokter, dokter Lazare. Nu, ik twijfel absoluut niet aan de competentie van deze dokter. Het schijnt een vrouw te zijn. Het maakt helemaal niet uit. Ik vind het alleen maar een spijtige zaak dat meer dan de helft van het subsidiebedrag naar salaris gaat en niet naar de oorspronkelijke doelstelling van preventie. Het project bestaat ook al twaalf jaar en men heeft mij ook verzekerd dat de taak van de dokter erin bestaat om de sleutelfiguren ... de aanspreekpersonen zal ik maar zeggen, zoals wij dat net gehoord hebben bij Roma of Roms zoals de gouverneur zei. Daar zijn ook een aantal sleutelfiguren. Nu, bij deze gemeenschap ook. Dus de dokter speelt daarin een belangrijke rol. Ik kan dat aannemen, maar dat betekent dat men dus concreet in die twaalf jaar er niet in geslaagd is om zelf een netwerk te vormen met die gemeenschap om zelf aanspreekpersonen te vinden binnen die gemeenschap. Men is dus wel al twaalf jaar bezig. Nu, ik was ook blij collega Marina Van Hoorick te horen tijdens de commissie, die ook terecht aangaf dat de aidsproblematiek lang niet alleen maar tot die gemeenschap beperkt werd, maar dat er ook een groep vanuit Oost-Europa toe behoort. Er bestaan nog geen echte cijfers over, denk ik, maar het is een groeiende problematiek en het gaat ook niet alleen maar over aidspreventie. Het gaat ook over gezondheidsproblematiek als tuberculose. Daar heb ik ook een aantal zaken over gelezen. Dus ik denk dat we de preventieproblematiek serieus moeten gaan opnieuw bekijken of verruimen in Oost-Vlaanderen. Dus ik treed de collega daarin bij. Kortom, ik pleit voor een iets andere of algemenere aanpak van dit preventiebeleid en voor een kritische screening van de middelen voor het project. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Joris.

De heer Joris

Ik heb al een slechte gewoonte van Tanguy Veys overgenomen en dat is eerst in het dossier te gaan kijken voor ik hier antwoord. Ik heb hier de cijfers van de deputatie en dat zijn tragische cijfers. Ik zeg dat niet om politiek te scoren, maar om te schetsen hoe specifiek en ernstig het is. 52% van de hiv-diagnoses wordt gesteld bij niet-Belgen. Een verbazend en angstwekkend hoog cijfer. 65% daarvan wordt gesteld bij vreemdelingen uit zwart Afrika. Sub-Saharaans Afrika moet ik zeggen. Hoewel die slechts 6,6% van de niet-Belgen in die groep vertegenwoordigen. Dus het probleem is overal. Hiv-besmettingen zijn in alle bevolkingsgroepen een probleem, maar bij deze bevolkingsgroep is het probleem buitensporig veel groter. Het heeft een sociale reden, en ik ga hier niets over zwarte vrouwen zeggen, maar er is onverantwoordelijk gedrag van zwarte mannen en de vrouwen hebben toch niks in de pap te brokken. Een van de hoofdproblemen. En de tweede reden is heel simpel medisch. Vrijwel zeker. Wij zijn allemaal afstammelingen van mensen die in de middeleeuwen de pest overleefd hebben en wij zijn minder vatbaar voor hiv. Doordat die immuniteitsfactoren die tegen de pest beschermd hebben, min of meer, maakt u zich geen illusies, maar een beetje beschermen tegen hiv. In Afrika is de pest niet geweest en die immuniteit is er ook niet. Vandaar dat gemakkelijker mensen besmet worden. Zelfs in groepen die een identiek seksueel gedrag hebben, worden veel meer zwarte mensen besmet dan mensen van andere rassen die wel vroeger aan de pest blootgesteld zijn geweest.

De heer voorzitter, bij interruptie

Meneer Joris, het is juist, maar meneer Piot, de prof, heeft daarvoor nog in de provincieraad een prijs gekregen. Hij heeft dat gezegd. Dat men door het niet krijgen van pest minder immuun is. Dat is voor een symposium, zou ik zeggen.

De heer Joris

Ik heb nu ook gelezen waaruit die preventiecampagne grotendeels bestaat. Ik onderschrijf natuurlijk de kritiek van mevrouw Lafkioui die zegt dat meer dan de helft van het loon naar een dokter gaat. Maar dat is inherent aan de manier waarop overheden die niet met vrijwilligers kunnen werken zulke dingen moeten aanpakken. Ik betreur dat, maar ik heb ook geen alternatief. Het omvat die campagne in grote lijnen. Ik heb hier de cijfers van de deputatie overgenomen. Dus ge moet mij niet van demagogie verdenken. Meer dan 12.000 condooms zijn er verdeeld. Meer dan 1000 vrouwencondooms, 700 folders, 655 brochures. Het is niet omdat ik een conservatieve katholiek ben.- Ik vind dat je in de strijd tegen aids geen condooms mag gebruiken. Of geen condooms mag aanprijzen.- Dat is naast de kwestie hier. Het is alleen de trieste ervaring van zoveel mensen uit de medische wereld die als vrijwilligers, niet in overheidsopdracht, maar als vrijwillige arts of verpleegster naar Afrika zijn getrokken in het kader van een antiaids campagne en die daar met enorm veel idealisme en enorm veel goede wil voorlichting hebben gegeven en condooms en folders hebben uitgedeeld en speciale folders voor analfabeten, want dat is in Afrika een gigantisch probleem. Een van de meest tragische verhalen was, ze hebben met plaatselijke ... Mag ik nog eventjes?

De heer voorzitter, bij interruptie

Collega's, collega's, wij luisteren of we verlaten de zaal. Dat is een goede gewoonte hier. Meneer Joris, ik heb de hamer en ook de politie in de hand. U spreekt verder.

De heer Joris

Veel mensen hebben daar heel veel moeite gedaan. De dorpingen kijken met grote ogen en luisteren met grote ogen en ze denken: ja, we hebben gescoord. En dan gaan de plaatselijke artsen en verplegers die aan de campagne hebben meegewerkt en die zeggen: we hebben hard gewerkt vandaag, naar het plaatselijke bordeel zonder condooms. Natuurlijk verspreidt dat verhaal zich. In een nacht tijd. De volgende dag weet iedereen dat ze het verteld hebben, maar het zelf niet deden. Het is naar de knoppen. Het punt dat ik wil maken is dat wat wij hier doen, hoe goed bedoeld ook, hoe nobel ook, hetzelfde is als wat in alle Afrikaanse landen keer op keer niet heeft gewerkt. Wat weer mislukt is. Ik zou een dergelijk project steunen als er iemand met een nieuwe benadering kwam en zei: kijk eens, dat is mislukt, maar wij gaan het nu zo aanpakken en dan lukt het misschien wel! Dan zou ik zeggen: ja, probeer het. Maar door nog meer te doen van datgene wat altijd gefaald heeft, mikt ge niet meer op effect, maar op het sussen van uw geweten. En ik weet ook niet hoe je het wel moet aanpakken. Vandaar dat ik niet ga tegenstemmen en zeggen: ge moet maar dit doen. Ik weet het ook niet en ik vrees eigenlijk dat niemand het weet. Maar als men datgene wil proberen wat altijd mislukt is, dan onthouden wij ons van stemming.

De heer voorzitter

Meneer Joris, ik wijs erop dat het om mensen gaat hier te lande. Het gaat niet om mensen in Afrika. Die problematiek is ons ook wel enigszins bekend. Het gaat om Sub-Saharaanse migranten in België. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Meneer de voorzitter, in het kort. We hebben heel duidelijk in ons beleidsprogramma geschreven dat wij

DEBATTEN

een algemene benadering doen voor elke Oost-Vlaming en elke Oost-Vlaming in een bepaald beleid proberen mee te trekken. Waar dit niet lukt, voeren wij specifiek beleid. Dit is een vorm van specifiek beleid naar een doelgroep toe die vrij moeilijk in kaart te brengen is en die vrij moeilijk in netwerkvorm te brengen is. Dagelijks zal er moeten geprobeerd worden naar steeds wijzigende groepen informatie te brengen. Het feit al dat hier geen alternatieven aangegeven worden voor de methodiek die moet gebruikt worden, geeft aan dat dit wellicht de enige methodiek is – ook gesteund door het Instituut voor Tropische Geneeskunde, dat toch wel deskundig is, zowel inhoudelijk als wat betreft de benadering van groepen – die wij hier wensen te ondersteunen. Het feit dat meer dan de helft van het loon – het gaat over 7280 euro op jaarbasis – ... het feit dat daarover gesproken wordt, begrijp ik helemaal niet. Men kan mij geen enkele preventiecampagne duiden waar de inbreng van loon zo laag is als in deze campagne. In de meeste campagnes van preventie, waar men mensen moet benaderen, gaat het loon naar de campagne of de middelen gaan naar die campagne; dan gaat het over 80% tot 90% tot 100% personeelsinzet. En de restmiddelen moeten gebruikt worden in die campagne. Hier ligt de verhouding totaal anders en deze actie is dus absoluut te verantwoorden. Ik denk dat ik hiermee meer dan voldoende benadering gegeven heb. Het feit dat wellicht andere groepen in beeld komen waarvoor nog geen acties zijn, betekent dat er nog geen registratiemogelijkheid is. Er is dan nog geen mogelijkheid om vanuit hier netwerking te doen en daar moeten we op wachten om te zien of we dergelijke acties kunnen ontwikkelen. Maar deze actie is meer dan verantwoord en gaat over een luttele som van 12.500 euro op jaarbasis.

De heer voorzitter

Dank u wel. We gaan stemmen over punt 25. De stemming is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
48 'ja', 19 'onthoudingen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 26

PERSONEN MET EEN HANDICAP

De heer voorzitter

Punt 26. Personen met een handicap. Subsidiëring van initiatieven ter bevordering van intersectorale samenwerking: toekenning van een subsidie aan het project Outreach De Steiger – De Meander, Gent. De stemming over punt 26 is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
66 'ja'. Punt 26 is goedgekeurd.

PUNT 27

WELZIJN EN GEZONDHEID

De heer voorzitter

Punt 27. Welzijn en gezondheid. Subsidieaanvraag aan investeringen, goedkeuring van toekenning subsidie aan Welzijnschakel te Reken, Chiro Beervelde, Chiro Thibou, vzw UZ Gent, Jeugdpad Hoogland, Chiro Sint-Agnes en Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen. Niet toekenning aan woon- en zorgcentrum Sint-Elisabeth. Mevrouw Lafkioui, u hebt het woord.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Kort. Ook een bedenking bij dit dossier. Allereerst een globale bedenking, omdat de titel 'subsidieaanvraag investeringen' toch enigszins misleidend is. Het gaat immers lang niet alleen over

investerings in het welzijnsbeleid, maar ook over investeringen die nergens anders kunnen ingevuld worden. Vandaar dat ik het ook wel moeilijk heb dit dossier een stuk goed te keuren. Daar gaat het bijvoorbeeld – ik heb het dossier ook bekeken vorige week – over het renoveren of herstellen van een Chirolokaal, een dak, met daarbij de vraag: is dit geen lokale overheidsmaterie? Waarom moet de provinciale bevoegdheid daarin tussenkomen? En ik mis hier dan ook echt wel de welzijnsrelevantie in. We hebben vroeger ook aangekaart of gemeld dat dit eigenlijk een begin is zonder einde. Want er zullen in de toekomst ook andere Chirolokalen zijn die investeringssubsidies zullen aanvragen. Het volle dossier vind ik dan nog een stukje moeilijker, omdat het gaat om investeren in het busproject, dus voor mondzorg aan ouderen van het UZ. Er is heel weinig duidelijkheid in het dossier. Er staat natuurlijk wel meer toelichting daarover, maar de vraag stelt zich: wie gaat die mondzorg dan doen? Zijn dat tandartsen van UZ die dat gaan opnemen? Hebben de mensen dan enige keuzevrijheid ten aanzien van de tandarts die zij willen raadplegen? Gaan dat dan stagiairs zijn in plaats van tandartsen? Ik heb niets tegen mondzorg. Uiteraard niet. Ik denk dat het wel een belangrijk thema is en dat dit waarschijnlijk wel bij ouderen noodzakelijk is. Hoewel: hoe ouder men wordt, hoe minder tanden men nog heeft. Die vraag stelt zich ook wel. Dit is maar een reële vaststelling. Wat mij wel een beetje stoort in dit dossier, is dat men een beroep moet doen op de provinciale overheid. We hebben daarnet ook trouwens een heel mooi boek gekregen over hoe oud UZ is; ik heb het nog niet kunnen doornemen, vijftig jaar. Ik stel mij dan toch de vraag over een organisatie die niet op eigen houtje projecten kan subsidiëren of betalen. Wanneer ik mij een beetje meer stort in het dossier, dan zit er geen enkele financiële verantwoording in voor dit project. Dus welke middelen men nog nodig heeft of zal inzetten voor dat project, staat er eigenlijk niet in. Ik ben niet zo radicaal ingesteld, maar ik zou dit reglement gewoon schrappen, omdat dit niet echt gaat over investeringssubsidies voor welzijnsorganisaties, waarvoor het eigenlijk bedoeld is. Ofwel men moet serieus blijven en daar de subsidies voor uitbesteden, ofwel – als ik dan toch in het debat mag vooruitlopen op de interne staatsvorming en het Groenboekje en datgene wat de Vlaamse overheid graag op ons zou willen afsturen – de Vlaamse overheid neemt eindelijk haar verantwoordelijkheid en gaat zelf die investeringssubsidies voor de welzijnsorganisaties doen. Dan zou het eigenlijk pas correct zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Meneer de voorzitter, ik ben een van die mensen zonder tanden, maar dat belet me toch niet om tussen te komen. Dit is een schitterend voorbeeld waaruit blijkt dat de provincie inderdaad nuttig werk kan verrichten in de welzijnssector. Mijn vraag is, maar het is een platonische vraag hoor, zal Vlaanderen ooit die rol overnemen om inderdaad zoiets als Chiro Beervelde en Chiro Thibou, zulke concrete zaken, te steunen? Het antwoord is gekend. Neen. Het is waar dat de provincie in deze kleinschalige initiatieven een bijzonder nuttige rol vervult en het is dan ook jammer dat men erover denkt om uitgerekend die rol van welzijnsbevorderaar ons af te nemen. Als de collega vraagt: wat heeft Chiro Beervelde, en het gaat in dezen natuurlijk precies over Beervelde, te maken met welzijn? Dan denk ik dat zij bijzonder weinig afweet van de eminente rol die de jeugdbeweging en inderdaad een organisatie als Chiro speelt, voorzitter. Dat moest ik zeggen.

De heer voorzitter

Voor ik het woord geef aan de heer Couckuyt – en ik discussieer niet mee, mevrouw, maar ik zeg dat als uw dak weg is, uw werk volledig weg is, ook het welzijnswerk. Het dak is het belangrijkste van het gebouw. Als dat weg is, dan moet ge verhuizen naar Sub-Sahara-Afrika. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Wat dit punt betreft, een deel van de benadering van mevrouw Lafkioui klopt natuurlijk. Dit reglement is een vrij breed reglement van alles wat niet terecht kan in specifieke reglementen. Vroeger werd dit reglement hier in deze raad 'het potje van de député' genoemd. En

DEBATTEN

daarmee gaf men aan dat de gedeputeerde zijn persoonlijke voorkeuren in een dergelijk reglement kan naar voren schuiven en dit in de vorm van klantenbinding of dienstbetoon kon doen. Wel, ik daag u uit om op dat vlak de benadering te doen; u zult dat niet terugvinden. Wat heb ik gedaan met dat potje van de député? Dat is echt beperkt tot een bedrag van 88.000 euro waarin een bepaald aantal noden konden gelenigd worden voor specifieke opdrachten die niet door anderen opgenomen werden. En is lokaal jeugdwerk een opdracht van de gemeente? Ja. Ook qua investering. Maar als men het niet doet, dan zit ge met een probleem. En dit probleem, als we daar een kleine tegemoetkoming in kunnen doen, naast de inspanningen die dergelijke organisaties zelf moeten opbrengen om hun problemen het hoofd te bieden, dan gaan wij die inspanning doen. Wat specifiek het probleem betreft van UZ Gent, UZ Gent heeft zijn regulier omschreven opdracht waarvoor het gefinancierd en vergoed wordt voor allerlei prestaties die het hiervoor levert. Daarnaast is er nog een zekere vorm van engagement die op verschillende plaatsen kan ontstaan. Laten we nu aangeven dat op basis van een onderzoek blijkt dat er een specifieke problematiek is ten aanzien van tandzorg voor ouderen, die men via een mobiele bus wil bieden. Soms raken mensen niet aan tandzorg toe en deze problematiek kan hiermee opgelost worden. U zei dat mensen van een bepaalde leeftijd minder tanden hebben dan op jeugdige leeftijd en dat is niet onwaar, maar op dit moment begint het. Ik heb mij ook laten overtuigen voor dit project, aler ik een financiering voorzag. Op dit moment komt men bij een generatie waar behoudende tandzorg meer centraal gestaan heeft, maar heel wat te doen is om vanuit die behoudende tandzorg een goede spijsvertering te voorzien. Ik sta tweehonderd per honderd achter dit project. De afrekening waarin alle middelen en inspanningen van anderen, ook die subsidiëren, zullen voorkomen, zult u krijgen na afloop van het project.

De heer voorzitter

Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Lafkioui

Heel kort, voorzitter. Een reactie op de heer Liebaut. Ik ben niet echt overtuigd van meneer Liebauts discours. Ik denk integendeel dat wij ons juist misbaar gaan maken als provinciale overheid als we de lokale taken of opdrachten gaan overnemen. Er zijn hier voldoende mensen uit allerlei gemeenten om het dossier in te dienen om hun Chirolokaal te laten renoveren of te investeren. Want uiteindelijk gaat het om 64 gemeenten en dan zal het gedeputeerdenpotje te klein zijn. Dit is geen provinciale bevoegdheid, meneer Liebaut. Ik heb niks tegen jeugdwerk en ik heb niks tegen Chirolokalen. Absoluut niet. Dit is welzijnswerk, maar dit is geen investering waarvoor die eigenlijk bedoeld is. Ik blijf bij mijn eerste discours. Het investeren in en subsidiëren van welzijnsorganisaties is de taak van de Vlaamse overheid. Als zij haar verantwoordelijkheid niet neemt, dan dragen wij een stuk bij. Maar in principe zouden we dat niet moeten doen. Akkoord. Maar het betreft lokale Chirolokalen en de stad Stekene bijvoorbeeld wil zelf geen 12.000 euro betalen. Ik wil zeker niet de collega van Stekene krenken, maar ik vind het dan toch wel triest dat lokale overheden in deze materie hun eigen verantwoordelijkheid niet nemen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Mogen we stemmen over dit punt? We gaan stemmen over dit punt, want anders komen de Stekenaars naar boven. Over punt 27 wordt gestemd.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
65 stemmen 'ja'. Unanimititeit.

PUNT 28

NOORD-ZUIDSAMENWERKING – PROJECT KLEUR BEKENNEN

De heer voorzitter

Punt 28. Ontwikkelingssamenwerking Noord-Zuid. Kleur Bekennen. Goedkeuring van de

kaderovereenkomst 2010 tot en met augustus 2014. Meneer Joris.

De heer Joris

Het zal u niet verbazen dat we dit punt niet gaan goedkeuren. En ik ga weer niet over techniciteiten spreken. Ik ga over de algemene visie van het project spreken. Als ge dit in gewone mensentaal zegt, dan is dit politieke propaganda voor de multiculturele maatschappij en voor het aanvaarden van immigratie en het is niet de taak van de provincie om politieke propaganda te subsidiëren. Uit de basisconcepten van het project Kleur Bekennen haal ik maar één element dat heel goed en populair klinkt en heel logisch lijkt, maar dat eigenlijk illustreert hoe hol en ondoordacht en inhoudsloos veel van die propagandistische dingen zijn. Dat zijn slogans. Als men ze gaat analyseren, dan blijft er weinig over. Het is een concept dat centraal staat in uw werking opvoeden tot wereldburgerschap. Ik kan met de Groenen een heel eind meegaan als zij zeggen: een heleboel problemen, bijvoorbeeld ecologische problemen in verband met klimaatwijziging, de opwarming van de aarde, moet je op planetair niveau bekijken. Er moeten verschillende staten gaan samenwerken of we gaan in grote moeilijkheden komen. Dat kunt ge niet nationaal oplossen. Als ge zegt dat er internationale samenwerking moet zijn, goed. Akkoord. Maar wereldburgerschap is iets anders. Alle rechten en vrijheden die wij allemaal met verschillende invullingen en interpretaties zo belangrijk vinden – het recht op bescherming door de wet, het recht op een eerlijk proces, het recht om beschermd te worden tegen willekeurige arrestatie, het recht op medische zorg – bestaan overal op de wereld. Een arme Afrikaan in Mali heeft er evenveel recht op als een rijke Amerikaan en een inwoner van Thailand, alleen ge moet maar eens in Thailand in moeilijkheden geraken. Zelfs al zijt ge senator. Of ge moet maar eens iets breken, een rib of een paar benen, midden in Afrika. Of ge moet eens door de politie worden gearresteerd en van iets worden beschuldigd in Nigeria en uw eerste reactie, of ge u nu wel als wereldburger beschouwt of niet, is: waar is de ambassade? Alstublieft, haal mij hier weg en breng mij naar mijn land terug. Ik zou dat doen, met alle kritiek die ik op België heb. Ik ben hier een burger van min of meer een rechtstaat met een min of meer functionerend systeem en een min of meer fatsoenlijke politie die misschien mijn proces-verbaal niet goed zal opstellen, maar die mij tenminste niet kreupel zal schoppen en niet een week in een cel zal zetten tussen een reeks gevaarlijke delinquenten. Al die concepten die ons zo dierbaar zijn, al die vrijheden, al die rechten, al die beschermingen, zijn maar zinvol wanneer zij ondersteund worden door het burgerschap van een bepaalde staat. En anders zijn het helaas – ik betreur dat, maar daarmee verandert het niet – lege dozen. Het wereldburgerschap is even utopisch als het concept van een wereldregering of die goed menende socialisten – ik zeg dat zonder enige ironie – die voor de Eerste Wereldoorlog dachten: we gaan alle mensen Volapük leren. Als alle mensen met elkaar kunnen praten, dan zullen er geen oorlogen meer uitbreken. Het klonk goed, maar het klopte niet. Omdat het concept fout is. Mensen, nog meer in ontwikkelingslanden en in andere culturen dan de onze waar we al veel sterker relativeren, moeten burgers zijn van een bepaalde staat en daar hun rechten kunnen uitoefenen, hun politieke rechten, hun juridische rechten. Daar moeten zij door die staat beschermd worden als hun mensenrechten in het gedrang komen. En de toekomst ligt niet in die fictie van het wereldburgerschap, maar streef ernaar, maar dat is geen provinciale bevoegdheid, streef ernaar, al is het stap voor stap, dat die andere staten hun burgers fatsoenlijk beschermen. Als laatste puntje, om het helemaal af te ronden, alles wat ik gelezen heb over vredesopvoeding, ach, ik wou dat de wereld zo mooi was. Ik denk dikwijls aan mijn ervaringen uit het onderwijs terug. Soms is het beter in plaats van die utopische onzin aan kinderen een beetje jiu-jitsu of karate te leren, zodat ze een beetje weerbaarder worden. Een beetje harder. Zodat als dan iemand in het Centraal Station in Brussel door een stel onverlaten wordt aangevallen, niet alle mensen de andere kant opkijken en weglopen, maar ertussen komen. De lafheid van mensen is institutioneel in onze samenleving. Daar zouden we iets aan moeten doen. Dat brengt enorm veel onrecht met zich mee. Die vredesopvoeding die ge in die projecten ziet, ge zult allemaal zeggen: hoe mooi! Maar helaas, zo werkt het leven niet. Dat is een opeenstapeling van vrome, rooskleurige utopieën. Ge kunt evengoed naar een film van Walt Disney gaan kijken. Dank.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris. Vergeet niet, collega's, Volapük was een internationale taal gebaseerd op de Germaanse talen. Het Esperanto was dat eerder op Latijnse talen. Ik weet wat Volapük is, ook al ken ik er geen woord van. Het was een mooie taal die niet gesproken werd. Meneer Couckuyt, mag ik stemmen? We gaan stemmen over het punt 28.

DEBATTEN

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
De rangen dunnen uit. 50 'ja', 10 'neen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 29

SPORT

De heer voorzitter

Punt 29. Gehandicaptensport. Goedkeuring van het reglement tot subsidiëring van gehandicaptensport en opheffing van het reglement van 15 december 2004 betreffende de subsidiëring van aanpassingswerken en uitrusting aan openbare sportaccommodaties ter bevordering van de toegankelijkheid, het reglement van 15 december 2004 betreffende de subsidiëring van projecten ter bevordering van het sporten door personen met een handicap en het reglement van 14 juni 2006 betreffende de subsidiëring van de Oost-Vlaamse gehandicaptensportfederaties. Dat lijkt een beetje op Volapük. Vraagt iemand het woord? Dan gaan we stemmen.

De stemming is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
61 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 30

SPORT – INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING

De heer voorzitter

Burensportdiensten. Leiestreek, Vlaamse Ardennen, Meetjesland, Zuid-Oost-Vlaanderen, Schelde-Durme en Waasland. Goedkeuring van de jaarrekening en het jaarverslag 2009 en de toekenning van de subsidie van 7857 euro. De stemming over punt 30 is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
60 'ja'.

PUNT 31

VOORSTEL LUC MAES

De heer voorzitter

Dat brengt ons tot de voorstellen en de interpellaties. Punt 31, voorstel van de heer Luc Maes, die geen stemming daarover vraagt, tot verder onderzoek naar een laagdrempelige uniforme Oost-Vlaamse fietsverhuurdienst. Meneer Maes, u hebt het woord.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Collega's, meer en meer steden in onze ruime omgeving, vooral richting het zuiden, hebben de laatste jaren een toegankelijk geautomatiseerd systeem uitgewerkt om fietsen even te gebruiken en op een andere plaats terug in te leveren. Brussel heeft denk ik sinds een tweetal jaren het Velo-initiatief. Maar in Frankrijk zijn ook reeds heel wat kleinere steden met een gelijkwaardige fietsverhuur. Ik heb het bijvoorbeeld in La Rochelle deze zomer gezien. In sommige steden heb je een abonnement nodig, maar in andere, bijvoorbeeld Bordeaux, kun je zelfs met je creditcard een fiets

gebruiken. Je moet je aanmelden en een soort waarborg onderschrijven en dan ben je toerist en kun je onbeperkt de fiets gebruiken tegen werkelijk zeer lage tarieven. In Bordeaux 1 euro per dag of 5 euro per week. Mede dankzij het enorme succes kunnen prijzen heel laag gehouden worden, want er zijn heel veel gebruikers. Alleen een beetje spijtig is – wat ik bijvoorbeeld zie in Frankrijk – dat iedere stad zijn eigen systeem heeft. Voor mij is dit eenvoudig een nieuw, simpel en handig vervoersysteem dat het mogelijk maakt 24 uur per dag, 7 dagen op 7, een fiets te huren, te gebruiken en hem weer op een andere plek in dezelfde stad in te leveren. Je hebt zo alle vrijheid om te gaan en staan waar je wilt, zonder je zorgen te maken wanneer je ergens binnenstapt. Ook je laatste bus of tram kun je niet meer missen. Eigenlijk is het geen nieuw systeem. In Nederland had men vroeger de 'witte fietsen'. Dat waren gewone fietsen die vrij in de steden stonden. Je kon die gebruiken op voorwaarde dat je hem ergens terugplaatste, zodat een volgende persoon hem kon gebruiken. Natuurlijk is het vandaag iets moeilijker en moet je alles beter gaan controleren. In tegenstelling tot de Velofietsen in Brussel hebben de meeste Franse fietsen geen ketting. Ik vind dat eigenlijk een heel interessant detail. Het is een vaste, gesloten overbrenging tussen trappers en achterwiel zodat een door de ketting vervuilde broek tot het verleden behoort. Ook alle mogelijke kettingproblemen – dat is toch een belangrijk percentage van de problemen met een fiets – zijn zo van de baan. Eigenlijk maakt dit stadsfietsen heel wat zekerder in het gebruik. Bij mijn weten is er vandaag nog geen enkele Oost-Vlaamse stad die een dergelijke gebruikersdienst, verhuurdienst voor fietsen kan aanbieden. Er zijn vandaag uiteraard al wel een aantal kleinschalige niet-geautomatiseerde fietsverhuurdiensten op stations en bij de toeristische dienst van sommige gemeenten. Ook de universiteit van Gent verhuurt fietsen, maar dat is eerder een goedkoop systeem van verhuren op jaarbasis. Daarom mijn voorstel en vraag om eens verder te bekijken of er in Oost-Vlaanderen een provinciaal initiatief gemaakt kan worden om als basisstandaard aan te bieden aan de Oost-Vlaamse steden en gemeenten. Het organiseren op provinciaal niveau is volgens mij heel belangrijk. Het past perfect in de slogan 'Oost-Vlaanderen fietsprovincie'. Een provinciaal logo zou veel zichtbaarder worden in het straatbeeld als er overal mensen met een Oost-Vlaamse fiets rondrijden. Dat zou echt ons logo zichtbaar maken. Je hebt één systeem. Je kunt dan met een fiets 's morgens naar een andere gemeente of stad rijden en de fiets daar overdag inleveren, zodat je er ook geen verantwoordelijkheid meer voor hebt. En 's avonds kan je terug naar huis fietsen. Ondertussen is die fiets overdag beschikbaar voor andere gebruikers en is er geen vrees voor diefstal, omdat de fiets terug ingeleverd is. Zodra de fiets is ingeleverd, is dit geregistreerd en houdt de verantwoordelijkheid op. Ook kleinere steden en gemeenten kunnen veel gemakkelijker participeren. Zelf een dossier opstarten zou toch wel heel veel werk zijn. Bedrijven kunnen een abonnement aanbieden aan hun personeel als aanvulling op het openbaar vervoer of voor korte dienstverplaatsingen. Ik weet dat dit de laatste jaren in Brussel enorm is toegenomen. Men heeft daar een kaart die bedrijven hun personeel aanbieden. Het aantal fietsenstallingen bij stations kan verminderen, omdat pendelaars niet meer met hun eigen fiets moeten komen. En een verhuursysteem kan deze fiets weer voor een heel weekend en voor alle vakanties beschikbaar maken. Bij het station van Gent staan massa's fietsen. Men gaat er nog drie- of vierduizend plaatsen bij creëren, maar de groei heeft toch grenzen. Ook een ander fenomeen dat de laatste jaren groeit – de vouwfiets meenemen in de trein of bus – is heel handig. Maar als steeds meer mensen dat gaan doen terwijl de treinen heel druk zijn en de fiets veel plaats inneemt, dan wordt een vouwfiets vroeg of laat een probleem. Met een verhuurfiets heeft men in feite altijd een fiets ter beschikking. Oost-Vlaanderen, collega's en gedeputeerden, zou de eerste provincie zijn die er werk van maakt. Het zou een heel goed, in het straatbeeld zichtbare provinciale voorziening kunnen worden. Daarom vraag ik ook, beste deputatie, om dit voorstel eens nader te laten onderzoeken en eventueel in een commissievergadering verder te praten over wat de mogelijkheden zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Voorzitter, het zal u niet verbazen dat we een dergelijk idee altijd toegenegen zijn. Misschien kan er ook onderzocht worden of er al organisaties bestaan die dit aanbieden. Later kan de provincie daarop inschrijven of samenwerken. Ik kan het ook niet laten, meneer Maes, u als lid van de VLD-fractie, die vaststelt dat er grenzen zijn aan de groei. Dat zal ik nog een paar keer citeren.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Goed, meneer Fiers. Meneer Hertog, kunt ge nog even kort reageren?

De heer gedeputeerde Hertog

Even kort, dat weet ik niet. Ik kan raadslid Maes en ook raadslid Fiers natuurlijk wel volgen in het pleidooi voor een fijnmazig en gebruiksvriendelijk systeem van fietsverhuur in onze provincie. Ik denk dat niemand daar eigenlijk tegen kan zijn. Het is natuurlijk niet zo dat er momenteel nog niks is. De afgelopen jaren hebben de NMBS en de Vlaamse overheid ook zelf al een behoorlijke inspanning gedaan om het aanbod daaromtrent te moderniseren en toegankelijker te maken. In Oost-Vlaanderen zijn al zes fietspunten ingericht bij NMBS-stations. Ze zijn volledig operationeel. In Deinze is er een, in Gent-Dampoort, in Sint-Pieters, in Lokeren, in Sint-Niklaas en in Zottegem. Ik heb begrepen dat in Aalst het fietspunt gedeeltelijk operationeel is. Er zouden ook plannen zijn om in twee andere gemeenten fietspunten op te starten. Totaal een tiental in Oost-Vlaanderen. Daarnaast heb je natuurlijk ook Max Mobiel die fietsen ter beschikking stelt. Ook de stad Gent en de universiteit Gent, waar al naar verwezen is. U merkt dat er in Oost-Vlaanderen wel wat beweegt en er zijn heel wat organisaties actief op het vlak van die fietsverhuur. Zonder dat de provincie daar tot nu toe een betrokken partij in geweest is. Ik denk dat we zeker ook niet in de plaats van die organisaties en op hun terrein moeten optreden, maar eerder moeten kijken of het mogelijk is om inderdaad een gecoördineerd systeem in heel de provincie tot stand te brengen. Zo zouden we samen met een aantal van die actoren die vandaag reeds actief zijn, kunnen nagaan waar in onze provincie nog echt witte vlekken zijn in het verhuuraanbod. Ik kan mij voorstellen dat er in zeer kleine gemeenten bijvoorbeeld geen markt voor is. Maar kleinere centrumsteden hebben er misschien weer wel ruimte voor. Nagaan waar witte vlekken zijn in het verhuuraanbod, nagaan waar zich potentieel bevindt. We kunnen met diezelfde mensen ook nagaan in hoeverre er behoefte is aan een zekere standaardisering in het aanbod. Het treft dat onze provinciale mobiliteitsdienst eerder dit jaar begonnen is met het organiseren van zogenaamde collega-werkgroepen. Dat zijn vergaderingen waar iedereen die op een bepaald terrein van de mobiliteit actief is samen wordt gebracht om van elkaar te leren en na te gaan waar nieuwe vormen van samenwerking mogelijk en opportuun zijn. Dat gaat om ambtenaren, maar ook om beleidsverantwoordelijken en mobiliteitsorganisaties. Ik heb onze dienst gevraagd om bij de volgende collega-werkgroep over fietsen het thema van de fietsverhuur te agenderen en te polsen naar eventuele behoeften op het vlak van uitbreiding en standaardisering van het aanbod. Uit dat gesprek – waar collega Maes voor uitgenodigd is; ook andere raadsleden kunnen uiteraard uitgenodigd worden – zouden we dan moeten kunnen afleiden of we hier als provincie een rol te spelen hebben. Het zou alleszins uniek zijn. Collega Maes heeft inderdaad een aantal voorbeelden aangehaald en wat opvalt bij die voorbeelden is dat het allemaal stedelijke omgevingen zijn. Het is ofwel een stad zelf die het organiseert ofwel, zoals in Brussel, het gewest. Maar dat is één grote stedelijke omgeving. Er bestaan tot op vandaag geen grotere regio's waarin gemeenten en steden met elkaar verbonden zijn door middel van een dergelijk eenvormig systeem van fietsverhuur. Het zou dus alleszins uniek zijn en passen in onze regiomarketing en het verhaal dat Oost-Vlaanderen als fietsprovincie promoot. We gaan het zeker ter sprake brengen op de volgende collega-werkgroep. Ik hoop daar later de resultaten van te zien en deze met iedereen hier aanwezig verder te kunnen bespreken. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. Voor ik meneer Waterschoot het woord geef, wijs ik erop, dames en heren, dat ik nog 14 punten heb en nog 120 minuten voor 18.00 uur. Dat betekent dat als wij doorgaan zoals nu, de 5 of 6 laatste punten vandaag niet gehaald worden. Die gaan dan naar de volgende raad. Houd daar rekening mee. De afspraak is dat de mensen na 18.00 uur kunnen verdwijnen. Ik geef het woord aan meneer Waterschoot over dit thema.

De heer Waterschoot

Ja, meneer de voorzitter, het is een zeer interessant voorstel, maar er is over één zaak niet gesproken. 's Avonds moet men in Brussel enkele uren in camions de fietsen terugbrengen naar leegstaande plaatsen in het centrum van de stad, omdat er zoveel plaatsen aan het station leeggekomen zijn en ze moeten die alle terug opvullen. Dat is een heel werk dat elke avond een paar uur in beslag neemt. Want

iedereen vertrekt van huis uit naar het station met achterlating van alle fietsen. En 's avonds moeten ze weer naar de opstapplaats en ook naar de grote warenhuizen vervoerd worden.

De heer voorzitter

Dank u wel.

PUNT 32

VOORSTEL MARC JORIS

De heer voorzitter

We komen bij een voorstel van de heer Marc Joris over de opschorting van een aantal initiatieven voor een nieuwe locatie voor de provincieraad en de provinciale administratie. Meneer Joris, wilt ge denken aan mijn opmerking van daarnet?

De heer Joris

Ik hoop dat dit een overbodig voorstel is. Maar als ik zie wat er in Antwerpen gebeurt – waar ze met hun renovatie- en bouwprojecten voortgaan alsof de provincie nog duizend jaar gaat bestaan en dat zelfs zo megalomaan doen dat men zou gaan denken: de Vlaamse overheid gaat afgeschaft worden en de provincie gaat al die bevoegdheden overnemen – dan dacht ik dat het misschien toch wijs is er eventjes op te wijzen dat ge u niet moet vergalopperen. We weten niet waar we met het Groenboek, dat binnenkort een Witboek zal worden, gaan uitkomen. We weten dat we massa's bevoegdheden gaan verliezen en moeten afstoten. Dat de provincies als ze deze operaties overleven, veel kleiner gaan zijn. Niet in oppervlakte, maar in bevoegdheden en personeel. Dat weten we allemaal. We kunnen er nog zelfs geen slag naar slaan. Wordt het nu 20% of 25% of 30%? CD&V maakt zich waarschijnlijk sterk om door sluw lobbywerk dat percentage van 25% op 30% te kunnen brengen of van 20% op 25%. Maar zelfs dat zou een fantastisch succes zijn vanuit uw oogpunt. Maar zelfs dan tasten we eigenlijk nog volledig in het duister over wat er van die provincies zal overschieten. Ik ga mij er niet in verlustigen. Dat is niet mijn betoog. Ik zeg alleen: temporeiseer eventjes als ge nog bij benadering geen idee hebt van wat er nog overschiet. Misschien kunnen we in de gangen, na afloop, na publicatie van het Witboek, minigolf- en petanquebanen aanleggen, omdat we zoveel ruimte overhebben. We weten dat niet en als ge zo in het duister tast, is het wijs eventjes aan zenboeddhisme te doen en te zeggen: we leggen dat eventjes een paar maanden stil en dan zien we wel weer. Dat is de enige strekking van mijn voorstel. De provincieraad vraagt de deputatie dat zij minstens tot de publicatie van het Witboek alles gaat opschorten. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Hertog, kunt u dat even kort, want dit is inderdaad niet direct uw bevoegdheid, maar die van de gehele deputatie. Maar gij zijt één van die velen, van die zes. U spreekt.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik doe mijn best, voorzitter. In eerste instantie zou ik willen zeggen dat we niet verhuizen naar meerdere nieuwe locaties. Het is niet zo dat wij verschillende gebouwen gekocht hebben, zoals gesuggereerd wordt. Maar precies op één locatie aan het Zuid hebben we aangekocht om alle diensten onder te brengen. Bij de afweging van de verschillende locaties in het provincieraadsdossier van april 2010 stond te lezen op bladzijde vijf van het verslag aan de provincieraad dat een van de afwegingen was dat de mogelijkheid om in te spelen op toekomstige ontwikkelingen inzake interne staats Hervormingen een van de troeven was. Er is dus nog heel veel ruimte om het bouwprogramma bij te sturen, nadien eventueel kantoren onder te verhuren of te vervreemden. Bovendien blijft, om helemaal mee te stappen in het grote doemscenario, de investeringswaarde van deze kantoren groot gezien de ligging op een toplocatie in Gent. Ik vind ook niet dat de tijd en energie die de diverse werkgroepen er nu in stoppen verloren tijd zou zijn. De denkoefening over de stedenbouwkundige invulling van het plein zal sowieso een bruikbare visie

DEBATTEN

opleveren voor de burger, voor het provinciebestuur, voor de stad Gent, voor de Vlaamse overheid, ongeacht het aantal provinciale ambtenaren die er uiteindelijk zullen gehuisvest worden. Nadenken over hoe we ons provinciebestuur efficiënter en optimaal kunnen organiseren is en blijft volgens mij een zinvolle oefening. Dat geldt voor iedere organisatie, ongeacht de bevoegdheden die we zullen overhouden na het Witboek. De geselecteerde ontwerpers krijgen overigens pas eind dit jaar een projectdefinitie op basis waarvan ze dan de eerste schets moeten maken. Eind van het jaar gaat er volgens mij al heel wat duidelijk zijn. De uiteindelijke toewijzing aan de ontwerper is pas eind 2011. Onderweg kunnen we nog altijd voldoende bijsturen. Conform de strategische doelstellingen 'zorgen voor morgen' en 'duurzaam beleid' wordt bij de opmaak de ambitie opgesteld om een zo flexibel mogelijke indeling van het gebouw te ontwikkelen dat een toekomstig ander gebruik van de kantoren niet hypothekeert. Ook dat staat in de projectnota. Ik vind het dus zeker geen onverantwoord beleid om dit project verder te zetten. Het project dat ons provinciaal patrimonium moet optimaliseren, gekaderd binnen een langetermijnvisie. We kunnen moeilijk alle beleidsbeslissingen 'on hold' zetten omdat er een Groenboek is. Het werk gaat verder. Ook dit werk. We moeten er waar mogelijk natuurlijk wel rekening mee houden dat er een inkrimping kan komen en dat hebben we in dit dossier zeker gedaan, onder meer door deze ligging. Dat zullen we ook in de toekomst blijven doen. Tot slot, echte verbouwingen starten pas in de volgende legislatuur en tegen dan zal er heel veel duidelijk zijn.

De heer voorzitter

U stelt dus voor het voorstel niet goed te keuren. Meneer Joris, we gaan stemmen. Het is heel duidelijk. We gaan stemmen over het voorstel van de heer Marc Joris, namens zijn fractie. Punt 32. Wie is voor wat meneer Joris voorstelt, stemt 'ja'. Wie tegen is, zegt 'neen'. Het voorstel komt van de oppositie. Denk daaraan.

De stemming over dit punt is geopend.

Stemming

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting. Meneer Joris, het zal u verbazen. 14 'ja', 49 'neen'. Uw voorstel is niet aanvaard, maar er is wel gestemd.

PUNT 33

INTERPELLATIE KRISTINA COLEN

De heer voorzitter

Interpellatie van mevrouw Kristina Colen in verband met kampeerterreinen in Oost-Vlaanderen. Mevrouw, ik ken u als een korte, kordate spreekster. U hebt het woord.

Mevrouw Colen

Dank u, voorzitter. Ik zal mijn reputatie proberen hoog te houden. Het is dan ook een heel eenvoudige vraag. Kort voor de vakantie verschenen er cijfers van Eurostad waaruit bleek dat van alle toeristische overnachtingen in ons land nog niet eens één op de tien plaats heeft op een kampeerterrein. Dat is echt heel weinig. Dat dat aantal veel lager ligt dan in Nederland, zal iedereen wel als vanzelfsprekend aannemen. Nederland met zijn prachtige netwerken van natuurkampeerterreinen, met zijn boerderijen waar praktisch elk erf zijn eigen minicamping heeft, enzovoort. Daar moeten we zelfs niet van dromen, denk ik. Maar het aantal ligt ook veel lager dan in een land als Denemarken of als Engeland of Frankrijk, Duitsland, noem maar op. We bungelen echt aan het staartje van de Europese Unie op dat vlak. Nochtans is kamperen niet alleen gezond, maar ook een bijzondere democratische vorm van vakantiebeleving.

De heer voorzitter, bij interruptie

Dames en heren, we luisteren, alstublieft. En houden alles in ons hand. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Colen

Het is ook een terrein waarop de provincie wel degelijk actief en bevoegd is. Daarom had ik graag geweten of er cijfers zijn over het aantal toeristische overnachtingen op campings in onze provincie en wat het beleid is van de deputatie op dit vlak. Want een van de grote redenen voor dat lage cijfer zou zijn dat er een chronisch tekort is aan kampeerplaatsen. Dus vraag ik de gedeputeerde naar het beleid daarover.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Meneer de voorzitter, even ter toelichting, Oost-Vlaanderen heeft de laatste jaren een echte vooruitgang gekend wat betreft het aantal overnachtingen van vakantiegangers, congresgangers, zakenmensen. Dus wij hadden van alle provincies in 2006, 2007 en 2008 de sterkste groeicijfers. Natuurlijk, als je vrij laag staat, dan zal je niet anders kunnen dan groeien of je gaat door de bodem. Maar het is toch opmerkelijk dat wij een stijgend aantal overnachtingen krijgen. In Vlaanderen in totaliteit, vindt 10,9% van de overnachtingen van toeristen plaats op een camping. In Oost-Vlaanderen is dat 12,6% in verhouding tot het totaal aantal overnachtingen. We hadden 37 campings en 5700 plaatsen, waarvan een vierde voor toeristische passanten. De rest wordt bezet door stacaravans. Ook dat is uiteraard een fenomeen. Het is ongewijzigd gebleven. We hebben 2 provinciale campings die zeer goed scoren qua toeristische capaciteit en zeker ook qua comfort. Ze behoren tot de best uitgeruste locaties van de verschillende provincies. Dus we geven daarop een passend – en dat is de behoefte van de collega – en goed voorbeeld. In de steden echter, is de uitbouw van nieuwe campings op dit moment niet echt zinvol. We willen dat er een dalende trend is naar het gewone kampeertoerisme. Het is misschien zinvol in te spelen op nieuwe trends en zo hebben we afgelopen jaren ook heel veel geïnvesteerd – vandaar ook de groei – in bed & breakfasts. Voor bed & breakfasts hebben we een investeringsprogramma gehad dat echt succesvol geweest is, maar op dit moment, omwille van de verzadiging op bepaalde plaatsen, is dat reglement afgeschaft. Wat is nu wel zinvol? Dat zijn thematische campings, fietscampings, natuurcampings, minicampings en kampeerautoterreinen. Mevrouw Colen geeft een aantal voorbeelden uit andere landen. Dat zijn die specifieke invalshoeken die daar ook succesvol zijn. Dus enkele jaren geleden heeft Toerisme Vlaanderen nog subsidies voorzien voor de uitbouw van kampeerautoterreinen, maar eigenlijk hebben we op die subsidies nooit inschrijvingen gehad. Zelf het initiatief nemen is onze opdracht niet. De zaken ondersteunen en stimuleren kunnen wij wel. Nu is wel zo dat sinds 2006 Toerisme Oost-Vlaanderen aangepaste specifieke subsidiemogelijkheden voorziet voor de uitbouw van diverse vormen van kamperen. Ook van autokampeerterreinen. Ondanks het dalende aantal overnachtingen is er wel degelijk een behoefte, zoals u zegt, aan een verruiming van het aantal staanplaatsen, aan uitbreiding en modernisering van voorzieningen en aan inplanting van nieuwe voorzieningen. En ook hierop speelt het kampeerbesluit van Toerisme Oost-Vlaanderen in. Specifiek provinciale invalshoeken kunnen wij op deze moment niet definiëren, omdat het initiatiefrecht natuurlijk ligt bij de gemeenten zelf die binnen regelgeving dergelijke opdrachten kunnen voorzien. Waar wij wel op kunnen inspelen, en dat blijven wij doen, is op uitbreiding van bed & breakfasts en wij doen dit door een specifieke vorm van begeleiding van elk individu die op dit gebied initiatief neemt. Dat is, mevrouw Colen, de benadering die vooral nu algemeen door Vlaanderen overgenomen wordt en die een meer zinvolle investering op het vlak van trends, samen met de ruimtelijke ordening die hiermee gepaard gaat, kan betekenen. Heel specifiek kunnen we alleen vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen begeleiding aanbieden en die begeleiding gebeurt dan ook intensief en is vooral ten aanzien van bed & breakfasts en plattelandstoerisme zeer succesvol.

De heer voorzitter

Mevrouw, voldoet dat? Dank u wel.

DEBATTEN

PUNT 34

INTERPELLATIE RIK FRANCK

De heer voorzitter

De volgende interpellatie is van de heer Rik Franck over het Ename Expertisecentrum. Meneer Franck.

De heer Franck

Dank u. Ik wil openen met de opmerking dat ik deze vraag in principe niet zou gesteld hebben in de raad, maar dat in tegenstelling tot wat mij beloofd is ik nog altijd geen antwoord gekregen heb van de deputatie op een vraag die ik eigenlijk in juni gesteld heb. Vandaar mijn vraag. Het stuk is vermoedelijk achterhaald, want ik kon tijdens de commissievergadering niet aanwezig zijn en een uitleg is daar gegeven. Ik heb ook het recht om niet aanwezig te zijn. U was in juni niet aanwezig op het moment dat ik wel degelijk de vraag gesteld heb.

De heer voorzitter, bij interruptie

Meneer Franck, u houdt een interpellatie of u onthoudt u.

De heer Franck

Er zijn twee opmerkingen over het gebouw. Dit bestuur is blijkbaar samen geweest met de Vlaamse gemeenschap over de bestemming van dit gebouw. Ik heb begrepen uit persartikelen van Het Laatste Nieuws van 16 juli en een persbericht van de Standaard van 12 augustus, dat men vraagt vanuit het Vlaamse gewest om een plan van de provincie. En dat op het moment dat er een plan is wel degelijk een substantiële tegemoetkoming zal zijn vanuit het Vlaams gewest. Ik denk dat dit heel belangrijk is. Het is belangrijk, maar men spreekt hier over 17.000 euro per jaar. Nu, ik denk dat het gebouw rond de 10 miljoen euro heeft gekost, tenzij ik mij vergis. Dat geld hadden wij niet, dus wij hebben dat geleend. Ik denk dat de leenlast vermoedelijk een veelvoud is van die 17.000 euro, dus laten we maar zeggen: hoe vlugger het gebouw gebruikt wordt, hoe beter voor onze financiën. In het artikel van de Standaard viel mijn oog eigenlijk wel op een uitsmijter die gebeurd is in verband met het Ename Expertisecentrum. Daarin zegt u: wij moeten een keer bekijken wat we daarmee doen, want die mensen hebben uiteindelijk voor de provincie geen meerwaarde meer. Nu, in juni en juli, maar u was hier niet, hebben wij een brochure gekregen over wat men gedaan heeft voor de provincie. Wat nog merkwaardiger is, is dat de provincie een aantal mensen heeft gelauwerd die van groot belang zijn voor onze provincie Oost-Vlaanderen. Dirk Prossier was daarbij, Jan Temmerman was daarbij en een van de vijf genomineerden die beloofd zijn voor hun inzet voor de provincie was het Ename Expertisecentrum. Dat was begin januari 2010. Mij lijkt het heel raar dat in die paar maanden die mensen nu als nutteloos beschouwd worden. Nog maar eens, het is een persbericht, dus ik vermoed dat u zult zeggen: het is verkeerd geciteerd, maar misschien is het niet slecht om ook daarover duidelijkheid te krijgen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, achtbare collega's en beste interpellant, het is inderdaad juist dat in juni ik een jaarlijks kort verlof van zeven dagen genomen heb en dat de besprekingen in de laatste commissie, de vierde commissie, gevoerd zijn. U hebt inderdaad het recht die vraag te stellen. Ik zal even concluderen, ik moet zeggen dat tussen de provincie en het kabinet van Onroerend Erfgoed verscheidene, zelfs persoonlijke contacten zijn geweest in de laatste twee of drie jaar om dit inderdaad schrijnend probleem op te lossen. Ik herhaal nog eens dat het niet door de provincie Oost-Vlaanderen is teweeggebracht. Ik

moet de gouverneur danken, want hij is twee keer persoonlijk met onze delegatie meegegaan om te trachten te verzoenen. In die zin de zaak trachten op te lossen en het Ministerie van Onroerend Erfgoed tot een instemming met de zaak te bewegen. Nu, op 15 februari is er een gesprek geweest met het kabinet van minister Bourgeois en met de administrateur-generaal van het VIOE om tot een oplossing te komen. Van het informeel overleg werd geen verslag gemaakt. Uiteindelijk is dankzij de provincie een insteek gegeven om dit dossier te doorbreken. Er is toen ook afgesproken om er voorlopig geen ruchtbaarheid aan te geven. Wat ik ook niet gedaan heb en niemand van de provincie. Er werd toen afgesproken dat het provinciebestuur een invulling zou suggereren voor het PEC, het Provinciaal Erfgoed Centrum, waar dan de minister in tegemoet zou kunnen komen. Ik moet zeggen dat de woordvoerder van de minister de zaak nu vergemakkelijkt heeft door op 12 augustus inderdaad in de Standaard te zeggen dat er een overeenkomst, een virtueel akkoord, gegeven is en dat wij nu trachten om dat uit te voeren. Echter, de laatste zin van dat artikel, dat de bal volledig in het kamp van de provincie Oost-Vlaanderen ligt, is niet volledig juist. Wat ook niet juist is, is het bedrag van 17.000 euro. Het is nu wel een beetje delicaat voor mij om dat te zeggen, omdat wij afgesproken hebben om daar geen commentaar op te geven. Maar aangezien men van de andere zijde die omerta doorbroken heeft, acht ik het ook niet verkeerd dat ik u volledige informatie geef. Een heel lang verhaal en ik zal heel kort zijn, voorzitter. De bedoeling was oorspronkelijk dat de Vlaamse regering via de wissel om het erfgoed, een gedeelte zou huren. Hoeveel? Prijs per vierkante meter? Minder, meer? Om een lang verhaal kort te maken. De heer gouverneur was erbij aanwezig. Ook onze dienst van cultuur heeft een prijs aangehouden waarmee men ook akkoord moest gaan, omdat dat voorgesteld is. Wij zouden dat bedrag per jaar krijgen. Dat is niet 17.000 euro. Het is delicaat om het hier te zeggen, en ik wil de minister niet tegen de muur zetten, maar dat ging over 250.000 euro. Goed, dat is dus eigenlijk datgene wat we maximaal zouden kunnen krijgen wanneer wij het centrum, die 1500 m² ook aan het COE zouden verhuren. Voor ons was dat een bijzonder goede oplossing. Wat is nu de toestand? Wij hebben een voorontwerp klaar om de invulling te geven aan het Erfgoed Centrum. Dat zou een convenant zijn dat aan de minister zal worden voorgelegd om te ondertekenen. Er is nu nog geen juridisch probleem en onze juridische diensten hebben op dit moment dit document ter beoordeling om te bezien of wij dat akkoord legislatuuroverschrijdend zouden kunnen maken. Het gaat ons er niet om twee jaar een bepaalde vergoeding te krijgen, maar het zou moeten voortduren in de volgende legislatuur, enzovoort. Er komt een convenant. Wat zijn nu de problemen met de uitvoering? Het is gezegd door de collega's van het Vlaams Belang: we zitten natuurlijk met het Groenboek. We gaan natuurlijk niet doen alsof dat Groenboek al wet is, maar we moeten het wel in het achterhoofd houden. Dat is het probleem.

Dan, wat is het Erfgoed Centrum? U hebt juist gesproken van het Ename Expertisecentrum. Dat is de oude benaming. Vandaar dat er een zekere verwarring was. Het Ename Expertisecentrum is nu eigenlijk iets totaal anders. Maar geen probleem, het was vroeger zo. Nu heet het PEC, Provinciaal Erfgoed Centrum. Wat is dat? Dat is het centrum waar erfgoed in al zijn vormen centraal staat, waar iedereen zijn gading kan vinden – de erfgoedtoerist, de erfgoedexpert – waar men gepassioneerde erfgoedmedewerkers aan het werk kan zien. Dus ook didactisch. Een geïntegreerde aanpak van het erfgoed in Oost-Vlaanderen is de bedoeling. In gans Vlaanderen komt een tentoonstelling om mensen te betrekken bij de zorg voor het erfgoed en waar wij verschillende vormen van erfgoed zullen cultiveren om een brug te slaan met andere Europese culturen. Hoe willen wij dat doen? Erfgoedwinkel, erfgoedetalage, erfgoeddepot en een depot voor Oost-Vlaams erfgoed dat bedreigd is, enzovoort. Dus wij willen dat conserveren, restaureren, maar wij willen er ook centra bij betrekken, instituten om mensen toe te laten effectief erfgoed te reconstrueren, te conserveren, restauratietechnieken, enzovoort. Dus met andere woorden: dat zou heel veel toepassingen kunnen vinden. Sta mij toe dat over te slaan.

Een tweede punt waar u over spreekt is eigenlijk het Ename Erfgoed Centrum. Het is inderdaad juist dat wij voor een bepaalde activiteit een van de erfgoedmedewerkers van dat centrum geëerd hebben. Ik zal zeer kort zijn. U weet dat de voornaamste protagonisten van het Ename Erfgoed Centrum intussen vertrokken zijn naar Amerika. Dat het een klein beetje aan het uitdoven is. Ik mag zeggen dat de provincie er niet duidelijk profijt van heeft. Dat is de reden waarom u allemaal de laatste jaren – we kunnen het heel moeilijk buiten stoppen – onze bedragen van 270.000 naar 120.000 en dit jaar naar 50.000 euro voor het Ename Centrum in de begroting zet. Naast 50.000 euro voor het project Francia Media, want dat is iets anders; dat staat daar buiten. Dat is een project om de geschiedenis van Midden-Europa te laten visualiseren. Dat project is indertijd ingediend door het Ename Centrum. Dat is een project van 4.280.000 euro, waarvan 50% betaald wordt door de Europese Unie en 50% door de partners. Onze tussenkomst – en meneer Beke weet dat zeer goed – is dus beperkt tot die 50.000 euro. De bedoeling is wat ons betreft om het Ename Centrum af te bouwen. Waarom? Omdat de meeste mensen die dat project schragen, weg zijn. Ze doen internationale restauraties in Iran en Irak. Ten tweede omdat de provincie de toegevoegde waarde daar niet van inzag. Het is niet om die mensen te dishonoreren, maar dat is de situatie vandaag. Ik hoop dat dit een kort antwoord is op uw vraag. Mocht u

DEBATTEN

nog informatie nodig hebben, dan kunt u ze altijd bekomen, ook schriftelijk. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Dan gaan we over naar het punt van mevrouw Lafkioui dat hier ... Pardon? Oh, pardon meneer Beke, excuseer me. Hij zei: Frank Beke wil nog iets zeggen. Meneer Beke heeft het woord.

De heer Beke

Wij worden wel eens vaak verward, maar dan in positieve zin. Voorzitter en gedeputeerde, kort eventjes. Ik ken de inspanningen die de gedeputeerde daarvoor doet. Het is een erfenis uit het verleden. We gaan daar nu niet op in. Dat komt misschien later bij de budgetbespreking wel terug. In dezen ken ik het dossier van het verleden, toen hier uw voorganger zat, bijzonder goed. Maar ik hoorde de gedeputeerde spreken – en terecht – over dat fameuze Groenboek dat eigenlijk als een zwaard van Damocles boven ons hoofd hangt en ons wat hypothekeert wat betreft verdere beleidsontwikkelingen, althans vandaag de dag. Maar nog meer, en ik weet niet of hij dat weet, ik ben hier in het bezit van de conceptnota Onroerend erfgoeddecreet. Dus diezelfde minister heeft een nieuw concept van het onroerend erfgoeddecreet. Wat eigenlijk al een voorafname is van wat mogelijk in het Witboek zal komen. Dus men gaat er al van uit dat het allemaal verworven is. En daarin staat zwart-op-wit dat eigenlijk de provincies op dat terrein geen rol meer te spelen hebben. Ze hebben nog een depot, maar ze kunnen geen beleid meer voeren. Dus ik vraag mij af in welke babylonische spraakverwarring wij straks terechtkomen als diezelfde minister zegt: ik ga subsidie geven om daar iets aan te doen. Maar anderzijds zegt hij: we gaan dat afschaffen. Ik denk dat wij daar toch nog een keer over moeten nadenken, spreken en ik wil daar ook bij helpen. Maar dit wordt kafkaiaans. En ik denk dat wij dan op den duur daar compleet het slachtoffer van worden. Dus wij moeten goed weten wat wij gaan doen, wat wij willen doen, wat wij kunnen doen en niet direct ons laten paaieren met 'dit is de oplossing'. Ik denk dat het wel eens een vergiftigd geschenk zou kunnen zijn. Tot daar, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Beke. Iets kafkaiaans, als het kafkaiaans is. De minister met zijn medebestuurders, want uiteindelijk is de hele regering verantwoordelijk, in het parlement, en zij komen er niet uit als ze een goed voorstel hebben van een Witboek. Dat zou kafkaiaans zijn. Metsel ze in. Zonder eten en drinken.

PUNT 35

INTERPELLATIE JAMILA LAFKIOUI

De heer voorzitter

Punt 35. Mevrouw Jamila Lafkioui met betrekking tot de actuele problematiek rond pleisterplaatsen. Mevrouw, dat is niet kafkaiaans, maar het is ter sprake geweest in de vraagstelling. Zeer goed volgens mij en zeer goed gedocumenteerd en beantwoord door de gouverneur. Ik denk dat u, zoals altijd, kort zult zijn.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Ik wil trouwens de gouverneur bedanken voor zijn uitvoerige toelichting en de resultaten van het overleg. Ik wil het inderdaad beperken tot een aantal politieke vragen die ik nog niet kunnen stellen heb. Ik wou toch eventjes terugkomen op de vraag: wie is er nu eigenlijk verantwoordelijk voor die pleisterplaatsen? De gouverneur heeft het goed aangeduid. Dat zijn tijdelijke plaatsen. Eigenlijk zouden we moeten gaan naar lokalisatie van doortrekkersterreinen, die meer permanente plaatsen zijn. Dus ik denk dat deze discussie ook een beetje moeilijk te voeren is. Want uiteindelijk zijn de lokale overheden nog altijd verantwoordelijk op hun terrein om daar een pleisterplaats of een doortrekkersplaats te voorzien. Alleen deze materie is zeer gevoelig. Ik heb ook al aangegeven in mijn vraag dat het niet altijd gaat om financiële overwegingen. Ik denk dat ook heel vaak psychologisch zich problemen vormen. Dan moeten we de gemeenten er dus eigenlijk van overtuigen om alsnog plaatsen te voorzien voor een

groep mensen voor wie niemand staat te springen om ze op te vangen. Het heeft ook met stigma en vooroordeel te maken. Ik wil dat benadrukken. En ik vind het dan ook mooi dat de provincie bereid is om dit financiële stuk te ondersteunen. 90% door de Vlaamse overheid en 10% door de provincie. Gaat ge dit ook al opnemen in een begrotingswijziging voor de komende begroting van 2011? Dat is mijn eerste vraag. En een tweede vraag is: hoe concreet heeft men al afspraken gemaakt? Zijn er al gemeenten die bereid zijn om een locatie te voorzien? Ik wil graag een deadline: tegen 2011 voorzien we twee pleisterplaatsen. Ik heb ook begrepen dat de doortrekkersterreinen veel meer werk en dus ook veel tijd zullen vragen. Ik ben er wel voor te vinden om – zoals de gouverneur zegt – tijdelijke plaatsen te voorzien om dan een stukje dossier van de doortrekkersterreinen voor te bereiden. Dus dat is een tweede vraag: welke concrete timing is er voor deze problematiek? Een andere vraag die gesteld is, luidt: centraliseren of niet? Ik pleit niet echt voor centraliseren, maar dat is een persoonlijke mening die ik nog niet heb kunnen bespreken met mijn andere collega's van de fractie. Ik denk dat in deze materie de lasten zoveel mogelijk verdeeld moeten worden over de verschillende gemeenten. De doelgroep is ook zeer divers, zoals de gouverneur al gezegd heeft. Met verschillende noden en behoeften, sommige tijdelijk en sommige permanent, is het beter om meerdere terreinen te voorzien over gans het grondgebied van Oost-Vlaanderen. Ik denk ook dat het op deze manier beter te verkopen is aan de gemeenten. Een stukje gedeelde last en gedeelde verantwoordelijkheid en solidariteit. Ik denk dat ik door al mijn vragen heen ben. Ah, nog een laatste vraagje. Ik weet niet of die informatie klopt, maar ik heb begrepen dat er op dit moment geen enkel personeelslid verantwoordelijk is voor deze problematiek of voor dit thema. Ik dacht dat het bij Huisvesting hoorde of ben ik daar verkeerd in? Ook hier graag een antwoord op. Dank u.

De heer voorzitter

Er zijn nog twee sprekers van het Vlaams Belang. Meneer Joris, nee, meneer Van Vooren en dan onze vriend uit Dendermonde wiens naam mij niet te binnen schiet, maar straks weet ik het. Meneer Van Vooren.

De heer Van Vooren

Een bijkomende vraag. Ik heb menen te begrijpen uit wat ik inmiddels al gehoord heb dat de mensen meestal in de zomer op reis zijn. Maar mijn vraag is: waar verblijven zij dan in de winter? In de winter moeten zij toch samen ergens zitten. Bij ons hier of ... ik weet het niet.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Van Gucht. Ik zeg altijd Vergucht. Excuseer mij, het is Van Gucht. Meneer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Collega's, sinds wij een achttal jaren geleden Dendermonde tot een modelstad wilden maken zijn wij in Dendermonde ervaringsdeskundigen aangaande doortrekkersterreinen. Men dacht – en waarschijnlijk is dat met goede bedoelingen geweest, want allerlei werkgroepen zijn bijeen geweest in Dendermonde – een doortrekkersterrein te maken samen met een residentieel terrein. Eerste grote fout natuurlijk. Met de residentieële woonwagenbewoners geen enkel probleem. Die mensen hadden daar bijna hun domicilie. De inschrijving was wel wat problematisch. Dat was wel moeilijk. Maar die mensen waren aanspreekbaar. Daar waren niet de minste problemen mee. Problemen kwamen met de doortrekkers die helemaal niet aanspreekbaar waren. Wie de voorbeelden wil kennen van dergelijke overlast moet maar eens contact opnemen met de politie van Dendermonde of met de reinigingsdienst; enige vorm van sanitair kenden die mensen niet. Op een gegeven moment heeft men in Dendermonde zelfs geprobeerd om verplicht een chemisch toilet te hebben. Men liet het fier zien aan de politie, maar men gebruikte het niet. Het bosje achteraan werd als openbaar toilet gebruikt. De doortrekkende groeperingen konden nog niet eens met elkaar overweg. Het gebeurde heel dikwijls dat een plaats bezet was door een bepaalde familie en dan kwam een familie die sterker was. De politie moest tussenbeide komen en een van beide families kon vertrekken. Het enige wat helpt in zulke situaties is een eenvormig politiereglement voor alle gemeenten dat strikt toegepast wordt zonder de verzachtende dingen zoals 'als ze zich goed gedragen,

DEBATTEN

dan mogen ze wel langer blijven'. De enige taal die de mensen begrijpen, is een strikt politiereglement dat ook toegepast wordt.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer De Coninck, u hebt het woord.

De heer De Coninck

Geachte voorzitter, geachte député. Persoonlijk geloof ik niet in ingrijpen door de provincie voor die rondtrekkende woonwagenbewoners. Het niet gepland rondtrekken, het karakter van die woonwagenbewoners is nu eenmaal inherent verbonden aan hun bestaan. Maar ik geloof wel in diverse pleisterplaatsen verspreid over het grondgebied van Oost-Vlaanderen en aangeduid door de regio. Aansluitend bij deze interpellatie heb ik toch nog twee bedenkingen. Er is een grote nood en ik voel een grote nood bij de gemeenten voor een kader, voor richtlijnen, zeker bij die gemeenten die geconfronteerd worden met de plotse inname van hun domein of een privaat domein door die rondtrekkende woonwagenbewoners. Elk gemeentebestuur reageert daar anders op en dit leidt enerzijds tot onzekerheid bij de woonwagenbewoners, maar anderzijds ook tot onrust bij de inwoners van potentieel ontvangende gemeenten of buurgemeenten. Afspraken tussen beide partijen, namelijk tussen een vertegenwoordiger of vertegenwoordigers van die woonwagenbewoners en de lokale overheid, eventueel aangevuld met de private eigenaar van het terrein, moeten de basis vormen van wederzijds begrip en samenwerking. En daartoe is een afsprakennota noodzakelijk waarin uitspraak wordt gedaan over de duur van het verblijf – een week, vijf dagen – de huur van het terrein, de eventuele schadevergoeding of waarborg die moet betaald worden voor natuur- of structuurschade, vuilnis- en afvalverwerking, de opkuis van het terrein bij het verlaten ervan en de sanitaire voorzieningen. Allemaal afspraken die bindend moeten zijn en afdwingbaar. Ten tweede: veel gemeenten vragen ook een uniform sluitend politiereglement om overlast en het niet navolgen van de afspraken te kunnen beteugelen. Deze uniformiteit geeft het voordeel dat elke partij op voorhand weet waaraan zij zich moet houden en dat ook de opvolging voor elke overtreding gelijk is. In vergadering met de Meetjeslandse burgemeesters werd die gelijklopende aanpak in de regio voor die dertien gemeenten gevraagd en ook aanvaard. Maar het blijft natuurlijk, zoals ook de gouverneur heeft gemeld, de autonomie van elke gemeente om deze zaak al dan niet te implementeren in een bestaand gemeentelijk politiereglement. Dus in beide gevallen, de afsprakennota en het ontwerppolitiereglement, kan de provincie een leidende rol spelen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Zijn alle interpellanten aan het woord geweest? Dan geef ik het woord aan meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Meneer de voorzitter, beginnende met de laatste vraag. Deze concretiseert de problematiek die binnen de bevoegdheid ligt van de heer gouverneur die voorstellen zal doen in overleg met de verschillende burgemeesters, waartoe u behoort, collega De Coninck. In dat kader zal het best zijn als er een grote solidariteit is, zodanig dat er geen opbod is. Dat goedmenende gemeenten die op het initiatief ingaan niet de aantrekker zijn en de gemeenten daarnaast vrijgesteld blijven van enige last of verantwoordelijkheid hieromtrent. In dit kader is het voorstel dat door de heer gouverneur zal gedaan worden en waarbinnen door de deputatie geen initiatieven kunnen of zullen genomen worden, behalve de ondersteunende op het vlak van deskundigheid en met hulp van ODiCe en het Vlaams Minderheden Centrum of Samenlevingsopbouw. Wat daar kan gebeuren zal ondersteuning zijn van het politiek orgaan, los van het politiereglement zelf. De andere aangehaalde problemen of uitdagingen zijn wel van politieke aard. Wat hier bij verschillende sprekers naar voren komt, is dat men meestal gelooft in het spreiden van verantwoordelijkheden. Er ook van uitgaande dat dit geen homogene groep is. Er zijn bepaald andere patronen en gedragingen. Een spreiding van verantwoordelijkheid is hierin de beste oplossing. Van meet af aan hebben wij die ook aangekondigd in onze beleidsverklaring en het is ook doorgetrokken tot de opdracht Ruimtelijke Ordening waar dit volop behartigd wordt bij elke bespreking. Wij bedoelen niet die verantwoordelijkheid te spreiden over plattelandsgemeenten, omdat de draagkracht van dergelijke

gemeenten kleiner is. Dan hebben we het niet over pleisterplaatsen. Die zijn van oudsher – voor zover ik weet op basis van mijn 54-jarige aanwezigheid in Oost-Vlaanderen – ook ingeburgerd op het platteland. Bij elke ruimtelijke ontwikkeling waarbij kleinstedelijke gebieden moeten worden afgebakend, komt het definitieve draagvlak voor de infrastructuur ter sprake. Dit wordt door het interdienstenoverleg ook volledig gedragen. Op sommige plaatsen is er gemakkelijker draagvlak te vinden. Op andere plaatsen minder. Ik kan dit niet in de plaats van de gemeenten doen. Als men dat ergens ruimtelijk inplant en de gemeente ontwikkelt niet, dan ligt dat daar als een blinde plek in de ruimtelijke ordening. Als er geen ontwikkeling komt van dat gebied, heeft het geen zin. Er is samenspraak nodig met de lokale overheid, los van de provinciale bevoegdheid, om een afbakeningsproces met de wil van de gemeente zelf door te voeren. Dus wie is bevoegd voor de planning in de provincie? Als dat in kleinstedelijke gebieden is, voor de uitvoering: de gemeente. De vraag over het voornamelijk trekken in de zomer: sommigen zijn residentieel in het land of in de gemeente of stad waar zij wonen, maar in de zomer zijn zij doortrekkers. Er is een grote diversiteit. Er zijn er ook die altijd rondtrekken. Maar in de winter zal men gemakkelijker verblijven, residentieel zijn. Dit kan zelfs ondertussen in woningen of vaste constructies. Want soms is het onderscheid wel degelijk te maken. Wat de verantwoordelijkheid betreft, dat is geduid. Wat het personeel betreft, heb ik nog een vraag te beantwoorden. U weet dat de dienst Wonen qua personeel heel beperkt uitgerust is. Maar u weet ook dat wij ons welzijnsbeleid – daartoe behoort ook het woonbeleid – niet altijd zelf uitoefenen, maar ook uitoefenen via overdracht van middelen naar organisaties die hierin heel specifiek verantwoordelijk zijn. Zo ondersteunen we heel wat initiatieven en ook het globale bestaan van het Oost-Vlaams diversiteitscentrum ODiCe. De politieke verantwoordelijkheid ligt bij ons. De opdrachten die zij uitvoeren zijn opdrachten waarvoor zij door ons vergoed worden. Dat geeft natuurlijk een meerwaarde op het terrein die geen versnippering kent. Zij zijn wel degelijk deskundig op het terrein. Ook met Samenlevingsopbouw, waar de expertise vrij groot is, zijn er bepaalde opdrachten in overleg met ODiCe rond het in kaart brengen van de verschillende groepen die momenteel op het grondgebied van Oost-Vlaanderen zijn, zowel residentieel als doortrekkend. En verder is er nog het, qua personeel beperkte, Vlaams Minderheden Centrum, dat een Vlaamse bevoegdheid is en waarmee wij toch ook overleg hebben in onze werkgroep Woonwagengebeleid. Ik hoop dat ik volledig geweest ben. Anders moet men de vraag maar herstellen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dat is voldoende. Dank u wel.

We gaan over naar de vijf interpellaties van Marc Joris. Denk eraan, het is 16.50 uur. Om 18.00 uur zal er waarschijnlijk geen quorum meer zijn.

PUNT 36**INTERPELLATIE MARC JORIS****De heer voorzitter**

Interpellatie van Marc Joris over de reactie van de provincie op het Groenboek van de Vlaamse overheid. Meneer Joris, u hebt het woord.

De heer Joris

Ik ga mijn eerste bladzijde samenvatten in één zin: wij gaan enorm veel bevoegdheden verliezen en wij gaan volledige beleidsdomeinen verliezen. Ik neem maar onderwijs, welzijn, cultuur, sport – behalve gehandicaptensport. Ons parapedaardje – onderwijs – dat zal niet alleen maar een afslanking zijn. Het zal een halvering zijn. Zus of zo, maar we gaan veel, veel kleiner worden. Dat wordt geen cosmetische operatie. Niet een beetje wat vet weghalen op strategische plaatsen. Veel erger. Nu, als ge in de provincies gelooft, dan is dat legitiem. Voor een aantal instanties hoop ik vanuit hun oogpunt dat zij al druk bezig zijn te proberen nog een aantal dingen te redden. Zit er nog een marge in? Ja. Wij lezen in het Groenboek van Bourgeois dat de provincies daarnaast een beperkte gesloten lijst krijgen van niet-grondgebonden taken, uitzonderingen dus, gebaseerd op een historisch gegroeide situatie in de provincie. Dat maakt een opening om toch nog een paar dingen te redden. Ik veronderstel dat men daar al druk mee bezig is. Ik zou graag weten waar ge uw verdedigingslinie legt. Het domste wat ge kunt doen

DEBATTEN

is proberen wat de Joegoslaviërs deden in de Tweede Wereldoorlog. Zij verspreidden hun leger langs de grenzen. Een miljoen man en de Duitsers hakten daardoor. Zij waren bezig alles te verdedigen en ze verloren ook alles. Verstandiger zou zijn – en ik weet dat ge toch niet luistert, dus ik kan u goede raad geven – om een aantal dingen op te geven en te zeggen: ja, daar en daar hebt ge eigenlijk wel gelijk; dat kunnen we toch niet behouden. Maar die twee of drie essentiële dingen zouden we toch graag behouden om die reden. Beperkt u zich tot een klein goed verdedigbaar gebied. Wat er allemaal wegvalt, heb ik genoemd. Over de dienst Externe Betrekkingen zou ik graag iets meer uitleg krijgen. Het Groenboek schrijft daar niets over. Alleen heel zijdelings over ontwikkelingssamenwerking en internationaal acquisitiebeleid, het aantrekken van investeringen. Maar ook hier schijnen de bevoegdheden zeer beperkt te worden. Ik kom nu tot mijn vragen. Ik geef toe dat het zeer ingekort is. Zal de deputatie in de komende onderhandeling waar mogelijk pleiten voor het behoud van bepaalde bevoegdheden of deelaspecten? Ja, natuurlijk, maar de vraag is: welke? Waar gaat u zich in de verdediging op toespitsen? Wat probeert u te redden? Gaat de deputatie in de komende onderhandelingen in het bijzonder trachten een of meerdere provinciale scholen te behouden? Zo ja, welke? Misschien is dat voor ons utopisch. Ik weet dat niet. Ik heb daar geen zicht op. Ik weet dat men in provincie Antwerpen hartstochtelijk een paar scholen tot de laatste snik gaat proberen te verdedigen. Gaan wij dat ook doen? Of weten we al dat we het toch niet kunnen halen? Welke rol streeft de deputatie binnen het kader van het Groenboek of het Witboek voor zichzelf nog na op het beleidsdomein Externe Betrekkingen? Als ge zegt 'niets', dan zou ik dat langs de ene kant logisch vinden, maar langs de andere kant zou ik het zeer betreuren. Wat is mijn mandaat nog als ik niet meer af en toe gedeputeerde De Buck kan ondervragen over China? Men zou iets missen. Het zou een verarming zijn. Heeft de deputatie reeds een scenario opgesteld voor de overdracht van personeel? Wordt daar werk van gemaakt en wanneer zal dat klaar zijn? Ge weet natuurlijk nog niet op 50% na hoeveel personeel ge gaat overhouden. Ik verwacht geen gedetailleerd plan, maar een groot kaderplan: de overdracht van provinciaal personeel naar federaal, oh pardon, naar Vlaams, de Vlaamse kafaiaanse bureaucratie, of naar de gemeenten? Dat zijn twee grote dingen die aan de orde gesteld zouden kunnen worden en die naar gelang de persoonlijke dossiers aangepast kunnen worden. Heeft de deputatie een eensluidende visie ontwikkeld op de afbakening en vorm van geografische gebieden, zodat ze tegen de Vlaamse overheid uit één mond kan spreken? En dat vind ik een zeer vreemd element in het Groenboek: sommige van die afgebakende geografische gebieden, om het simpel te maken, overschrijden de provinciegrenzen. Wat ik niet had verwacht. Ik dacht dat men de bestaande provincies ging opdelen in logische regio's, Waasland, Pajottenland, weet ik veel, Vlaamse Ardennen. Maar men streeft klaarblijkelijk naar sommige regio's die provincieoverschrijdend zijn. Is er al eens nagedacht over welke Bourgeois bedoelt? Overleg eventueel met onze buurprovincies dat we elkaar niet gaan doodknippen. Dat we er ook een akkoord over hebben. Ja, als het dan toch moet – we willen geen grensgeschil – dan zijn we akkoord die en die regio's op die en die manier af te bakenen. Het laatste wat ge als provincialisten nu kunt gebruiken, is een onderlinge Griekse burgeroorlog van de ene provincie tegen de andere over bepaalde regio's. Ja, daarmee heb ik mijn belangrijkste vragen gesteld.

De heer voorzitter

Wie vraagt het woord? Meneer Liebaut. Alstublieft, meneer Vercamer.

De heer Liebaut

Voorzitter, op de waanzin staat geen maat en de wijsheid is beperkt. Wat nu bezig is, is naar mijn mening een demonstratie van deze lijfspreuk. Het plan-Bourgeois. Toen ik het eerst in de krant las, heb ik bij mijzelf termen gebruikt die hier niet voor herhaling vatbaar zijn. Maar ondertussen kan ik mij wel verheugen over het feit dat onze collega, die in het verleden gepleit heeft voor het afschaffen van de provincies, ons aanmaant om ons inderdaad strategisch op te stellen om doelgericht de provincies te verdedigen. In die zin dat wij ons zouden beperken tot bepaalde materies. Wat ik vaststel – en ik zal mij beperken tot een aantal items, voorzitter, alhoewel er veel te gebruiken zijn – is het volgende. We hebben gelezen destijds dat er 596 intermediaire besturen zijn. Daarvan worden er nu 5 uitgepikt. Naar mijn mening degenen die het zwakst in het veld staan: de provincies. Alhoewel ze de enige zijn van die 596 besturen waarvan de vertegenwoordigers rechtstreeks verkozen worden door de bevolking. Met andere woorden, democratisch de meest gelegitimeerde besturen. Het zijn uitgerekend deze 5 die men allereerst aanpakt. Het is natuurlijk de bedoeling de rest ook aan te pakken, maar het eerste woord moet daaromtrent nog gezegd worden, voorzitter. En er is toch geen zinnig mens die gelooft dat men inderdaad werk zal maken van 591 andere besturen. Iedereen weet toch dat de intercommunales – ik

heb het genoeg in twee ervan te zetelen – inderdaad in principe democratisch samengesteld zijn. Maar in de intercommunales hebben de technici een groot overwicht en hoe moeilijker de materie is, des te groter wordt dat overwicht. En des te minder, des te kleiner is het politieke gewicht. Ik dacht dat het politieke gewicht in dat politieke lichaam uiteraard iets anders voorstelt dan in vele van die 591 andere lichamen. Die dus wat hun bevoegdheden betreft, niet zullen aangetast worden. Voorzitter, ik moet eerlijk bekennen dat het mij diep ontgoochelt dat de Vlaamse regering unaniem dat Groenboek heeft goedgekeurd. En daarbij sluit ik dus niemand uit. Ik begrijp die mensen niet goed. Zij schijnen blijkbaar ook de bepaalde mensen die toch heel sterk te maken hebben met de Vlaamse beweging ... zij schijnen blijkbaar vergeten te zijn welke excellente rol de provincies gespeeld hebben en nog spelen op cultureel vlak. Ik moet hier in deze raad vaststellen dat om de zoveel tijd dossiers voorkomen waar in het recente verleden de Vlaamse regering een beroep moest doen op de provincies om inderdaad bij te springen. Om inderdaad subsidiair steun te verlenen aan bepaalde projecten. Maar om mij te beperken, voorzitter, naast dit commentaar één vraag maar: in wiens weg, in de weg van wie, lopen de provincies? Waar spelen wij nog een rol bij steden en gemeenten, na alle hervormingen die er al geweest zijn? Wie hinderen wij? Ik stel vast dat de kleine gemeenten gelukkig zijn met de hulpverlening van de provincies. En ik stel vast dat de grote steden ook een beroep doen op de provincie en hoe groter de stad, ik zal geen namen noemen, hoe frequenter men een beroep doet op de provincie om bij te springen. En waar we inderdaad telkens weer een bijzonder nuttige rol spelen. Ik wil daar zelf een stuk op antwoorden. In die zin dat men het toezicht dat de provincie had op de gemeenten heeft afgeschaft. Eigenlijk is dat een goede maatregel en tegelijkertijd een minder goede maatregel. Waarom? Om de eenvoudige reden – ik spreek uit ervaring, voorzitter – dat er toch nog ergens een instantie was die kan bijsturen, die kan terechtwijzen en die kan helpen. Hoe dikwijls wordt er nu nog een beroep gedaan op de Raad van State om beslissingen van gemeenten te betwisten? Die destijds, toen er nog toezicht was van de provincie op de gemeenten, konden ondervangen worden. Juist door dat toezicht. En waarbij men voortijdig uiteindelijk het dossier kon corrigeren zodanig dat het inderdaad geen juridische stappen kon uitlokken. Kijk ik dan naar de tijdsduur, destijds met het toezicht van de provincie en met eventuele correctie die de gemeente moest invoeren, en de tijdsduur die vandaag een procedure voor de Raad van State inneemt. Ik denk in dit geval aan een zeer recente gebeurtenis in een van de buurtsteden van Lokeren. Voorzitter, ik heb maar een vraag aan de gedeputeerde: in wiens weg lopen wij? Zodanig dat men in feite moet ingrijpen om inderdaad die provincies te beperken, qua bevoegdheid in te korten. En in het bijzonder die bevoegdheden die eigenlijk in deze raad – bekijk de agenda van vandaag en bekijk de tussenkomsten van vandaag – het grootste deel van het debat uitlokken. Dat de bevoegdheden die men ons zou laten in deze raad nauwelijks aan bod komen. Om begrijpelijke redenen. Maar ik wil er niet verder over uitweiden. Bedankt, voorzitter.

De heer voorzitter

Meneer Beke.

De heer Beke

Ja, voorzitter, collega's, ik kan mij uiteraard aansluiten bij wat de collega aan bezorgdheid uitte en ook bij zijn vraag. Eigenlijk zouden wij wat dit punt betreft tot een fundamentele discussie moeten komen. Met alle aspecten die daarbij komen kijken, want hoe dan ook zal in de komende tijd dit een politieke discussie worden. Dit is een politiek vraagstuk. Maar als ik de klok eventjes teruggedraai en de argumenten neem waarom men vandaag tot dat Groenboek komt, dan waren er eigenlijk twee grondargumenten. Dat was één: er zijn te veel besturen, we moeten dat vereenvoudigen en transparanter maken. Wat een goed uitgangspunt was. Oké, laat ons daarover nadenken. Die oefening hebben wij vroeger ook gedaan. Ik was er toen bij. We hebben toen voor het eerst een aantal analyses gemaakt. We hadden toen wat moeten kunnen doorzetten. Maar goed, dat is een ander verhaal. Twee: vooral ingegeven – en dat was in de tijd voor de laatste verkiezingen – door de wens om wat minder uitgaven te hebben, minder ambtenaren, we moeten ook besparen, enzovoort. Oké, dat waren de uitgangspunten. Ik heb de indruk dat men vandaag de dag met deze discussie – ik heb dat Groenboek al doorgenomen – eigenlijk regelrechte politieke impact beoogt. Welke die ook moge zijn. Dat is een discussie die we kunnen voeren. Maar wat mij bezighoudt, is dat het allemaal goed en wel is wat daarin staat, maar wat zal het kostenplaatje zijn? Heeft men dat al eens berekend? Wanneer men dingen verschuift, wat dat tot gevolg heeft voor het personeel en op hoger niveau nog meer personeel? Ik ga een paar frappante voorbeelden noemen die ons moeten doen nadenken. Veel van onze initiatieven vandaag in deze provincie zijn er

DEBATTEN

gekomen op vraag van de gemeenten. Ik neem als voorbeeld het museum in Velzeke. Vraag van Zottegem, dat een archeologisch museum daar had: provincie, kun je dat niet overnemen, want wij kunnen dat niet meer betalen en zo verder? De provincie heeft dat overgenomen. We stoppen daar geld in en straks gaan we daar zelfs nog een gebouw aan toevoegen. Ander voorbeeld: Gerardswerf, de havens. Zo zijn er talrijke voorbeelden die eigenlijk initiatieven van de gemeenten en de stad waren. Dat men ervaren heeft dat er meerwaarde moest komen, omdat het op een groter niveau moest en de provincie was daar de geschikte partner voor. En we hebben samen, gemeenten en provincie, daar goede dingen gedaan. Nu lees ik dat men dergelijke zaken – onder andere in de cultuursector, waar heel wat dingen op de nominatielijst staan – wil verhuizen hetzij naar het gemeentelijk hetzij naar het Vlaamse niveau. Ik behoed mij ervoor; ik ken het antwoord al. Ik zie niet in hoe die gemeenten de initiatieven die nu nog groter geworden zijn, zullen overnemen. Dat zie ik niet in. Tenzij men die gemeenten eigenlijk financieel een strop rond de nek wil doen. Het geldt ook op erfgoedgebied met betrekking tot archeologisch vooronderzoeken. Ik hoor die gemeenten al zuchten die zeggen: wat komt er op ons af? Dat kunnen wij niet betalen. Natuurlijk zal er wel de roep komen om dat op een grotere schaal te doen, intergemeentelijke samenwerking en zo verder. Dan krijgen we andere discussies. Wat is bovenlokaal? Wat is intergemeentelijk? Zijn we dan niet bezig met weer een nieuw intermediair niveau te institutionaliseren? Want dat zal ook democratisch moeten gecontroleerd worden, meer dan nu de intercommunales. Dan zijn we dus nieuwe dingen aan het construeren. Goed, die discussie kunnen we verder voeren en ik zou dat wel graag doen. Dat wij dat eens doen in een rustig forum en misschien moeten we dat binnen de VVP ook wat opentrekken. Ik denk dat het ook goed zou zijn als men in politiek Brussel ook hoort dat er onder de politici van de provincie – en dat zijn er meer dan de députés; dat zijn ook de raadsleden – toch wel wat leeft. En dat we ook tegenover onze eigen politieke achterban standpunten kunnen innemen. Maar dan moeten we ook goede argumenten hebben. Wat is het kostenelement dat al is berekend? Dit zou ik graag zien. Vereenvoudigt dat het bestuur? Maakt dat de zaken goedkoper? Ik zeg u al: wanneer we het naar een hoger niveau moeten brengen, dan komt het in een grote massa terecht. Neem nu bijvoorbeeld onze musea. Wat zie ik? Vlaanderen heeft al geen geld vandaag op dat terrein. Zal men het kunnen doen met dat beetje geld dat van de provincies naar het centrale niveau gaat? Ik vrees ervoor. Ik zeg alleen maar dat de provincies – als je op een lager niveau komt, dan zijn ook de middelen beperkter – met beperktere middelen misschien veel betere resultaten kunnen bereiken. Ik wil dat alleen maar meegeven in de discussie, maar ik zou erop willen aandringen dat men ook binnen de VVP die richting uitgaat en zegt: nu moeten er eens keiharde cijfers op tafel komen. En we zullen ze ook aanleveren, economische cijfers, financiële cijfers, over die hele operatie. Ik denk dat we dan wel een wat andere discussie zullen krijgen. Tot daar, voorzitter.

De heer voorzitter

Meneer Joris. U vraagt het woord? Meneer Vercamer moet nog antwoorden. Nadien. We gaan eerst de deputatie laten antwoorden. We hebben allen goed gehoord wat meneer Beke zegt, wat meneer Liebaut zegt en wat meneer Joris zegt. Ik kan alleen maar zeggen, onpartijdig maar niet neutraal, dat de regering het Groenboek goedgekeurd heeft. Er zijn meerdere partijen dan de N-VA voor verantwoordelijk. Meneer Vercamer heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, laat mij beginnen met de laatste twee sprekers. Collega Liebaut: in wiens weg lopen wij eigenlijk? Dat is ook mijn bedenking, als ik die 127 bladzijden van het Groenboek gelezen heb. En alle commentaren daarvoor al. En met collega Beke ben ik het eens. Hij spreekt over efficiëntieverhoging, effectiviteit, decentralisatie. Echte decentralisatie, geen deconcentratie, is een toverwoord dat Vlaanderen na zoveel jaren gevonden heeft. Ik geloof daar niets van. Er wordt niet gedecentraliseerd. Dat is een andere discussie. Ik weet ook niet meer in wiens weg wij lopen. We zijn inderdaad het gemakkelijkste slachtoffer van 597. Terwijl we de enigen zijn die echt verkozen zijn. We hebben in 2005 in onderling overleg en na een kerntakendebat een artikel 2 in het provinciedecreet geschreven, gekregen van de Vlaamse overheid, waarmee iedereen kon leven. Principieel blijft dat een open taakstelling. Maar men zegt erbij: concentreer je eens op 3 dingen: de bovenlokale taakbehartiging, het streekbestuur en het ondersteunen van de ondergeschikte besturen 'op hun verzoek'. Dus als ze iets vragen om te doen, dan gaan we het doen. En men verwijst naar het mirakel Denemarken. Op dat punt stel ik vast dat men in Denemarken van 14 provincies, die men daar 'Ambten' noemde, naar 5 gegaan is. Denemarken heeft evenveel inwoners als Vlaanderen. Men vergeet dat soms. En in Vlaanderen wil men

van 5 provincies naar 24 subregionale entiteiten. Hoe men dat gaat invullen, verkiezen, bemensen, niet verkozen? Ik weet het niet. Ik herinner mij een discussie naar aanleiding van het Egmontpact over de zogenaamde subgewesten. Die ging men via een getrappt systeem aanduiden. Elke partij kon daarin kwijt wat men kwijt wilde. Maar dat is een andere discussie. Daar ga ik vandaag ook niet te veel inhoudelijk op in. Ik heb dat Groenboek altijd bij mij. Ik steek daar regelmatig een blaadje tussen. Ik maak daar een notitie bij. Ik bereid mij dus voor. En nu komen we tot het essentiële, denk ik. Het Groenboek is een groen boek. En beleidsmatig is mogelijk alleen een Witboek relevant. Ik wacht dus op het Witboek. En daar zullen we ons beleidsmatig moeten op voorbereiden. En wat nu de concrete vragen betreft, laat mij eerst deze bedenking maken, collega Joris. U verwees naar de strategie van de partizanen van Tito. Ik verwijs naar generaal Giap van Noord-Vietnam die zei: als de vijand zich concentreert, dan verliest hij terrein en als hij zich verspreidt, dan verliest hij kracht. Maar wat uw vijf vragen betreft. De eerste vraag: tot op heden heeft de deputatie ervoor gekozen om standpunten in te nemen via de VVP. En er is geen reden om daar vooralsnog van af te wijken. We gaan ons niet laten verdelen. Het enige verwijt dat ge de VVP misschien kunt maken, is dat ze dat te serieus doet. Wij onderbouwen onze stellingen wetenschappelijk, wij bevragen ons, op een inderdaad wetenschappelijk verantwoorde manier enquêteren we. En we worden wat gehinderd door het feit dat men dat allemaal heel snel wil laten gaan. Bewust wil men dat snel laten gaan. Om niet toe te laten dat goed te onderbouwen. Het is een politiek dossier. Als de Vlaamse raad – dat mag ik eigenlijk niet meer zeggen; het is het Vlaams parlement; in de Grondwet staat denk ik nog altijd Vlaamse raad; men heeft zichzelf zo genoemd en men heeft gelijk; wij noemen dat hier ook een parlement – beslist dat het anders moet, dan zal het anders zijn en dan zult u daar niets aan kunnen doen. Dat is een politiek probleem. Twee: het overleg geschiedt in het bestuursforum, opgericht door Vlaanderen en samengesteld naar de wensen van Vlaanderen. Deputaties zetelen daar niet in. Derde vraag: de deputatie, noch in Oost-Vlaanderen, noch in enige andere provincie in Vlaanderen, voelt zich geroepen om voor zichzelf een bijzondere rol na te streven. Wij zijn begaan met onze provincie en met al de organen van die provincie, met inbegrip van de raad. De vierde vraag: een dergelijk scenario opstellen, is onzes inziens voorbarig. Het opstellen ervan zou voor nodeloze onrust zorgen op dit moment. Wij moeten geen paniek zaaien. Wij moeten geen olie op het vuur gieten, maar olie op de golven gieten. En het is beter het debat in het bestuursforum en nadien in het Vlaams parlement af te wachten. We hebben daar maar één probleem: een eenvoudig provincieraadslid mag geen deel uit maken van het Vlaams parlement. Burgemeesters van grote steden, zelfs van heel grote steden, mogen daar zitten. Schepenen, voorzitters van OCNW 's van intercommunales, van allerlei lobbygroepen, die mogen daar allemaal zitten. Ik heb daar geen probleem mee. Maar die gevaarlijke provincieraadsleden! Men neemt u bijzonder ernstig in Brussel, collega's. Dat hypothekeert het debat. Vijf: de deputatie is niet uitgenodigd om aan de Vlaamse regering een visie op de afbakening van de uniforme geografische gebieden te bezorgen. De Vlaamse regering doet dat zelf. Ze doet daarvoor een beroep op haar commissarissen. Ze gaat dat zelf doen. Dat maakt deel uit van het globaal overleg. Het overige van de vraagstelling is volgens mij op dit moment zonder voorwerp. Conclusie: het is een politiek probleem. Als het Vlaams parlement dat wil, zal het dat doen. Het zal van zijn macht gebruikmaken. Ik noem dat persoonlijk soms misbruik maken. Maar dat is een appreciatie en die dien ik eigenlijk hier niet te geven.

De heer voorzitter

Ik denk dat we ... Mevrouw Bruggeman, excuseer mij, u hebt het woord gevraagd op voorhand.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Heel kort, voorzitter. Dit is een beetje aanvullend en voornamelijk als voorzitter van de VVP. Binnen de VVP is er altijd afgesproken geweest dat we onze standpuntbepaling binnen het bestuur vormen. Dat we dat zouden legitimeren door een congres. Er komt eerstdaags de uitnodiging, maar het was al aangekondigd dat het congres op zaterdag 25 september zal plaatsvinden. Ik kan alleen maar oproepen om daar zo voltallig mogelijk aanwezig te zijn. Er wordt met verschillende werkgroepen gewerkt. Daar zal legitimatie gebeuren van de standpuntbepalingen die de drie vertegenwoordigers van de VVP zullen doen in het bestuursforum. De minister heeft al een uitnodiging verstuurd voor 14 september, het eerste bestuursforum. Vanuit de VVP zal men daarop geantwoord hebben en aangegeven hebben wie de drie vertegenwoordigers zijn. Maar wij hebben gezegd dat we onze standpunten pas zullen innemen na de legitimatie. We hebben al op voorhand gezegd: de legitimatie van de standpunten zal bepaald worden door het congres. Dus wat de drie vertegenwoordigers gaan zeggen, die standpunten zullen pas meegedeeld worden na het congres. Graag met zoveel personen mogelijk daar aanwezig zijn. Alle

DEBATTEN

partijen kunnen daar aanwezig zijn. In sommige partijen zijn er ook andere activiteiten die dag, maar ik denk dat het mogelijk moet zijn daar zo talrijk mogelijk aanwezig te zijn, zodanig dat de drie vertegenwoordigers met een zo breed mogelijk gedragen standpunt naar dat bestuursforum kunnen gaan.

De heer voorzitter

Ik ben er ook van overtuigd, niet tredend in het debat, dat dit een permanent debat wordt voor de volgende maanden. We kunnen dus niet vandaag alles regelen en uitspreken. Ik vind dat er tot nu toe zeer sereen en goed gepraat is. Meneer Joris, ik zou een beroep op u willen doen om naar het volgende punt te gaan. Er is een congres op 25 september. We gaan door. Ik zou willen voorstellen dat u zich erbij neerlegt en de interpellatie stopt. Ik heb er nog veel. Anders gaan we mensen moeten frustreren vandaag die ook hun best gedaan hebben om tot nu toe bij het debat te blijven. Dus het blijft een permanent debat. We gaan niet vandaag de finale spelen. Ik zou u willen voorstellen, meneer Joris, rekenend op uw lankmoedigheid en uw goed karakter, om naar het volgende punt over te gaan.

PUNT 37 INTERPELLATIE MARC JORIS

De heer voorzitter

De pensioenregeling voor contractuelen. U hebt het woord, meneer Joris. Ge ziet dat ge het woord krijgt, maar over een ander punt.

De heer Joris

Ik ben veel te goed. Ik las in de vakantie, in het reces, een Belgabericht waarin gezegd werd dat er eindelijk voor de lokale besturen – maar vreemd genoeg werden de provincies daarbij niet genoemd – een regeling was uitgewerkt waarbij er een iets hoger pensioen zou kunnen ontvangen worden voor contractuele personeelsleden. Dat het verschil met hun statutaire collega's kleiner zou worden. Het gaat om een sectoraal akkoord tussen werkgevers en vakbonden uit 2008 dat nu pas wordt geïmplementeerd. Een soort tweede pensioenpijler waar lokale besturen op kunnen intekenen. Vierhonderd lokale besturen hebben al hun belangstelling laten blijken. Nu, soms worden de provincies ten onrechte wel eens vergeten. Is dat misschien hier ook gebeurd? Dan heeft Belga vergeten ons op te noemen of is er een reden waarom wij geen belangstelling getoond hebben? Een inhoudelijke reden, dat kan. Gaat de provincie van die regeling gebruikmaken? Waarom of waarom niet? Op welke datum? En dan heeft de voorzitter van VVSG nog gewezen op iets wat ik helemaal niet wist, dat globaal genomen – misschien niet voor de provincies, maar voor andere lokale besturen – veel van die contractuele personeelsleden laaggeschoold zijn, in een zeer lage looncategorie zitten, met erbarmelijke pensioenvooruitzichten. Soms verdient men nauwelijks 800 of 900 euro per maand. Als we daarin stappen, hoeveel personeelsleden van de provincie zouden daarvan dan kunnen profiteren? Hoeveel van die mensen zitten in die categorie van laaggeschoolden die door de voorzitter van de VVSG als speciale aandachtsgroep werd genoemd? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, het is inderdaad een fout dat Belga het vergeten is, maar het heeft ook te maken met het feit dat een cao afgesloten wordt voor de lokale besturen en dat wij daarbij zijn. Dat is dus één. Twee: we gaan ook van die regeling gebruikmaken. Dat is hier trouwens al een paar keer, zowel door mijzelf als door de gedeputeerde voor personeelszaken, aangehaald. Wij hebben ons op de lijn gesteld dat wij eigenlijk een beetje congruent willen werken met wat de steden en gemeenten doen. Een belangrijk punt

is nu dat bij de RSZPPO een regeling uitgewerkt is. Men heeft daarvoor een beroep gedaan op zowel Dexia als Ethias. Het systeem is nu technisch in orde. Wij gaan ons daarbij aansluiten. De collega voor personeel heeft ons beloofd dat we misschien in oktober maar zeker in november met een concreet voorstel naar de provincieraad komen. Drie: bij ons is de verhouding ongeveer 60%-40%. Wij hebben nog meer dan 60% statutairen. Slechts 40%, iets minder zelfs, contractuelen. In de meeste gemeenten en provincies is die verhouding vaak omgekeerd geworden in de loop der jaren. Wij hebben ons nog altijd op het standpunt gesteld dat de statutaire aanwerving, en dus ook betaling en pensionering, de regel is. Want er blijft nog altijd een verschil tussen een contractuele en een statutaire ambtenaar. Een statutair ambtenaar heeft een statutair wervingsexamen doorlopen. Maar wij willen het verschil tussen het pensioen van een statutaire ambtenaar en dat van een contractuele ambtenaar voor een groot stuk dicht krijgen. Maar er zal altijd een stukje onderscheid blijven. Het is inderdaad ook zo dat bij de contractuelen er verhoudingsgewijze iets meer van die mensen van niveau E zitten. Ook hier zijn we een klein beetje atypisch in deze provincie. Want ook op niveau E, arbeiders en onderhoudspersoneel, zijn er bij ons nog altijd statutaire wervingen. Er zijn gemeenten waar dat helemaal niet meer gebeurt. Er is meer. Collega Bruggeman bereidt een dossier voor – daar zullen ook nog gesprekken met de vakbonden over gebeuren – dat we normaal gezien in de maand november in deze raad kunnen voorleggen.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Vercamer. Meneer Joris knikt, dus het antwoord is afdoende en voldoende.

PUNT 38

INTERPELLATIE MARC JORIS

De heer voorzitter

Meneer Joris, het acquisitiebeleid. U hebt het woord. Probeer even kort te zijn.

De heer Joris

Ik moet toegeven dat ik oorspronkelijk niet wist wat acquisitiebeleid precies was, maar dat gaat over het aantrekken van investeringen. Dat blijkt tussen de verschillende Vlaamse provincies zeer ongelijk te gebeuren. In het begin van mijn vraag heb ik een Limburgse VOKA-bestuurder geciteerd die zegt: de Limburgers vallen er altijd tussenuit, want ze liggen nu eenmaal, vanuit het centrum van Vlaanderen bekeken, zeer aan de rand. Ze hebben geen zeehaven. Ze zijn een beetje het arme broertje in een achterafstraatje. Figuurlijk gesproken. Men zou kunnen zeggen: dat is een probleem van de Limburgers. Maar wij liggen niet perifeer. Wij liggen goed in het midden en wij hebben een haven en zo verder, maar toch liggen we niet zo gunstig met het aantrekken van buitenlandse investeringen. Tot mijn spijt kon ik geen recente cijfers vinden. Vandaar ook mijn vraag: in 2003 kreeg Antwerpen 31% van de buitenlandse investeringen in Vlaanderen. Vlaams-Brabant 23%. Wij 17%. De Standaard gaf recente cijfers, jammer genoeg alleen over het aantal investeringen en niet over het volume ervan. Dat kan het beeld vertroebelen. Maar het beeld kwam ongeveer met het vorige overeen. Dat was in 2008, al wat recenter, 1360 afgerond, voor Antwerpen; 900 afgerond, voor Vlaams-Brabant; 586, niet afgerond, voor ons. Dat is allemaal niet dramatisch, maar ook niks om over naar huis te schrijven. Het lijkt mij dat dit voor een provincie die zo centraal ligt, die niet de Limburgse problemen heeft, beter zou kunnen. Ik was dan ook verbaasd te ontdekken dat – ge krijgt wanneer ge de debatten over de economie volgt een heel andere indruk soms – de Amerikanen de grootste buitenlandse investeerders in België zijn met 61% van de investeringen die uit de VS komen en uit de buurlanden. Ik heb daar in deze raad in de 10 jaar dat ik hier zit, in dat verband zeer, zeer weinig gehoord. Ik heb zeer veel over het Verre Oosten gehoord, maar ik heb de indruk dat we deze landen, die onze grootste investeerders zijn, wat, als vanzelfsprekend, uit het oog verliezen. De BRIC-landen, waar ik wel dikwijls over heb gehoord, Rusland, India en China, waren als investeerders op de terugweg. Allemaal samen hadden ze 4% minder dan de Japanners op hun eentje. Staren wij ons niet op een paar modieuze dingen blind en verwaarlozen we een beetje onze oude, trouwe klanten in de Verenigde Staten en de buurlanden? Mijn vragen daarom: zijn de geciteerde opmerkingen over de versnippering van het acquisitiebeleid in Limburg ook, misschien gedeeltelijk, op onze provincie van toepassing? Als dat zo is, wat doen we dan om dat op te vangen? Welke instanties houden zich eigenlijk bezig met het aantrekken van buitenlandse investeringen? En het liefst heeft het

DEBATTEN

antwoord niet alleen betrekking op China, maar ook op de goede investeerders. Wat heeft de provincie reeds gedaan om onze belangrijkste investeerders ertoe te bewegen bij ons te investeren? Ik bedoel in Oost-Vlaanderen natuurlijk. Waarom, misschien is het gebeurd, is daar zeer weinig weerklank aan gegeven? Misschien was ik aan het wegdromen toen dat verteld is, maar ik kan mij niet herinneren dat daar in de voorbije 10 jaar ooit iets van gezegd is: we hebben in Frankrijk of in Duitsland of bij de Britten een investering naar Oost-Vlaanderen kunnen halen. Ik hoop dat het gebeurd is, maar ik verbaas mij dat er zo weinig over gesproken is. Hebt u recentere cijfers, waarschijnlijk wel, van het percentage buitenlandse investeerders in Vlaanderen of in België, als u alleen die cijfers hebt, dat in onze provincie terecht komt en hoe verhoudt zich dat tot de andere provincies? Dank u.

De heer voorzitter

Voor ik het woord geef aan meneer De Buck. Meneer Joris, mag ik u een voorstel doen? Ik zou de volgende twee tussenkomsten willen overslaan. Anders zijn er geen tussenkomsten meer.

De heer Joris

Oké.

De heer voorzitter

Dan gaat meneer De Buck nu antwoorden en houdt mevrouw Verheirstraeten zich klaar om tussen te komen. Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Meneer de voorzitter, meneer de gouverneur, de versnippering in het acquisitiebeleid is een element dat niet kan ontkend worden en dat niet beperkt is tot Limburg. Laat mij dat stellen om te beginnen. Maar het feit dat meerdere publieke actoren zich bezighouden met het aantrekken van buitenlandse investeringen heeft inderdaad wel bijgedragen tot het feit dat er heel wat buitenlandse investeringen in Vlaanderen en Oost-Vlaanderen gebeurd zijn in het verleden. Ik verwijs hierbij naar de investeringen in de jaren zestig en zeventig die mede door toedoen van eerst de EROV en daarna de GOM mogelijk gemaakt zijn. Ook een aantal investeringen in de Gentse haven en in de Waaslandhaven zijn het resultaat van acties van intercommunales of havenbesturen. Tenzij men alle bedrijventerreinen eigenlijk onder hetzelfde beheer zou stellen, kan men er niet onderuit dat er inderdaad door de beheerders van die bedrijventerreinen of door andere officiële instellingen geïjverd wordt om investeringen aan te trekken. Ik denk dat het principe van de complementariteit hier moet blijven gelden. Complementariteit, dat is ook het principe waar wij als provincie op in wensen te gaan. Inderdaad, wanneer wij naar het buitenland gaan, dan doen wij dat meestal in samenwerking met FIT – Flanders Investment & Trade – of wat China betreft, samen met het China Platform. In concreto, wat betreft de provinciale werking, is inderdaad het leggen van buitenlandse contacten de opdracht van de dienst Economie, Europese en Internationale Samenwerking. Waarbij onder andere het leggen van contacten met China één van de hoofdpunten is. Daarnaast is ook de POM belast met de internationalisering en internationale regiomarketing. In die context moet vermeld worden dat nu gepland is dat de POM jaarlijks drie seminaries in het buitenland zal organiseren met de bedoeling daar buitenlandse contacten te leggen. Een eerste actie in die context werd gevoerd in Shanghai, naar aanleiding van de Oost-Vlaamse week daar op de wereldtentoonstelling, waar een seminarie over regiomarketing werd georganiseerd. Naast deze acties van onze eigen dienst Economie, Europese en Internationale Samenwerking en van de POM zijn er natuurlijk ook de contacten die met de ambassadeurs gevoerd worden. Onder andere op initiatief van de heer gouverneur. Waarbij telkens ook het promoten van Oost-Vlaanderen als vestigingsplaats gebeurt. Wat betreft het percentage van de buitenlandse investeringen in Oost-Vlaanderen moet ik ook zeggen dat er de laatste jaren geen duidelijke cijfers meer zijn van de statistische diensten die de provincies vergelijken. Wij hebben ook die opzoeken gedaan, meneer de voorzitter, en die zijn eenvoudigweg niet beschikbaar en in het verleden gebeurde dat op Vlaamse basis. Algemeen stellen wij wel vast dat na 2008 het aantal buitenlandse investeringen in België en in Vlaanderen gezakt is, zoals dat ook gebeurd is op Europees niveau binnen de Europese Unie. Globaal gezien kan ik dus alleen maar besluiten dat wat wij doen wij samen doen met

andere actoren en de meest recente cijfers, daar beschikken ook wij niet over. Tot zover.

De heer voorzitter

Dank u wel. Is dat voldoende?

PUNT 39**INTERPELLATIE MARC JORIS**

[Dit agendapunt wordt overgeslagen.]

PUNT 40**INTERPELLATIE MARC JORIS**

[Dit agendapunt wordt overgeslagen.]

PUNT 41**INTERPELLATIE MARIA VERHEIRSTRAETEN****De heer voorzitter**

Punt 41. Interpellatie door Maria Verheirstraeten over het PRUP 'Specifiek economisch knooppunt Zele'. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u wel, voorzitter. Op 12 maart 2008 heeft de provincieraad het PRUP 'Specifiek economisch knooppunt Zele' definitief vastgelegd. Op 20 mei 2008 werd dit dan door toenmalig minister Dirk Van Mechelen goedgekeurd met uitzondering evenwel van het onteigeningsplan voor het deelplan Wijnveld. Dit omwille van verschillende onvolkomenheden in het dossier. Het gevolg hiervan is een hele reeks juridische verwickelingen, waarvan de meerkosten voor de gemeente Zele momenteel geschat worden op 3 tot 3,5 miljoen euro. Dan een paar vragen daarover. Ten eerste: volgens het schepencollege van Zele situeren de problemen zich op het vlak van de provincie. Men zou hier nagelaten hebben bij de voorbereiding van het dossier een verwijzing naar het onteigeningsplan op te nemen, noch bij wijze van motivering, noch onder de vraag tot het bekomen van een onteigeningsmachtiging. Met daarbij nog tal van andere onvolkomenheden waardoor de minister niets anders kon dan zich te onthouden van de goedkeuring met betrekking tot dit onteigeningsplan. Graag hierover verduidelijking, over de voorbereiding door de provincie van dit dossier. En dan een tweede vraag. Tijdens de openbare zitting bij de vrederechter, 5 juli 2010, met eigenaars die niet willen onteigend worden, viel het woord 'collusie'. Er zouden ongeoorloofde contacten geweest zijn en afspraken gemaakt met derden. Met name een of meerdere kandidaat-private ontwikkelaars die interesse hebben voor het bedrijventerrein. Indien deze contacten plaats hadden met mensen van de provincie, waar kunnen de verslagen hiervan dan gelezen worden? Graag ook hier verduidelijking. En dan ten slotte: ondanks de intentieverklaring van de gemeente Zele en de POM van 1 oktober 2008 om gezamenlijk het bedrijventerrein te ontwikkelen en recente briefwisseling hierover, blijkt dat de gemeente Zele feitelijk geen samenwerking meer wenst. Zo werden tijdens de gemeenteraad van 30 augustus jongstleden onder andere de realisatievoorwaarden voor het Wijnveld eenzijdig vastgesteld zonder overleg met de POM. Onze vraag is: waarom? En is men hier op de hoogte van deze evolutie? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw. Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

DEBATTEN

Ja, meneer de voorzitter, de provincie heeft inderdaad het PRUP opgemaakt voor het regionale en ook het lokale bedrijventerrein, want men heeft die zaken gekoppeld, Wijnveld in Zele. Vooraleer ik eigenlijk uitgebreid kan ingaan op de vraag, wens ik duidelijk te maken dat we hier voor een administratieve onteigeningsprocedure staan. Indien de overheid de onteigening wil realiseren en de aankoop van de percelen in der minne niet mogelijk lijkt, dan start de gerechtelijke onteigeningsprocedure, waarbij de onteigenende overheid zal moeten kiezen tussen enerzijds de gewone procedure en anderzijds de procedure bij hoogdringendheid. Hierbij gaat de rechter onder meer na of er effectief een noodzaak bestaat om te onteigenen en op basis daarvan wordt de vergoeding vastgesteld. Het is inderdaad zo, meneer de voorzitter, dat minister Van Mechelen het bewuste PRUP heeft goedgekeurd met de onthouding van de goedkeuring van het onteigeningsplan en dit omwille van het feit dat er een aantal onvolmaaktheden in het dossier zaten. Dat klopt. Maar het PRUP Zele, gekoppeld aan een onteigeningsplan, was een van de eerste plannen die hier opgesteld zijn door de provincie. En naar aanleiding van de opmaak van dit plan heeft de administratie Ruimtelijke Ordening contact opgenomen met het aankoopcomité. En dit comité raadde ten stelligste af om te onteigenen via een onteigeningsplan dat een rechtsgrond had in het toenmalig decreet Ruimtelijke Ordening. En waarom deed men dat? Het probleem is dat voor onteigening er een draagkrachtige motivering moet zijn, waarom de grond moet onteigend worden. Het vloeit voort uit de Grondwet, vermits een onteigening steeds ten algemene nutte moet gebeuren. De noodzaak tot onteigening moet daarentegen wel uitvoerig gemotiveerd worden. Ik citeer hier het Hof van Cassatie: "De motivering van een onteigeningsbesluit moet vermelden waarom de onteigening noodzakelijk is, hetgeen impliceert dat de motivering moet berusten op werkelijke feiten, dat er een redelijk verband tussen de voorgenomen onteigening en het vooropgestelde doel kan afgeleid worden en dat naar gelang het geval daaruit blijkt dat de genomen beleidsopties afgewogen werden." Met andere woorden, het doel van de onteigening moet nauwkeurig omschreven zijn en de onteigening moet daarbij een ultimum remedium zijn. De onteigeningsnoodzaak houdt in dat binnen de grenzen van de redelijkheid geen alternatieve middelen kunnen worden aangewend om dezelfde doelstelling te realiseren. Met andere woorden, de noodzaak moet blijken dat de eigendomsoverdracht gebeurt om het plan te verwezenlijken. Er moet ook blijken waarom juist die percelen onteigend moeten worden, aan de hand van inkleuring op het RUP als dusdanig. Aangezien de inhoud van de motiveringsplicht bijzonder zwaar is, heeft de wetgever in een aantal gevallen van bijzondere wetgeving, bijvoorbeeld het decreet waarin economische expansie wordt geregeld, een rechtsgrond ingelast op basis waarvan kan onteigend worden. Met andere woorden, vanwege die zware motiveringsplicht – die vaak de oorzaak is van verdere jarenlange procedures, waardoor de onteigening en de uitvoering van het plan vertraagd worden – heeft de wetgever onteigening mogelijk gemaakt door een rechtsgrond in te lassen in een aantal decreten. Op die wijze moet de onteigenende overheid niet meer voldoen aan de reeds vermelde motiveringsplicht, vermits ze wettelijk opgenomen staat. En vermits er een bijzondere wettelijke rechtsgrond bestaat in verband met de economische expansie, op grond waarvan gronden kunnen onteigend worden. Het is absoluut raadzaam om deze rechtsgrond te hanteren en niet die van het decreet Ruimtelijke Ordening. Indien de rechter na jaren oordeelt dat de motivering die voor de onteigening werd gegeven niet draagkrachtig genoeg is, dan dreigt er een schadeclaim. Dus men gaat best die problemen uit de weg door gewoonweg een beroep te doen op het decreet Economische Expansie. Dat is dan ook de reden waarom er uiteindelijk voor geopteerd werd om het onteigeningsplan, conform het decreet Ruimtelijke Ordening, niet te gebruiken als dusdanig. Werd Zele hiervan op de hoogte gebracht? Ja. Het werd duidelijk uitgelegd, mevrouw. Dat men steunt op het feit dat het onteigeningsplan niet goedgekeurd werd, vervangt niet het feit dat men te allen tijde op de veel eenvoudiger procedure van het gebruik van het decreet Economische Expansie kon terugvallen voor de onteigening. Tot zover. Het is een zeer technische materie, meneer de voorzitter. Ik ben ook geen specialist ter zake. Maar ik denk dat het nuttig zou zijn als in een volgende tweede commissie de jurist van de dienst Ruimtelijke Ordening deze zaken eens zou kunnen komen uitleggen.

Wat betreft de volgende vragen van mevrouw. In verband met contacten die geweest zijn. Vertegenwoordigers van de POM en vertegenwoordigers van het schepencollege van Zele hebben in het najaar van 2008 een projectontwikkelaar ontvangen die beweerde dat hij meer dan 50% van de grond via optierechten in eigendom kon hebben. Het gemeentebestuur heeft daarop verklaard dat het niet van plan is de realisatie en de uitgifte van Wijnveld uit handen te geven. Van ongeoorloofde contacten noch afspraken is hier sprake. Ook de POM – we moeten de gemeentelijke autonomie respecteren, mevrouw – heeft uiteraard noch met deze projectontwikkelaar, noch met welke andere persoon ook afspraken. Wat betreft de derde vraag, mevrouw, het gemeentebestuur heeft inderdaad in maart 2009 de samenwerking opgeschort. De POM is verder niet op de hoogte van de realisatievoorwaarden voor het Wijnveld en werd daar niet verder bij betrokken. Ik denk dat dit een zeer duidelijk antwoord is op de drie zeer duidelijke vragen door u gesteld.

De heer voorzitter

Wie, wie? Mevrouw Verheirstraeten.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u, meneer député. Met de informatie die u geeft, moet ik terug naar Zele. Toch nog een vraag of een opmerking. Bij de tweede vraag die ik had of over de contacten verslagen kunnen gelezen worden. Ik vind het heel opmerkelijk dat dit niet het geval is als het toch wel heel belangrijke vergaderingen zijn.

De heer gedeputeerde De Buck

Mevrouw, er zijn geen akkoorden afgesloten. Men is niet tot een beslissing gekomen. We zijn gecontacteerd in verband daarmee. Zowel het gemeentebestuur als wij, maar er is besloten dat men daarop zou ingaan. Ik kan daar ook niet meer over zeggen.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Buck. Dank u wel, mevrouw Verheirstraeten.

PUNT 42

INTERPELLATIE STEVE HERMAN

[Dit agendapunt wordt later in de vergadering behandeld.]

PUNT 43

INTERPELLATIE STEVE HERMAN

[Dit agendapunt wordt later in de vergadering behandeld.]

PUNT 44

INTERPELLATIE JAN FIERS

De heer voorzitter

Na overleg met de fractieleider van het Vlaams Belang, die pleit voor een spreiding tussen de verschillende partijen en figuren, geef ik bij dezen het woord aan meneer Fiers. Punt 44, interpellatie van Jan Fiers over de verantwoording van de aanwezigheid van de provincie op de wereldtentoonstelling in Shanghai. Meneer Fiers, u hebt het woord.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Iedereen die de regionale televisie een beetje in de gaten gehouden heeft, zal gemerkt hebben dat de provincie, of althans een belangrijke delegatie van de provincie, aanwezig was op de wereldtentoonstelling in augustus. We zijn al eerder over dit onderwerp tussengekomen. De teneur van onze tussenkomst zal dezelfde zijn. Wat is de zin van een dergelijke regionale nichepolitiek of geografische nichepolitiek zoals men het zelf op de website van de provincie noemt? De vraag is dan ook wat acuter. Als je daar concrete cijfers bij plakt. Staan de kosten die daarvoor gemaakt zijn – en die zijn door de wereldtentoonstelling tot nooit geziene hoogte gerezen – in verhouding tot de baten? Ik hoop dat

DEBATTEN

vanuit de deputatie er wat verheldering over kan geschonken worden. Meer bepaald over de bedragen van een en ander. Ik som een paar bedragen op. Wie is op kosten van de provincie of van paraprovinciale bedrijven zoals EROV, meegegaan? Dan denk ik aan gedeputeerden, dan denk ik aan personeelsleden, dan denk ik ook aan pers en eventuele familieleden; misschien hebben ze het zelf betaald, maar misschien ook niet. Hoeveel heeft dat gekost aan transport, overnachting, voeding, administratie, andere posten, overhead? Hoeveel personeel werd daar voorafgaand voor ingezet om al die reizen mogelijk te maken? Ik neem aan dat die mensen dat niet allemaal zelf geboekt hebben, maar dat er mensen mee bezig geweest zijn. Welke kostprijs plak je daarover? Ik moet het nog wat ruimer zien. Het gaat niet alleen over het feit dat de delegatie daar nu in augustus geweest is, maar er zijn verkennende delegaties geweest die alles hebben afgetast en voorbereid. Ook dat moet men daar dan eventjes bij zetten. En dan moeten we eigenlijk meten hoe die kosten die gemaakt zijn staan in verhouding tot de baten van een dergelijke grote expeditie? Wat heeft de wereldtentoonstelling in Shanghai dan opgeleverd voor de provincie Oost-Vlaanderen of voor het provinciebestuur? Kan men al iets aantoonbaar als return hier naar voren brengen en kan men daar eventueel bedragen op plakken? Ik zet dat nog eventjes op scherp naar aanleiding van een passage op de regionale televisie die ik toch niet onvermeld wil laten, want ik vond haar zeer hilarisch. Journalisten die meegeremd waren en die interviews deden met diverse leden van de delegatie, zeiden allemaal: ja, wij in Oost-Vlaanderen doen hier toch ongelooflijk veel dingen in China, enzovoort. En dan werd Sjang met de pet geïnterviewd die dan de vraag voorgeschoteld kreeg: wat weet u dan van Oost-Vlaanderen? U hoeft dat niet gezien te hebben om het antwoord erop te weten. Driewerf niks natuurlijk. Laat staan dat ze van Vlaanderen of België iets gehoord hadden. Maar goed, we hebben daar een zeer specifieke doelstelling. We willen een aantal economische troeven van Oost-Vlaanderen in de kijker zetten. En de hersencelstructuur van het gebouw leende zich uitstekend voor het in de verf zetten van onze kenniseconomie. Het was dan ook bijzonder grappig dat alweer Sjang met de pet vooral chocolade en frieten onthouden had. Goed, als u dat allemaal eventjes naast elkaar zet en daar dan een totaal ander thema tegenover plaatst, bijvoorbeeld hulp aan Pakistan, dan denk ik dat het misschien eens interessant is om een en ander met elkaar te vergelijken op basis van reële cijfers. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Fiers, ik ben blij dat het van links komt. We zijn gewoon dat het van daar komt. Meneer De Buck. En daar is niets verkeerd mee bedoeld. Meneer De Buck zal antwoorden, veronderstel ik.

De heer gedeputeerde De Buck

Ja, dat klopt, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, wij hebben als provincie Oost-Vlaanderen, net als de andere Vlaamse provincies, inderdaad deelgenomen aan de wereldtentoonstelling in Shanghai. Oost-Vlaanderen organiseerde in het Belgisch paviljoen van 23 tot 28 augustus een eigen Oost-Vlaamse week in samenwerking met de universiteit van Gent, de stad Gent, de haven van Gent en de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel. Heel veel van de dingen die ik nu ga zeggen, collega's, heb ik eigenlijk in juni ook al eens gezegd naar aanleiding van de interpellatie van meneer Franck. Ik verontschuldig mij er dus voor als er een déjà vu of een déjà entendu is bij wat ik ga zeggen. Het is twee keer dezelfde vraag. Ik kan niet anders dan die zaken herhalen. De grootte van het evenement daar in Shanghai en de sterke aantrekkingskracht van het Belgisch paviljoen, waren volgens de deputatie een onuitgegeven unieke kans voor Oost-Vlaanderen om zich gedurende een volledige week als provincie op verschillende vlakken – economisch, cultureel, wetenschappelijk en dergelijke – in de kijker te plaatsen. Voor een internationaal publiek. Voor een kennerspubliek. Het rendement van een aanwezigheid op een dergelijk evenement valt natuurlijk moeilijk onmiddellijk te becijferen. Maar het is duidelijk dat de visibiliteit enorm was. Al de participerende partners beoordeelden hun deelname dan ook als zeer succesvol. Ik kan maar zeggen wat ik daar gehoord heb en wat die mensen zelf voor de pers verklaard hebben. En wat meneer Fiers zelf ongetwijfeld ook zal gelezen of gezien hebben, maar hier voorzichtigheidshalve niet herhaalt, want anders zou zijn interpellatie misschien minder zin gehad hebben. Wat betreft de samenstelling van de delegatie: naast mijzelf als bevoegd gedeputeerde waren daar de heer gouverneur, de griffier en de collega's Hertog, Couckuyt en Bruggeman. De ambtelijke delegatie bestond uit directeur Hedwig De Pauw, diensthoofd Julie Clément, bestuurssecretaris Pieter De Steur. Voor EROV en POM namen Daniël De Steur, Chantal Gijsen en Johan De Klerck deel. Wat de kostprijs van de organisatie van de Oost-Vlaamse week betreft, een aantal cijfers. Ge weet, meneer de voorzitter, dat op het budget 2010 daarvoor de nodige ruimte voorzien was. Wij hebben

daarover gestemd naar aanleiding van de goedkeuring van de begroting 2010. Het totale kostenplaatje voor de organisatie van de Oost-Vlaamse week in het Belgisch paviljoen – inclusief de huur van de seminarieruimte, de organisatie van de talrijke seminaries, recepties, diners, het versturen van uitnodigingen aan specifieke doelgroepen, promotiemateriaal, tolk- en vertaalwerk, drukwerk, onkosten voor sprekers, relatiegeschenken, transportkosten, promotiegoederen en het faciliteren van de Oost-Vlaamse pers – bedraagt maximaal 82.250 euro. De belangrijkste kostenpost hierbij – dat moet gezegd worden – is de huur van de businessruimte in het Belgisch paviljoen voor de duur van de Oost-Vlaamse week, zijnde een bedrag van 32.500 euro dat evenwel gedeeld wordt door de diverse deelnemende partners. Hiernaast moeten nog de kosten voor de diverse randactiviteiten in rekening worden gebracht. De totale kostenpost voor het promoten van de provincie Oost-Vlaanderen via de Oost-Vlaamse chocolatiërs, de Oost-Vlaamse chef-kok Jason **Blanckaert** en het Oost-Vlaamse bloementapijt, evenals de promotiefilm die speciaal voor de gelegenheid werd gemaakt en doorlopend in de tentoonstellingsruimte van het Belgisch paviljoen werd vertoond, bedraagt 21.100 euro. Ten slotte moet er rekening gehouden worden met de gangbare wijze van beleidskosten van de deelnemers aan de Oost-Vlaamse week. Deze bedroegen voor de bestuurlijke delegatie 28.830 euro en voor de ambtelijke delegatie van Oost-Vlaanderen 14.800 euro. Voor de voorbereiding en de organisatie van deze Oost-Vlaamse week werd anderhalf equivalent personeelslid, niveau A, ingezet over een looptijd van vier maanden. De organisatiekosten – en hiermee wordt bedoeld vervoer, tickets, lunches, recepties, administratie van de EROV en de POM, tijdens de Oost-Vlaamse week georganiseerde activiteiten, dat zijn seminaries en netwerkactiviteiten – bedragen respectievelijk 6200 en 10.600 euro. De reis- en verblijfskosten van vertegenwoordigers van de EROV en de POM bedragen respectievelijk 4235 en 2534 euro.

Ik ben ervan overtuigd dat de duidelijke beleidskeuze die hier werd gemaakt om met een sterke Oost-Vlaamse delegatie aanwezig te zijn op de wereldtentoonstelling in Shanghai een verantwoorde keuze was. Trouwens, ook de stad Gent was daar met een ruime delegatie aanwezig en de universiteit met een delegatie die nog veel ruimer was dan de Oost-Vlaamse delegatie als dusdanig. Weet ook dat alle vijf de Vlaamse provincies meerdaagse activiteiten hebben georganiseerd tijdens de Shanghai-expo of dit nog zullen doen. En ik kan met tevredenheid en met fierheid zeggen dat de Oost-Vlaamse week zowel door de commissaris-generaal Leo Delcroix als door de Belgische consul-generaal als kwalitatief zeer sterk werd beoordeeld en dat we daar de grootste lof voor toegezwaard kregen. Onze activiteiten, meneer de voorzitter, de seminaries, hadden steeds plaats voor een volle zaal.

De vraag naar de resultaten. Naast de zeer positieve impressies bij de deelnemende organisaties moeten we ook het volgende vermelden. Er was een erg succesvol investeringsseminarie met een reeks zeer goede gesprekken achteraf met reeds een concrete afspraak met het oog op een investering in onze provincie. Ook zal aan de talrijke contacten door de POM actieve opvolging gegeven worden. Verder moet het zeer geslaagde sierteeltseminarie vermeld worden plus een gemaakt bloementapijt. Een en ander heeft onmiddellijk een concreet resultaat gehad voor een van de deelnemende sierteeltbedrijven die dit resultaat in de krant gemeld heeft, als dusdanig. De haven van Gent zal een delegatie van de haven Shanghai over de vloer krijgen. De universiteit die eigenlijk symbool staat voor onze positionering als kennisregio, was uitermate tevreden over haar deelname en versterkte het Chinese netwerk dat al indrukwekkend is. Waar wij trouwens met het steunpunt dat wij samen hebben in Beijing aan werken. Samen met de stad Gent was er een zeer positief contact met Geely, de overnemer van Volvo. Binnenkort is dit een van de grootste werkgevers hier in onze provincie en in de hoofdplaats van onze provincie. Ik had trouwens het genoegen om samen met de vicevoorzitter een filiaal van dit bedrijf te bezoeken en ik had daar ook een aantal nuttige contacten. Het is ook het vermelden waard dat de vertegenwoordiger van Agoria die daar was, samen met een belangrijk bedrijf dat als toeleverancier optreedt, van mijn bezoek deel uitmaakte en daar gebruik van gemaakt heeft om daar de nodige contacten met Geely te leggen. Meneer de voorzitter, in opvolging van deze contacten zullen we binnen enkele weken een opvolgingsactie voeren naar aanleiding van de top tussen de Europese Unie en China. Dan een andere activiteit: de Belgische chocolade. Mede door de creatieve betrokkenheid van elf Oost-Vlaamse chocolatiërs hebben we daar een uitzonderlijke promotie gekregen. Het Belgisch paviljoen heeft trouwens mede daardoor de sterkste verkoopcijfers van alle paviljoens. En wanneer de collega een beetje denigrerend doet over Jan met de pet die Oost-Vlaanderen niet kent: het zijn anderen die ook Oost-Vlaanderen moeten kennen. De contacten die we gelegd hebben met investeerders, de contacten die we gelegd hebben met de wetenschappelijke wereld: ik denk dat we daar een blijvende indruk gemaakt hebben en blijvende contacten hebben gevestigd. En dat daarbij onze chocolade een product is dat goed verkoopt: ik denk dat dit niets is om mee te lachen, maar iets om fier over te zijn. We zijn ervan overtuigd dat ook de resultaten op langere termijn het nut van deze Oost-Vlaamse week zullen bewijzen. Wie daar niet was, had ongelijk. En wie daar naartoe gegaan is, moet kunnen bewijzen dat hij redenen had om daar naartoe te gaan en dat hij daar goed gewerkt heeft. Ik denk dat we daar goed gewerkt

DEBATTEN

hebben. Ik ben daarvan overtuigd. Oost-Vlaanderen heeft nood aan een offensief investeringsbeleid. Wij hebben nood aan een ondernemersbeleid met een hoge proactieve flankerende rol van de overheid. Ik denk, meneer de voorzitter, dat een zuiver reactief en defensief beleid niet zal helpen om ons uit de crisis te helpen en niet zal helpen om ervoor te zorgen dat we in de toekomst de werkgelegenheid en de welvaart in onze regio en onze provincie kunnen verdedigen en kunnen handhaven. Tot zover. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Nog een laatste wederwoord, meneer Fiers, alsjeblieft.

De heer Fiers

Ja, voorzitter. De cijfers roepen nog veel meer vragen op dan ik oorspronkelijk had gesteld, maar een ding dat mij is opgevallen: twee vergelijkbare delegaties, een bestuurlijke en een ambtelijke, ik weet niet of het klopt. Maar ik heb geregistreerd dat de bestuurlijke delegatie 28.000 euro kost en de ambtelijke delegatie 14.000 euro. Dus de bestuurlijke delegatie heeft dubbel zoveel uitgegeven als de ambtelijke. Dat is maar een van de vele vragen, maar ik zal die cijfers op mijn gemakje bestuderen en gezien de tijdsdruk misschien op een later moment nog eens recapitulieren.

De heer voorzitter

U kunt niet zeggen dat Shanghai en China geen aanleiding geven tot permanent debat in deze raad. We praten daar nu al vijftien jaar over. Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik kan natuurlijk de volgende keer vragen of we meer ambtenaren zouden kunnen meenemen, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Dat is ook een bedenking. Het is 18.00 uur. Meneer Herman, zou u nog willen spreken? Het moet niet. Dan schuiven we dat door naar de volgende keer ... Ja, maar de moties moeten na de interpellaties komen, zoals mevrouw De Cock via het huishoudelijk reglement zeer goed weet. Ofwel men moet ze terugtrekken. Dan kan zij haar motie houden. Dat zullen ze waarschijnlijk niet doen. Ge kunt ze terugtrekken en weer indienen voor de volgende keer natuurlijk. Als u dat zou willen doen voor mevrouw. En voor een belangrijk lid. Nee?

PUNT 42

INTERPELLATIE STEVE HERMAN

De heer voorzitter

Meneer Steve Herman, gij neemt het woord over noodhulp aan Haïti.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter, collega's. Het is nu meer dan een half jaar geleden dat een zware aardbeving in Haïti het leven eiste van meer dan 300.000 mensen. 1,5 miljoen mensen werden dakloos. Haast onmiddellijk kwam massale internationale hulp op gang. Vandaag – meer dan 6 maanden later – blijkt dat de toestand er nog steeds dramatisch is en blijkt dat er nog slechts 10% van het beloofde geld voor de heropbouw ook echt gestort is. Tijdens de zitting van januari van dit jaar besloot deze provincieraad ...

De heer voorzitter, bij interruptie

Meneer Herman, een minuutje. Wij luisteren of we verlaten de zaal, mensen. We luisteren dus. Meneer Herman.

De heer Herman

Tijdens de zitting van januari besloot deze provincieraad in unanimité om een bedrag van 25.000 euro aan noodhulp voor Haïti vrij te maken. Mijn vragen zijn de volgende. Wat is er met dat geld gebeurd? Hoeveel is er al terecht? En hoe wordt dit gecontroleerd?

De heer voorzitter

Dank u voor uw beknoptheid, meneer Herman. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Zoals aanvankelijk bij de oorspronkelijke bespreking beloofd, hebben wij onze partners zorgvuldig gekozen. We werken samen met Protos, die in de volkswijk in de heuvels van Port-au-Prince een project heeft opgezet met vier doelstellingen. Vier grote doelstellingen. Het installeren van basisinstallaties voor achtduizend personen. We spreken over water bij Protos. Het saneren van de openbare ruimte na de aardbeving. Gedragsverandering aangaande de hygiëne. En het structureel herstellen en verbeteren van de toegankelijkheid van de volkswijk, die op een heel steile berg is gelegen. De totale kosten van het project bedragen 215.000 euro. Dus naast de 25.000 euro die wij voorzien hebben, komt het gros van de middelen van het consortium 12.12, dat zijn geld onder meer verzamelt via de televisiecampagne en de Nederlandse ngo. De concrete uitvoering op het terrein, meneer Herman, is gestart in juli. Dit project zal twee jaar duren. Dat is de stand van zaken. We hebben ook vertrouwen in de samenwerking met Protos en we hebben dit bijzonder zorgvuldig gedaan. We verwachten daar zeer goede resultaten van. Dank u.

De heer voorzitter

Voldoende? Dank u wel.

PUNT 43

INTERPELLATIE STEVE HERMAN

De heer voorzitter

Meneer Herman, nog een tweede tussenkomst. Interpellatie over drugs in Puyenbroeck. U hebt het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, een jongen van 19 die deelnam aan een festival op het recreatiedomein Puyenbroeck is zondagavond 15 augustus laatstleden in comateuze toestand naar het ziekenhuis gebracht. Vermoedelijk raakte hij in coma door druggebruik, zegt het Gents parket. Op hetzelfde festival werd ook een 21-jarige dealer opgepakt, die 354 xtc-pillen en een hoeveelheid cocaïne en speed bij zich had. Mijn vragen zijn: hoe wordt het druggebruik tijdens activiteiten in het provinciaal domein Puyenbroeck, ook deze georganiseerd door externe verenigingen, gecontroleerd, vermeden en desnoods ook aangepakt?

DEBATTEN

De heer voorzitter

Wie gaat er antwoorden? Meneer Hertog, u hebt het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Er was onlangs seks in het Kloosterbos en nu is er drugs op Puyenbroeck. De tijden veranderen.

De heer voorzitter, bij interruptie

Wanneer is er dan rock-'n-roll?

De heer gedeputeerde Hertog

Om te beginnen wil ik er toch op wijzen dat de meeste evenementen die Puyenbroeck organiseert niet meteen aanzetten tot druggebruik. Het paaseierenfeest, Halloween, de shownamiddagen: de enige klachten die daarvan zijn, hebben betrekking op overmatig gebruik van Elixir d'Anvers. Normaal gezien organiseert Puyenbroeck niet zelf activiteiten die aan druggebruik gerelateerd kunnen worden. Zelfs als er grotere evenementen zijn – zoals ons popeiland, maar dat richt zich dan ook weer op echt heel jonge mensen die niet direct verdacht worden van druggebruik – is er toch steeds privésecurity en politie aanwezig. Het evenement waar raadslid Herman naar verwijst, is The Continent. Dat was een techno-event op 14 en 15 augustus jongstleden. Dergelijke evenementen worden zeer goed gecontroleerd en begeleid. Ruime tijd op voorhand zijn er besprekingen met de betrokkenen. Dus ook met de politie. Ook met security van de organisator. De organisatoren moeten steeds een nultolerantie met drugs hanteren. Van vrijdagmiddag tot maandagavond waren er in functie van dat evenement en de festivalcamping 56 privésecurityleden aanwezig, ingehuurd door de organisator. Tevens waren er 15 politieagenten aanwezig van de politiezone, waarvan verschillende in burger, zowel op de camping, op het evenementeneiland als op de parkings en in het domein. Telkens als een bezoeker het evenementeneiland of het festival betrad, werd de bezoeker door de security gefouilleerd op drugs, verboden voorwerpen en dergelijke. De lokale politie houdt hier toezicht op of fouilleert in sommige gevallen ook mee. Verder wordt op de terreinen voortdurend gepatrouilleerd door security, politie en agenten. Op die manier kon inderdaad een dealer aangehouden worden. Een festivalganger werd effectief afgevoerd, waarschijnlijk inderdaad door een combinatie van alcohol en drugs. Maar een dealer en een festivalganger die moesten afgevoerd worden op een evenement dat 18.000 bezoekers met zich mee brengt, is niet echt buitensporig te noemen. Wij wachten nog op het verslag van de verschillende interventies van het Vlaamse Kruis, die instaan voor de EHBO en dergelijke. Wij hadden daarop reeds contact met de organisator, maar het verslag daarover is nog niet binnen. Toch wil ik benadrukken dat er heel sterk op toegekeken wordt, dat vanuit onze eigen diensten en vanuit Puyenbroeck zelf wordt verteld dat The Continent één van de best georganiseerde events is die men op Puyenbroeck kent, dat de organisator een uitstekende reputatie heeft en dat hij dit ook jaar na jaar waarmaakt. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Herman, vraagt u nog het woord? Meneer De Knijf, gij nog?

De heer De Knijf

Ja, nog even. Ik heb de indruk dat men toch opnieuw de zaak minimaliseert. Vorig jaar ben ik tussengekomen over de geluidsoverlast die The Continent veroorzaakte in gans de buurt. Men deed daar ook vrij schamper over: dat was allemaal niet erg en het was allemaal goed en weet ik veel. Het was nochtans zo dat we nadien in de krant lazen dat de provincie dan toch had beslist dat er strengere geluidsnormen moesten gehanteerd worden. Dus was in principe blijkbaar mijn vraag of opmerking toch wel ter zake doende. Men vond het dan ook nodig – of The Continent heeft dat ook nodig gevonden, dat is goed – om in gans de buurt een brief huis-aan-huis te laten rondgaan waarin men in feite excuses

aanbod voor de geluidsoverlast van het jaar voordien. En dat men nu beloofde het wat rustiger aan te doen. En nu hoor ik zowat dezelfde tendens in het antwoord van de député als het betreft drugsgebruik daar ter plaatse. Men zegt: één dealer. Ja, één dealer die men heeft kunnen pakken. Inderdaad, en één persoon die ziek is geworden. Ja, waarvan men het weet. Dus het is allemaal simpel om te zeggen: 18.000 man en 1 dealer. Ik zou eens willen weten of de securitymensen al die 18.000 mensen hebben kunnen fouilleren, zoals u zegt. Ik vind dat een dergelijk festival met moeite toelaatbaar is in Puyenbroeck. Dank u.

De heer voorzitter

In Puyenbroeck. Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik doe daar helemaal niet neerbuigend over, maar een lolleke op dit uur vind ik af en toe wel gepast. Ik kan alleen maar herhalen: 56 privésecurityleden en 15 politieagenten. We nemen wel degelijk de maatregelen die nodig zijn om dat te voorkomen. Zouden er misschien buiten die ene gearresteerde drugsdealer nog 2 anderen aanwezig geweest zijn? Misschien wel. Ik zou ze de kost niet willen geven: de drugsdealers en de dronken mensen die afgelopen weekend in Sint-Niklaas tijdens de vredesweek rondliepen op straat. Maar ze worden natuurlijk niet allemaal gearresteerd. Dat weet ik ook wel. Maar ge kunt niet meer doen dan het perfect organiseren. Als ze allemaal gearresteerd worden, dan zouden de cellen te klein zijn in Sint-Niklaas. En wat betreft die aanpassingen die vorig jaar gebeurd zijn: er zijn geen echte aanpassingen gebeurd aan het geluidsniveau. We hebben toen gezegd dat er gemonitord werd door PCM en waar die monitoring uitwees dat er overtredingen zouden hebben plaatsgevonden, zouden we daartegen optreden en het jaar daarop nog strenger controleren. De normen zijn dezelfde gebleven. Er werden vorig jaar overtredingen vastgesteld waardoor we er dit jaar nog meer op hebben toegezien dat er geen overtredingen van de geluidsnormen waren. Maar de normen zijn dezelfde gebleven. Onze controle is nog iets versterkt.

De heer voorzitter

Dank u wel. Dank u wel collega's. We zijn met amper nog 46 raadsleden, maar de fractieleider van het Vlaams Belang is mij komen zeggen dat zij gaan opstappen. Ik ga de raad sluiten. Ik kan de motie niet laten stemmen. De stemming van de motie moet natuurlijk een meerderheid hebben.

[onverstaanbare interruptie zonder microfoongebruik]

De heer voorzitter

Ja, maar ik heb het reglement niet alleen geschreven. Ik heb er zelfs geen letter aan toegevoegd. En de moties ... Men gaat de raad verlaten, dus ik heb geen meerderheid meer om te stemmen.

[onverstaanbaar tumult]

De heer voorzitter

Dames en heren, uiteraard, de interpellaties kunnen niet gehouden worden, want de spreker verdwijnt. Ze vervallen. Maar ik kan de motie niet ter stemming leggen. Ik heb geen 43 mensen meer. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

DEBATTEN

Wel ter bespreking, voorzitter. Maar voordat we dat doen, de collega heeft daar haar werk van gemaakt. Wij hebben het antwoord voorbereid. Wij hebben het trouwens al behandeld in de deputatie. We zaten een beetje op dezelfde lijn. Dan is dat punt afgehandeld. Ik ga vragen dat we er niet over stemmen en ik denk dat ik redelijke argumenten heb om de collega te overtuigen.

De heer voorzitter

Als u natuurlijk geen stemming vraagt, mevrouw, en het alleen maar wilt brengen, dan moogt gij dat, want daar is geen quorum voor vereist. Maar ik dacht: hier staat op 'stemming'. Ik ga ervan uit dat er moet gestemd worden en daarvoor hebben we geen mensen meer.

PUNT 45

MOTIE GOEDELE DE COCK

De heer voorzitter

Mevrouw De Cock, u hebt het woord.

Mevrouw De Cock

Meneer de voorzitter, laat ik mijn goed hart eens zien. Op 7 juli 2010, dus net voor het zomerreces, werden de verschillende regionale landschappen opgebeld door de administratie Ruimte en Erfgoed. Minister Bourgeois besliste om het systeem van de landschapsteams en landschapsanimatoren grondig te hervormen. In plaats van 2 miljoen euro zouden de regionale landschappen maar 900.000 euro meer ontvangen. Nochtans pleit de minister in zijn beleidsnota voor de verdere uitbouw en ondersteuning van de regionale landschappen. Het criterium om voortaan subsidies te krijgen, is het beschikken over 10.000 ha ankerplaats in het werkingsgebied. Daardoor vallen er 5 regionale landschappen uit de boot. 2 van die regionale landschappen, namelijk het regionaal landschap Schelde-Durme en het regionaal landschap Meetjesland, liggen in de provincie Oost-Vlaanderen (ook nog Houtland, Noord-Hageland en Groene Corridor). De regionale landschappen die wel nog over een voldoende aantal hectare ankerplaats beschikken, zouden nog steeds subsidies krijgen, maar wel minder dan voorheen. Afhankelijk van hun grootte zou het bedrag tussen 85.000 en 125.000 euro liggen. De gevolgen voor alle regionale landschappen zijn groot. De 5 regionale landschappen die over minder dan 10.000 ha ankerplaats beschikken, verliezen hun landschapsanimator. Daarnaast werken de regionale landschappen vaak samen met bedrijven uit de sociale economie. Ik hoef u niet te vertellen dat de mensen die daar werken snel door de economische crisis geteisterd worden. Op jaarbasis gaat het voor die 5 regionale landschappen om 15 fte. In Oost-Vlaanderen betekent dit dat 2 landschapsanimatoren hun job kwijtraken evenals 6 personen die in de sociale economie tewerkgesteld zijn.

De 10 grotere regionale landschappen, waaronder het regionaal landschap Vlaamse Ardennen, verliezen elk ook 1,5 fte in de sociale economie door de vermindering van hun budget. Niet alleen op personeelsvlak, maar ook op het gebied van werking heeft het terugschroeven van het budget serieuze repercussies. Verschillende projecten kunnen daardoor niet voortgezet worden of er is een sterke handicap bij het uitvoeren ervan (geen budget meer voor landschapsherstel, onmogelijkheid of grote handicap bij het realiseren van poelen, vlasrootputten, trage wegen, sloten en laantjes, autochtone bomen en struiken ...). Ik heb net een uitnodiging gekregen voor de onthulling van het stiltegebied in Bornem. Dat zal ook niet meer kunnen doorgaan als die subsidies stopgezet worden. Daarbij komt nog dat de Vlaamse toelage een multiplicator is waardoor men ook externe projectmiddelen (Europa, Oost-Vlaanderen) kon verwerven. Concreet kreeg het RLSD in 2010 54.000 euro vanuit het agentschap Ruimte en Erfgoed. Met dat bedrag kon men echter nog eens extra 470.000 euro aan externe – vooral Europese – projectmiddelen verwerven. Ik denk dat we daar toch even heel goed over moeten nadenken. De moeilijke budgettaire context waarin we zitten, kan dergelijke drastische beslissingen niet verantwoorden. Het zou wel ontzettend jammer zijn – en een gemiste kans – mochten de regionale landschappen een groot stuk van hun werking moeten opgeven. Ik geef ook nog even mee dat zij kunnen rekenen op een heel aantal vrijwilligers van zowel Boerenbond als jachtvereniging en Natuurpunt. Misschien zijn dit niet de partners die het meest bij elkaar horen, maar ze trekken toch aan één zeel. Het is belangrijk om op de lange termijn durven te denken en daar past de werking van de regionale landschappen perfect in. Bovendien dragen ze ook bij tot de tewerkstelling van groepen voor wie het niet

evident is om een job te vinden. En gezien de huidige economische situatie is dat niet onbelangrijk. Daarom mijn vraag of de provincie Oost-Vlaanderen, de provincieraad of de deputatie van Oost-Vlaanderen, er bij de Vlaamse regering op wil aandringen, en zeker bij minister Geert Bourgeois, om de budgetten voor de landschapsdienst en landschapsanimatoren en bijgevolg voor de regionale landschappen niet te verminderen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Bij een tweede lezing van de tekst is het niet formeel een motie, maar meer een pleidooi voor de deputatie om die zaken voor te leggen. En de collega heeft gelijk. Wij delen haar zorg. We hebben trouwens in de deputatie – net of we het wisten van elkaar, maar dat is niet waar – op 19 augustus deze problematiek behandeld. Ik zal een kopie van de nota deputatie bezorgen. We hebben daarop finaal gezegd: hierbij vragen we de goedkeuring om vanuit ons bestuur duidelijk te signaleren aan de bevoegde minister – ondertussen kennen wij die minister een beetje; overal waar hij het woord 'provincie' ziet, schraapt hij ons – dat de provincie zich niet kan vinden in de voorliggende disproportionele besparing omwille van de zware invloeden op het provinciale gebiedsgerichte werk. De provincies vragen ten eerste het instrument op zijn merites te beoordelen. Het is zoals gij zegt een belangrijk instrument. Niet alleen voor ons regionaal landschap an sich. Maar wij kunnen daar inderdaad ook multiplicatoreffecten genereren door Europese, Vlaamse en andere steun binnen te krijgen, zelfs van sommige gemeenten. En daar dingen op te zetten met inderdaad die bijkomende subsidiëring. Dat is ook belangrijk voor de tewerkstelling van laaggeschoolden. Er zit hier trouwens een voorzitter van een van die erg getroffen landschappen achter mij. Het gaat voor hem over heel veel geld dat we kwijtraken. Heel die nieuwe indeling die nooit overlegd is, met niemand: noch met de regionale landschappen, noch met de belangrijke sponsor van die regionale landschappen: de provincies. Het is een formidabel voorbeeld van goed bestuur vanuit Vlaanderen en van echte decentralisatie en het ernstig nemen van gemeenten en provincies. Een mooi voorbeeld!

Dus wij vragen:

1. beoordeling van het instrument op zijn merites;
2. verdere ondersteuning van dit instrument in alle Vlaamse regionale landschappen;
3. juridische verankering van dit instrument in het beleidsterrein Onroerend Erfgoed; dat men nog een keer duidelijk maakt dat het daar thuishoort, en;
4. opstart van een discussieronde betreffende de verfijning van het instrument en de structurele samenwerking met Ruimte en Erfgoed inzake het algemene landschap.

Ik denk dat wij op 19 augustus eigenlijk vanuit de deputatie gedaan hebben wat gij in een brief van 17 augustus geschreven hebt. Maar de nota was al in voorbereiding. Neem dat van mij echt aan. Maar wij delen uw zorgen. Het gaat over veel geld. Het gaat over veel personeel. Maar het gaat vooral over iets wat bijzonder goed werk levert op het terrein en waar inderdaad op die plaatsen waar Boerenbond en natuur samenwerken, samen vorm wordt gegeven aan nieuw beleid. Waar wij ook als provincie uit overtuiging gaan samenwerken. Conclusie: de deputatie neemt echt de opmerkingen ter harte. Wij hebben daar reeds het nodige voor gedaan. Het dossier wordt opgevolgd. En het is, als ik mij niet vergis, ook reeds aangekaart in de VVP. We hebben wel twee zwaar getroffen landschappen, maar er zijn er vijf in totaal. Conclusie, meneer de voorzitter, ik ben blij dat het punt toch nog geagendeerd is vandaag en ik neem aan dat de collega echt zegt dat het geen motie is, maar dat ze akkoord kan gaan met de blijvende aandacht die de deputatie aan deze problematiek schenkt.

De heer voorzitter

Collega's, ik ga de raad afsluiten. Oh, pardon mevrouw.

Mevrouw De Cock

Mag ik nog een minuutje? Ik hoop dat jullie dat echt voorbrengen voor de Vlaamse regering. Dan hoeft er

DEBATTEN

niet gestemd te worden. Maar anders ga ik wel een 'pain in the ass' blijven.

De heer voorzitter

Mevrouw, we hebben dat niet begrepen. We zullen dat schrappen uit het verslag. A pain in the ... neck! Juist. We zitten niet in Lebbeke; we zitten in het provinciehuis.

Ik sluit de vergadering. We vergaderen opnieuw op 13 oktober en ik feliciteer u, want we zijn met 34 en we hebben de agenda volledig afgewerkt. Hoera!

EINDE VAN DE ZITTING